

NĂM 2 — 29 OCTOBRE 1938 — N° 59 — MỖI SỔ 20 TRƯỞNG: 0 \$ 15

BẢO QUẢN

150, Rue Lagrandière

SAIGON

MUA BÁO XIN TRẢ TIỀN

TRƯỚC

mai

DEPT LEGAL
INDOCHINE
N° A 12143

GIÁ BÁO

1 năm 7 \$ 00 — 6 tháng

3 \$ 60 — 3 tháng 1 \$ 80

Abonnement administratif:

10 \$ 00 par an

tuần báo ra ngày thứ bảy

Directeur: Đào-trình-Nhật

HỘI-NGHỊ MÀY ÔNG
CHỦ ĐẠI-NHỰT-BÁO

- Mình xài sướng nhậu sướng, mà bọn trợ bút sẽ làm reo đây anh em mình tính sao?
- Ô là là mo-phú! bắt quá anh em mình chịu khó « đi học » để viết lấy không được hả!

GIÁ-TÌ MÁY BAY GIẶC THẢ BOM XUỐNG SAIGON-CHOLON

GỎI ĐƠN XIN TỔNG-THÔNG LEBRUN CHO LÀM VUA

KHẨU SÚNG BẮN XA 125 CÂY SỔ

BO CON-LÔN VÀ GUYANE LỢI HAY HẠI?

A circular illustration with a thick, dark border. Inside, a man is shown from the waist up, carrying a large cow on his back. The man has dark hair and is wearing a simple, light-colored garment. The cow is white with dark spots and is facing left. The background of the circle is filled with fine, vertical lines. The entire illustration is set against a light, textured background.

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau mắt, con người ốm o xanh, nhức mỏi dai không tiêu. Đờn ba con gái thường có huyết đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, thịt không dặng nở nang, tri hóa lù-mù học hành.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nginh và rằng thuốc **FORTONIC** trừ tuyệt các chứng bệnh lao máu rết, ban và bệnh lao. Hay nhưt là đàn bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyễn - van - Cao

Docteur en Pharmacie

122-124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương-Thi) SAIGON

A Monsieur
H. H. A. AMIL

PROFESSEUR

N° 164 rue Mac-Mahon.— SAIGON

Kính ông,

Tôi xin công nhận rằng :

Monsieur professeur H. H. A. Ami 164
rue Mac-Mahon Saigon, là ông thầy coi tay
mẫu nhiệm giỏi hạng nhất, nói đầu có đó.
chẳng sai.

Và là người thầy biết giúp giúp cho ai là kẻ lạc tâm trong đường tình ái.

Chính tôi là kẻ đã mang ơn ông dắt đường chỉ nẻo, đều gặp mọi điều hạnh phúc.

Nên đứng ra báo cáo cho hết thấy chị em được hay, ai có tâm sự chi, mau mau đến nhờ chị thì được như ý nguyện.

Melle JEANNETTE TÂM
MYTHO

Hay nóng

—VŨ. NGÂN

VU. NGAN.

Kim Tinh Don

Chuyên trị các chứng bệnh thuộc về thần-kinh như là: tay rung, trong lòng hồi hộp, sầu cảm, hay giận hờn tánh tàn không chừng đoi hay rầy rã và quạ quạ, bìn đến hay thao thức, toàn tính m- năng như ở chuyện điu điu. Trị những như vậy như: giả ba ba đốm, giật tay cưa trong khi ngủ, mỗi một trong lúc trở mình.

Nhưng người tôi ngày làm ăn một nhọc, hoặc ngồi lâu, hoặc đi xa, hoặc ăn việc bằng trí não làm ăn xốn xáo thì bài cầu, đầu nhức triền, không ngủ yên, uống KIM-TINH-1-DƯƠNG này thật nhiều thì ngủ được. Tôi đi đợc náo, mà sáng nghĩ đợc thì lại ngủ yên về. Tôi đi đợc náo có bình nhợc thì đầu đợc yên, và nhẹ thật tuyệt. Nước đầu thuốc, uống một và thì hết liền. Bần bả có thai, mỗi ngày uống một, uống KIM-TINH-1-DƯƠNG này lắm. Cứ năm năm chớ đợc nhiều rêm đi uống một, tôi đi đợc đến ai ngủ yên. Kêu mị về: 0p.25

Nhà thuốc VỎ-ĐÌNH-DẪN

323 Marins Cholon
118 Espagne Saigon
4 Ohier P. Penh.

LIÊN-HOÀ

Nhà may tân thời **LIÊN-HOA 110 La-grandière**, mới thêm nhiều thợ thien nghệ, và chế thêm kiểu chemises thêu thât đẹp

Cà-rá đàn ông kiểu chevalière vỏ bạc pha vàng y như platine nhân hột xoàn mới thiết đẹp có giấy riêng bảo kiết

S. 720 63

\$ 725 68

S. 720 6s

\$ 736 68

S. 704

S. 702 68

S. 737 6\$

S. 723 6\$

S. 712 6\$

S. 725 68

Tháng Aout và tháng Septembre cá-rá bán ra hơn 5.000 chiếc.
 Giá bán **10 \$** một chiếc lặng thêm một cây viết máy. Nay
 viết máy hết vậy chúng tôi nhứt định biểu qui thầy một chiếc
 những kiểu in đây **GIÁ 6\$** (không có thêm chi hết) bán hết
 sê-ri không kỳ hạn. Qui ông mau mua gấp, viết thư nhờ cho ni
 ngón tay, gửi lãnh hóa giao ngân mau lẹ.

GIÁ BÁN **\$ 6.00** **MỘT CHIẾC TÙY**
CÀ - RÁ : **Ý CHỌN LỰA**

Vòng nửa mặt vỏ vàng tây

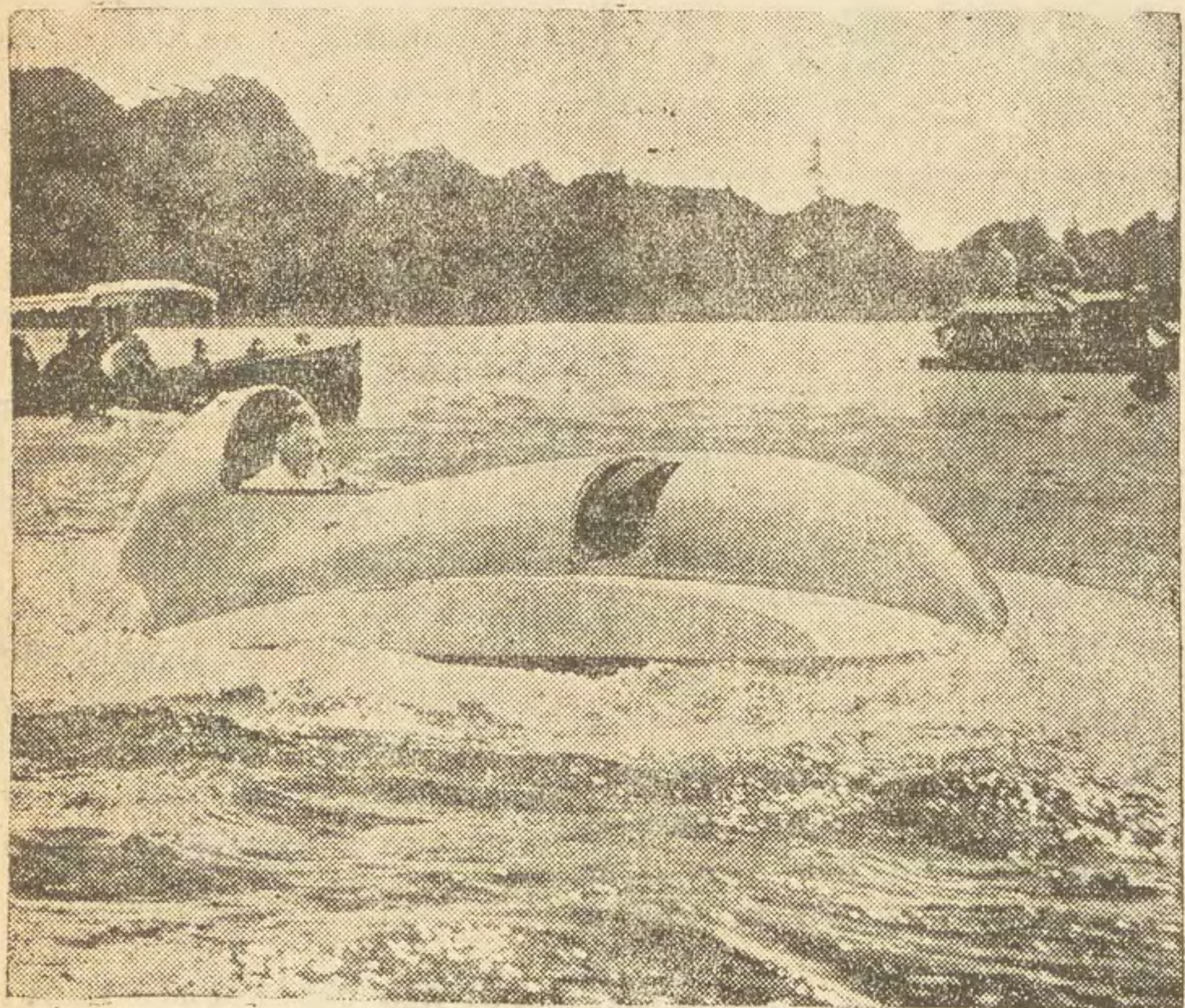
Nhiều kiểu thiết đẹp nhận hết xôn mới 3 ly rưỡi, vỏ vàng nặng từ 2 đến 3 chỉ. Vậy quý bà muốn kiểu nào xin viết thư hỏi giá, chúng tôi sẽ trả lời lập tức theo giá vàng thị-trường mỗi ngày.

QUẬN CHÙA

Mài và bán hốt xòan

21, rue Amiral Courbet - SAIGON

LỚN MÀY CÙNG PHẢI TIỂU

QUAN năm Lawrence lúc chết có để lại cho tổ-quốc Anh một cái bản-đồ chế-tạo một thứ vũ-khí nhỏ mà rất lợi hại. Ấy là chiếc ca-nốt để liệng ngư-lôi (canot lance torpilles) có sức chạy thật mau, nó lại gần mấy chục cũng mà bắn ngư-lôi ra, đầu cho chiếc tàu binh lớn thế mấy thước phải chìm.

Bộ Hải-quân Anh đã cho chế-tạo ra những chiếc ca-nốt ấy, thí-nghiệm thấy có hiệu quả ghê lắm. Mỗi ngày người ta thí nhau làm ra những thứ vũ-khí tàn sát thế ấy mà nói chuyện hòa-bình lâu dài sao được không biết?

GIA TÍ CÓ MÁY BAY GIẶC LIỆNG BÔM XUỐNG XỨ TA

Ta phải lánh nạn sao đây?

NHỜ có Hitler mà dân-chúng xứ này mới được nghe biết một việc mới: Phòng không. Xứ mình thuở nay việc gì cũng như có lệ quen, lúc nào có nước đến chùn mới nhảy, chớ không nhảy trước bao giờ. Thật vậy, có thời-cuộc Viễn-dông đồn đáp-khó khăn mới có việc tồ-chức quân-đội Đông-dương và một thêm 20.000 lính. Cũng như có tình-thế Trung-Âu nguy ngập hồi tháng chín, bởi Hitler gây ra, ở đây mới bắt đầu cho dân-chúng biết sơ công việc phòng-không là gì?

Phải chi từ lúc bình thường vô sự, dân-chúng đã được giảng tập việc đó thì họ có thể quen đi rồi. Phàm việc gì thấy quen, tự nhiên họ không cho là quái lạ nữa. Tới nay, một mặt chiến-sự ở Trung-quốc vẫn đang kéo nhảy, một mặt ở bên kia thời-cuộc Đức Tiệp gần phải dùng đến sắt máu để giải-quyết, bỗng dưng ở đây dân-chúng thấy nhà đương-cuộc sắp đặt phòng-bị rộn ràng, nào là thành phố tắt hết đèn lửa, nào là truyền báo dân-chúng nên cho dân bà con trẻ về nương náu ở vườn, khiến cho nhơn-tâm xôn xao kinh-khủng là phải. Vì phần đông chưa có mấy thương-thức mô mang và ít có trí phán đoán việc đời, thành ra chỉ thấy một sự lạ mắt không quen thì họ ngại ngùng lo sợ, tưởng đâu có giặc giã đến kề bên mình vậy.

Nhứt là ngó thấy những lời thông cáo của nhà đương-cuộc, ai thảo không được rành rẽ, khiến cho ngổ-ngĩnh càng phân vân. Ví dụ bảo những ai có bà

con thân thuộc ở Lạc-tĩnh thì nên về vườn nương náu, vậy còn những người không có thân thuộc ở vườn thì sao? Tại châu thành mình đây, lại chẳng phải là châu-thành văn-minh như Paris, mỗi nhà đều có hầm sâu (cave) và ngoài đường có những hang xe lửa chạy dưới đất (métro), là chỗ ẩn núp tự nhiên; hèn chi dân chúng không phải băn khoăn tự hỏi rằng mình cứ ở lại châu - thành rồi làm thời nguy cấp thì làm thế nào? Trốn

dâu và cách thức phòng bị trái phá ra sao? Dân ở châu-thành đã vậy, còn dân ở thôn - quê, nhứt là các miền phụ cận châu-thành có lẽ không cần phải biết cách phòng bị chẳng?

Về việc phòng không tự động có nhà đương-cuộc phụ - trách bảo-hộ cho dân đá đánh, nhưng việc phòng không bị - động thì dân nên được chỉ về trước cho họ yên tâm và biết cách; ít nào là những cách sơ-đẳng, mà thích hợp với cửa nhà cùng sự sanh-hoạt của người xứ này.

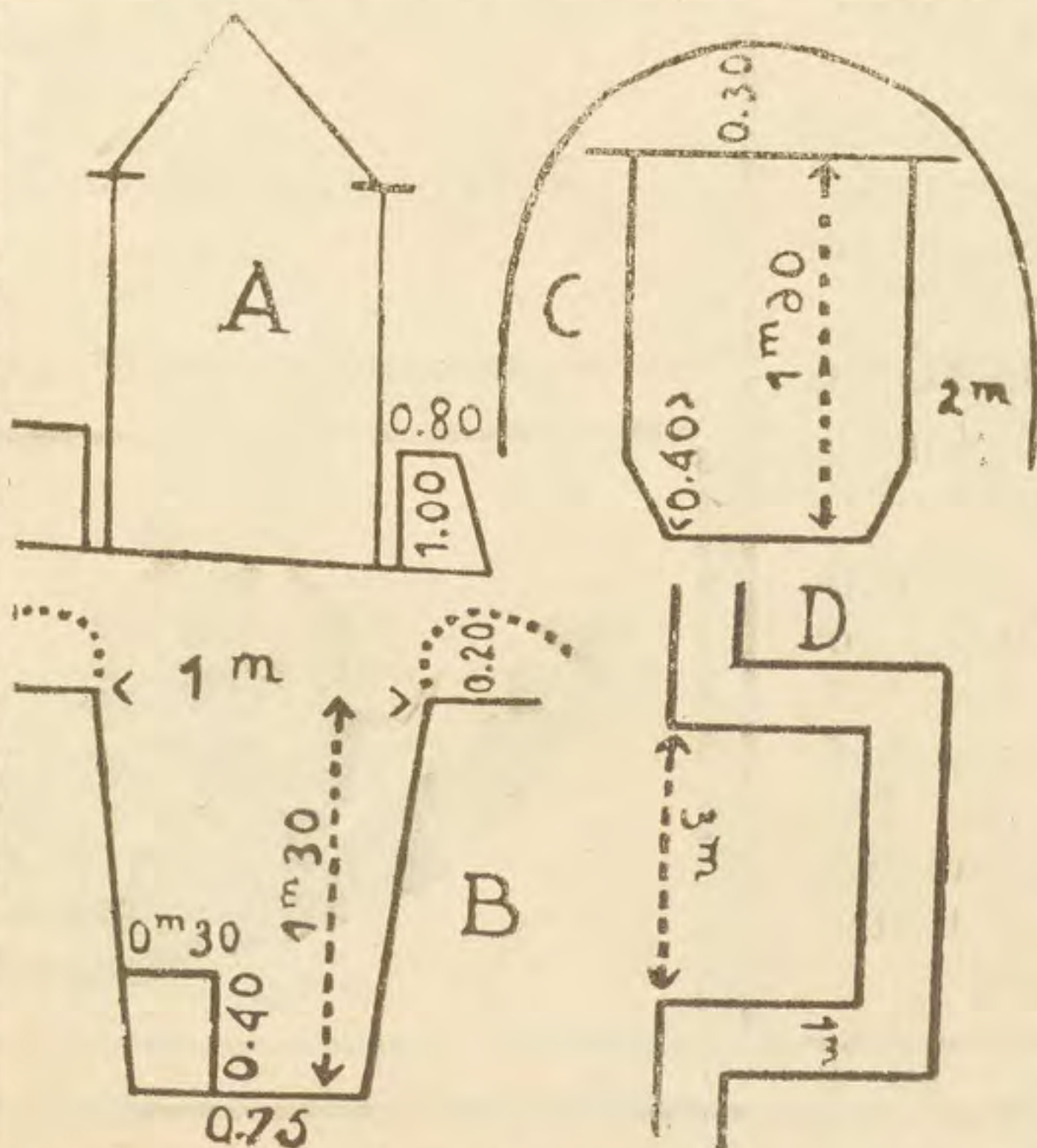
HỒI tháng Septembre tình hình Âu-châu biến động, dân chưa biết chắc là hòa-bình được hay tất phải chiến tranh, nhưng mà thấy nhiều tờ báo cũng đặt cái giả - tí có máy bay giặc sẽ tới liệng bom, đề thừa dịp chỉ về những cách thức đào-nạn cần kíp cho dân-chúng.

Chúng tôi rút lấy những phương pháp nào xem ra cần dùng cho bà con ta. Thêm vào mấy phương pháp của đại-tướng Des'aurens chỉ vẽ trong một cuộc diễn-thuyết ở Huế mới rồi, là đào hầm đắp ụ như hình in kẻ dưới đây, thích dụng cho ta nhiều lần n, ở tỉnh cũng như ở vườn.

Phải biết khi có máy bay giặc sắp đến, bất cứ ngày đêm, hễ nào nhà đương-cuộc cũng bay trước năm bẩy phút để rung chuông hay thổi tam báo động cho dân biết mà kịp đề phòng, ẩn núp.

Coi qua trang 17

MÀY CÁCH CHO TA TRÁNH BÔM

cũng có chứa chỗ ngồi như hình B. — Hai bên đắp đất dày 0m30.

D. — Bề dài cái hầm cứ mỗi khoản độ 10 thước, thì lại làm hũng vô một khúc 3 thước, phòng khi trái phá có trúng hầm thì chỉ hại một khúc mà thôi — S 1m ghi nơi hình này là bề mặt cái hầm.

(Theo báo Tràng-An)

mai

Năm thứ hai — Số 59 — Samedi 29 Octobre 1938
Báo-quán n° 150 Lagrandière — Chủ-nhiệm Đào-trinh-Nhất

CHUYỆN MỖI TUẦN

Xin làm vua?

CỒ-nhơn đã nói: « Quốc gia tương vong, tất hữu yêu-nghịet » (Nước nhà nào sắp mất, phải có những sự yêu quái phát-hiện ra trước)

Nhưng với những quốc-gia nào sắp mất vì dụ Trung - quốc hay Tiệp - khắc kia mà có yêu quái phát-hiện là sự dả đánh Đầu này chúng tôi lấy làm lạ cho quốc-gia mình đã vong sáu bảy chục năm rồi mà bây giờ vẫn có yêu quái.

Hay là cái điềm báo trước rằng quốc-gia mình còn có một từng trụ lạc sao đó nữa chẳng?

Chắc ai cũng dự biết chuyện lạ hiện thời có hai người đang xin làm vua.

Một là Khiếu-Cảo ở Nam định, yêu cầu vua Bảo-Đại nhường ngôi cho anh làm Hoàng đế Việt nam và sẽ đổi tên nước ra là Hùng-định-quốc.

Hai là người chủ hiệu tương Phật - đà (quảng cáo không lấy tiền), biệt hiệu Tư - thiền (nói lái là thiên-tử) ở đường Lagrandière, cũng đòi làm vua nước Nam, và tự xưng mình có thiên-mạng, vì một câu sấm Trạng-Trinh ứng vào sự đó.

Các bạn đồng-nghiệp chúng tôi đã đi phỏng vấn hai ông này rồi kết án là điên - khủng; nhưng chúng tôi chỉ cho họ là yêu-nghịet, không chừng do nơi vận-số mình chưa đến lúc ra gì, cho nên mới sanh ra vậy đó.

Đời này, một quốc-gia nên hư hay dở, là bởi toàn thể dân-chúng cùng tạo ra, chớ một ông vua có đủ thay đổi vận - mạng gì được đâu. Vua đời này cũng là một tên dân của nước, không phải ông thần ông thánh như xưa nữa. Vua chỉ là một chức-vị làm dân. Bởi vậy, đối với chúng-tộc quốc-gia, nếu một người làm được việc gì có ích lợi thì cũng về vang và được danh tiếng vậy, hà tất làm vua.

Nếu nói về mặt sung sướng, thì làm vua chưa chắc được sung sướng thành thời như những dân thường đâu. Hèn chi ngày xưa Hứa-Do mới nghe vua Nghiêu nói nhường ngôi cho ông thì ông với vàng ra suối rửa tai. Mà ngay bây giờ có thiếu gì người đáng được làm vua mà họ bỏ đi không thèm.

Thà cứ ở dưới thấp mãi, sướng hơn, chớ leo lên cao quá rồi ngã xuống thấp thì đau lắm. Không thấy thế-giới hiện thời đang có cả

chục ông vua thất-nghiệp khổ sở đó sao?

Huống chi muốn làm vua, một là phải có sức mạnh, hai là phải có đại-đức để mà chiếm lấy họa là Muốn làm vua mà lại ngửa tay đi xin là nghĩa lý gì?

Riêng bác hàng tương Tư-thiền theo chỗ chúng tôi biết, tháng rồi đã làm đơn xin yết kiến quan Thống-đốc rồi, hôm mới đây lại cậy người viết thư bằng chữ Pháp dài hàng mấy trang, gửi quí Tổng thống Lebrun ở Paris, cầu thời bài kèn cũ, nghĩa là xin cho mình làm vua nước Nam.

Thật là yêu-nghịet!

Nếu ông trời chơi nghịch kỳ-khôi mà có một mai, cho bác hàng tương Tư - thiền Nguyễn-ngọc-Dur làm vua nước Nam thật, chắc hẳn lão chêm đầu kẻ viết bài này trước hết.

Vì 8 năm trước, nó làm báo Đuốc-nhà-Nam, có một ngày Tư-thiền lù-khù tới, khoe sấm Trạng-Trinh ứng vào mình làm vua cũng như bây giờ, đã bị nó cho là điên-khủng rồi. Hình như lão phát-dóa từ đó tới giờ, chỉ chực đến lúc làm vua thì chặt đầu nó trước.

— M —

KINH CÁO

◆ Tuần này M. Nguyễn-văn-Nguyên đi Bentre viếng chư-vị độc-giã, để thâu tiền báo và có động cho bốn-báo. Xin chư-vị niệm tình chiếu cố, giúp cho M. Nguyễn được kết-quả mỹ-mãn bốn báo cảm tạ.

NHÂN GẤP

◆ M. Trần-văn-Sở làm ơn cho nhà báo biết rõ hiện-tình gấp.

◆ M. Nguyễn-văn-Tiến làm ơn cho biết gấp về relevé Rạch-giá, kéo ty quản-lý trông đợi.

Tin giờ chót

LÚC báo lên máy khuôn này, chúng tôi được tin cho hay rằng ông chủ bà chủ báo « Saigon » bất bình về hai tiếng bóc lột mà nói những câu như hèn báo phóng-sự-viên thuật nơi trương 6. kỳ thật ông bà sẵn lòng tăng lương cho anh em. Người lương nhiều thì tăng lên 5p, lương ít thì 10p, rồi thưng thẳng sẽ tới cái định ngạch của anh em theo buổi đại-hội 15 Oct, chớ bây giờ vụt chốc tăng ngay tới ngạch đó không được.

Vậy cũng là một cử chỉ nên khen.

Còn ông chủ « Dân mới » thì chẳng những không tăng gì hết, mà hai người dự hội bữa 15 Oct còn bị ông đuổi là khác.

Cuộc vận động của anh em viết báo muốn vẫn còn phải tấn hành mạnh bạo cho đạt mục-đích.

GIỜ mới có để ra một lối cướp mới, bà con thương gia nên coi chừng: lối cướp phổ biến bán.

Thường có lắm nhà buôn, công việc mỗi tháng như đem trả tiền phố, lấy biên lại về vào sổ và cất đi một nơi đều giao phó cho một người làm công chứ không nhìn đến. Được 5, 10 tháng bỗng nhận được thư báo đảm bảo mình dời nhà đi nơi khác, nếu không sẽ phải ra tòa mà lãnh cái án « bị trục xuất ».

Lúc bấy giờ mới ngả ngửa người ra. Đi tìm nguyên-nhơn thì té ra người làm công của mình khi đem trả tiền phố đã nói với chủ phố biên tên của va hoặc tên của vợ, hoặc của người thân và ở trong biên lai, nếu là phố mới dọn tới.

Còn phố mình ở đã lâu thì khó gì cách nói dối biên sang tên khác. Cũng có khi cứ để biên lai trắng rồi điền tên vô sau. Làm như vậy ít tháng đợi khi va có đủ tài lực để kể vào nghiệp của chủ thì va chỉ có việc biên một cái thư cho chủ phố dùng tên người ở trong biên-lai (Thường khi đi đến vườn phố có mấy khi chủ phố hỏi ngay tên người vườn phố, chỉ trừ ra mấy Công-ty khi đến vườn phải làm hợp đồng không kể, ấy thế mà cũng có Công-ty đã sơ xuất không những không buộc làm hợp đồng đến tên người chính vườn phố cũng không hơi nữa).

Việc đã xảy ra như vậy, mình có muốn nhờ pháp-luật tìm được ra sự thật cũng tốn tiền bạc thời giờ, mất cả làm ăn mà không khéo mất cả phố buôn bán; mỗi hàng là cái vốn lớn của một nhà buôn.

Việc nói trên đây đã có một trường tư-thục ở ngay châu-thành Saigon mắc phải. Ông chủ trường phải đưa việc ra tòa Tòa còn chưa xử xong vụ này thì một vụ khác cũng gần như vậy lại mới xảy ra ở một tiệm thợ may. Có điều khác là ông chủ tiệm thợ may này không biết chữ còn người làm công thì lại là một người bạn thân của ông chủ xưa nay.

Nên noi... Nên nghe...

Vậy bà con buôn bán bây giờ phải nên thận-trọng lắm mới được. Chớ nên quá tin người làm công mà rủi gặp phải những kẻ bất lương như hai việc mới nói trên rồi có ăn năn cũng đã muộn.

QUÂN Nhứt tấn mau quá, không mấy ai ngờ. Chỉ có 9 ngày họ lấy Quảng-châu ngó khoé ru, người ta chưa hết sự ngỡ ngàng sửng sốt, kể tới mất Hòn-khẩu nữa.

Mới hôm thứ hai 24 còn có điện-tin nói binh Nhứt cách xa Hòn-khẩu ba mươi cây số, Quân-bộ Tàu còn nói cứng cỏi, nào là cho Nhứt đã cạn tiền hết binh, nào là đại-tướng La - trác - Anh nói còn giữ 1 tháng nữa là ít (như mấy bài chúng tôi thuật lại trong mục Hoa - Nhứt chiến tranh tuần này). Thế mà chiều thứ ba 25 Oct. đã có tin nói binh Nhứt vào thành Hòn - khẩu rồi mà quân Tàu tự-động rút lui, chớ không đánh chắc gì hết.

Nhiều vị Huê-kiều nặng lòng ái-quốc, vẫn chưa chịu tin rằng Quảng-châu và Hòn - khẩu thất thủ, nhưng sự thật hai trong-trấn ấy, hai chỗ hy-vọng tối cao của Tàu ấy, đều lọt vô tay Nhứt cả rồi.

NHƯT cốt phá tan mấy đạo binh bốn - bộ của Trương-giới-Thạch cho tiêu di, thì hết thể trường kỳ đề kháng. Họ nhọc nhằn hao tổn với cuộc công hãm Vô-Hòn chỉ cầu lấy một chút đó.

Song họ Trương khôn quá, muốn giữ mấy đạo binh chủ-lực của mình cho nguyên - lành và đã rút êm về Trưng-khánh, để tìm cách thi-hành kế-hoạch kháng-chiến thứ 4, chớ không cho đương-trường giao-chiến với Nhứt, thành ra hôm Nhứt-binh tới Hòn-khẩu, binh Tàu chỉ đốt cháy dinh - thự, nhà ga, phi-trường, binh trại v. v... rồi đi.

Nhứt tới Hòn-khẩu giữa đám tro hồng vách đổ cũng như hôm tới Quảng-châu vậy.

THẾ là 20 hàng tỉnh của Tàu đã mất về tay Nhứt hết 12, còn lại cho chánh-phủ Tàu có 8 tỉnh là Phước-kiến, Vân-nam, Quảng-tây, Quêi - châu, Tứ-xuyên, Cam-túc, Thiểm-tây, Tân-cương.

Nhưng bây giờ chánh-phủ Tàu phải thật mãi vào bên trong Tứ-xuyên, nếu Nhứt tìm cách bưng bít đường lối giao-thông bốn phía, thì chắc cái thực-lực kháng-chiến đang còn lưu lại nhiều ít, cũng đến tiêu mất thôi. Sự đó mặc dầu họ Trương có hùng-tài và quyết lòng kháng-chiến đáo để.

Hình như Uông-tinh-Vệ cùng Vương-sùng-Huê đang ở Hương-cảng là cốt thương thuyết giải-hòa với Nhứt, mà điều kiện số 1 của Nhứt là buộc Trương-giới-Thạch phải bỏ chức ra đi. Người nối ngôi sẽ là Uông-tinh-Vệ.

Vậy phen này Hoa Nhứt giảng hòa hay còn chiến-tranh nữa, chắc trong ít ngày đây sẽ biết.

LÚC này nhiều người ở phố thường và phố mua bán phải than phiền chủ phố lên tiền thuê vườn một cách quá lố. Nghe như quan Chưởng-lý đã mở cuộc điều-tra.

Nếu đúng như sự người ta than phiền thì xin nhà đương-cuộc pháp - luật nên trừng - trị những chủ phố ấy cho nghiêm khắc cho dân ở nhà thuê phố vườn được nhờ.

THỜI-cuộc Trung-Âu lúc này cũng vẫn lộn xộn chưa yên.

Vì la việc cắt đất đòi dân ở giữa hai nước Hung Tiệp chưa xong, đến hồi ngày hôm kia Hung gôi tối-hậu-thư cho Tiệp và không-quân hai bên đã đụng chạm nhau trên biên-giới. Nhờ

đăng sau lưng có Y với Đức xô đẩy binh-vực, cho nên Hung đặc thế lắm.

Có lẽ ngọn lửa đốm-đốm sẽ đốt cháy cánh đồng không chừng. Ta không nhớ câu chuyện ở đất Serbie nhỏ xíu, đã châm lửa cho cuộc đại-chiến 20 năm trước đó sao?

QUAN toàn-quyền Brévié có một cái kế-hoạch kinh-tế, nếu thực-hành được mau có thành-hiệu, thì hay cho đám nông-dân vô sản xứ ta không biết bao nhiêu.

Ngài muốn cho mỗi người nông-phu sẽ có ít nhiều mẫu ruộng mà sanh nhai tự-chủ, chớ không phải nai lưng làm giàu cho người mà rốt cuộc họ chỉ có hai bàn tay trắng mãi.

Còn có chánh-sách nào tốt đẹp hơn là làm cho ai nấy đều có tiền xài cơm no. Ta nên trông mong cho kế-hoạch của quan thủ-hiến được mau thực-hiện, như ý.

TAI Trưng-khánh, Trương-giới-Thạch đã tuyên-bố giữa ủy-ban trung-trung của Quốc-dân đảng về thời-kỳ kháng Nhứt thứ 4 bắt đầu mở ra từ đây. Trung-quốc không khi nào chịu khuất phục giảng-hòa như tin đồn đại mấy hôm nay.

Nghĩa là Tàu dự Nhứt đánh vào Tứ-xuyên, đến chỗ địa thế thật là hiểm hóc, bấy giờ quân-đội trung-trung mới quyết đánh với Nhứt một còn, một mất. Chúng ta nên cầu nguyện dùm họ Trương sắp đi nước cờ chốt được lợi hơn.

CÁC báo đăng tin rằng cậu Tri đã về nhà cha mẹ ở Mỹ-tho và cậu buồn bực định tự-tử.

Mới 15 tuổi đã có óc tưởng tượng cho khắp mọi người « leo cây » như chuyện Tri mới làm năm mấy nay, chớ nếu người sống, rán sống, để mai sau làm khác thì Tàu thua lâu rồi kia.

một cái sự-nghiệp gì không « lưu phương bách thế », thì « di xử vạn niên » cũng là anh-hùng, chớ sao lại toan tự tử, uống cái đời thông minh ấy đi.

MỚI rồi, thấy việc Âu-châu nguy-ngập, nhiều nhà giàu mình có con đang học bên tây, vội vàng đánh điện kêu con trở về, thật là quá lo vô lý, làm đổ dang sự học của con mình đi.

Phải biết bên Pháp đầu có chiến tranh đi nữa thì mọi việc học hành mua bán, làm ăn, cũng vẫn tấn hành như thường, và lại đến lúc lâm nguy, nhà nước sẽ bảo hộ cho học sinh có chỗ trốn tránh yên ổn, chớ phải bỏ con mình chết sao mà lo.

HỒI nào người Tàu — như là Quảng-đông và Quảng-tây — một hai đốc thúc Trương-giới-Thạch phải quyết chiến với Nhứt, đến bây giờ 20 hàng tỉnh chỉ còn lại có 8, nhiều người Tàu trở lại phiên trách họ Trương không đánh thật tình. Nhứt là họ thấy những đạo binh Trung-trung là lính ruột của Trương vẫn còn nguyên lành, chưa sút mẻ chút nào.

Sự phiên trách ấy vô lý.

Phải nhớ lúc năm ngoái Nhứt chiếm Bắc - bình, Trương có ý muốn nhượng bộ, đánh cho Nhứt lấy Hoa-bắc đi, người Tàu cứ giữ Hoa-trung Hoa - nam mà lo tự - cường rồi ít năm nữa hãy đánh với Nhứt mà lấy lại đất mất, chớ bây giờ chưa đánh được, đánh với họ tất thua. Trương là bậc anh hùng cao kiến, thấy trước như thế.

Nhưng phần nhiều tướng lãnh và dư luận đòi Trương cứ đánh, vì họ tự tin đủ sức đã bại Nhứt bốn rồi.

Bị vậy mà Trương phải tính cuộc đánh và dư biết có ngay hôm nay.

Bây giờ người ta phiên trách họ Trương nói gì không biết.

Ái nấy phải nên nhìn nhận rằng có Trương cầm đầu, Trung-quốc mới đề - kháng được một năm mấy nay, chớ nếu người khác thì Tàu thua lâu rồi kia.

Cô Nguyễn - thị Nguyệt - Tiên

Ái muốn biết những cái bí-ẩn của đời mình thì xin viết tên, tuổi và chữ ký hoặc tự tay gach ba đường mực gửi cho Mme NGUYỄN-THỊ NGUYỆT-TIÊN n° 191, rue Frères Louis Saigon kèm theo mandat 1p.00 (coi 2 năm), 3p.00 (coi suốt đời). Trong 7 ngày sẽ có thư trả lời và bản số (không mandat không trả lời).

Có tiếp khách tại nhà và nhận dạy khoa thời-miền.

NGUYỄN-THỊ NGUYỆT-TIÊN
Nữ giáo-sư chuyên dạy khoa thời-miền. Nữ tiên-tri coi tướng số đoán vận mạng theo khoa-học mới

Xacat, le 27 Avril 1938
Kính chào cô.

Tôi có tiếp dạng bản số của cô đoán cho tôi... Tôi rất khâm phục tài nghệ của cô... Cuộc đời, thân thể, sự nghiệp, tình duyên, sự thọ, yểu và tiền của của đời tôi từ nhỏ tới 35 tuổi thiệt đúng in như lời cô đoán mà trong mấy tháng đây tôi cũng gặp đủ cảnh ngộ y như lời tiên đoán của cô. Xin cảm ơn cô. Kính chào cô dạng vạn an.

M. NGUYỄN-BÁ MUỘI
Surveillant général des
Plantations de Xacat

Một món thuốc tiên AI HO?

mà uống thứ thuốc nào cũng không hiệu nghiệm, không dứt tuyệt, thì nên uống thuốc của

GIA - BỬU - ĐƯỜNG
N° 90, Tổng-đốc-Phường
CHỢ LỚN

Có thuốc ho rất thần-hiệu. Bất cứ đàn bà, con nít, ho gió, ho đàm, hoặc lâu hoặc mau, uống thuốc nước này hết bệnh liền.

Người đang mạnh uống thuốc này cũng bổ tinh thần khoẻ khoắn.

TRAN LAM HOC-MON

TÉLÉPHONE : 4

Chuyên môn cho mượn xe vận tải hàng hóa

ADHESINE

Keo dán giấy, màu trắng như tuyết, rất tinh khiết, để cho các văn-phòng, ra nhận dùng hàng thượng-phẩm.

Giá mỗi hộp trọng 0p.60

F. VAN-VOVAN
146, rue Colonel Boudonnet
SAIGON -- Tél. : 21.475

Những bộ Âu - phục
cắt, may đúng kiểu
đều có ký tên :

PARFAIT COUPEUR

79, Boulevard Charner, Saigon

Tiệm mới tổ chức lại rất mỹ quan có nhiều hàng mới, lạ, chưa đâu có, quý ngài không nên bỏ qua một dịp tốt

"CÔNG-TY" ĐÔNG-PHÁP NHÓM HỘI

Hai việc nên vui: Công-chức ta được tăng lương 1er Juillet 1938
Đại-hội-đồng sẽ được mở rộng quyền-hành

Bài diễn-văn khai mạc năm nay của quan thủ hiến có một vẻ đĩnh thép. Chẳng như bài diễn-văn đọc ở Đô Lương độ nọ. Một dấu hiệu khác thường và đáng mừng cho tình hình chung của xứ này chăng?

Theo chúng tôi thì kinh tế trong xứ dưới chánh sách mới của quan Toàn-quyền Brévié thật khả quan được nhiều ít, nhưng kinh-tế có mới khôi-phục mà giá sanh hoạt lại tăng cao, và dân chúng lao khổ xứ này vì đó mà chưa ra khỏi cảnh bần khổ cơ hàn.

Ma đói hiện đương tung hoành miệt Hậu-Giang, Lo đến kinh-tế mà sao nhặng những nguyên nhân của sự đói khổ là thất sách.

Những nguyên nhân đó là những nguyên nhân có ăn nhập đến chánh-trị. Vậy sao những chánh-trị lại là một việc quên gốc.

Chỉ mới có tự-do báo chí cho xứ Nan-xỳ.

Còn những tư-do sơ đẳng khác, dân chúng vẫn đương chờ đợi, mong mỏi thiết tha.

Trước cái tình thế nghiêm-trọng mà thế-giới đương trải qua Đông-dương cũng đương đi đến một chỗ rẽ của lịch-sử.

Cần phải có sự thân-thiện, sự hợp-tác thành thiết giữa hai giống Nam-Pháp. Như thế thì kinh tế chưa đủ mà còn cần phải lo đến chánh-trị nói rộng nữa. — MAI —

ONG trời phá chơi mấy vị Đại-ông Brévié cũng khó ở. Chẳng Hội-đồng bị xe lửa trục-trắc giữa đường mà trễ hết mấy ngày, nhưng chắc không có ông nào giận cả, vì các ông vẫn ăn trội được bốn ngày phụ-cấp.

Cho nên hôm chiều thứ hai khai-hội, thấy các ông vui cười với trời nắng ráo, và nghe bảo cho nhau hay rằng đường sá ngoài Trung đã gần đi được cả. Có ông ao ước:

— Giá Phòng Thương-mại khi không sập quách thì phụ-cấp « có đường! »

— Giá Phòng Thương-mại khi không sập quách thì phụ-cấp « có đường! »

— Giá Phòng Thương-mại khi không sập quách thì phụ-cấp « có đường! »

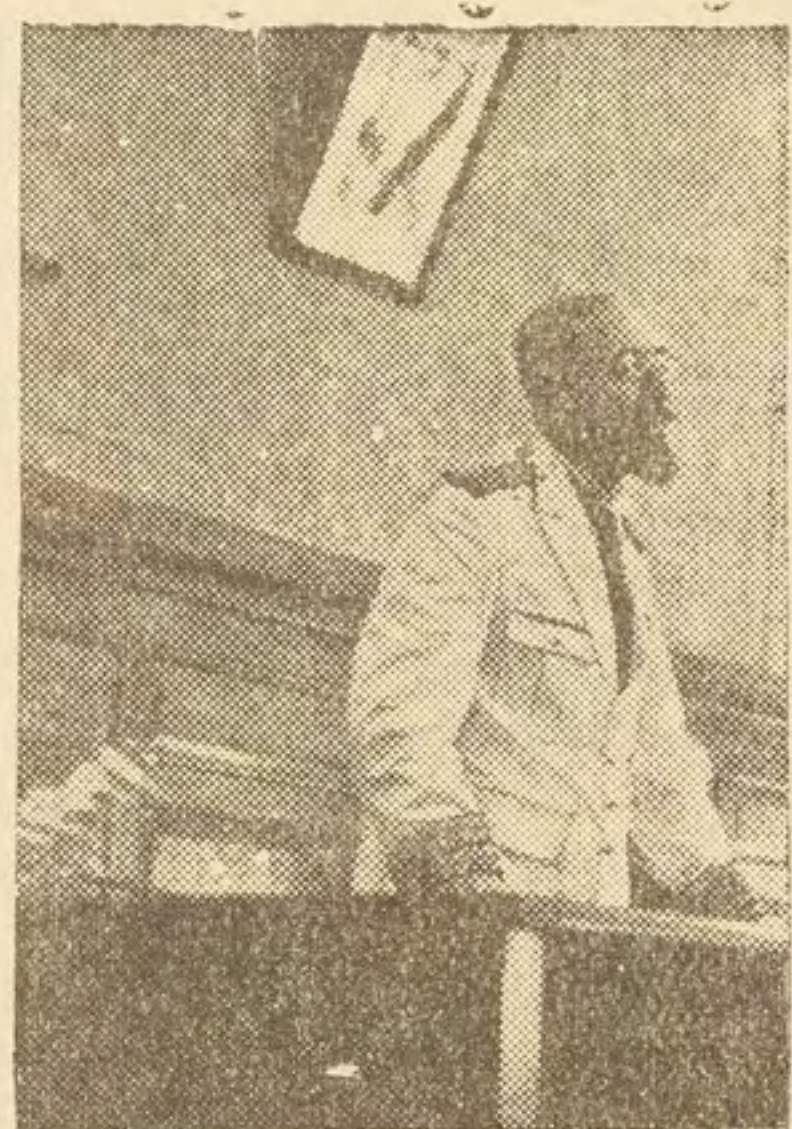
NHUNG Phòng Thương-mại không sập nên Đại Hội-đồng đã họp rồi. Quan toàn-quyền Brévié đã đọc diễn-văn khai mạc một cách mệt nhọc trước một cử-lạ, cổ làm bộ lắng tai, chờ kỳ thiết ông nào cũng sốt ruột lắm.

Có một ông (mà chúng tôi vì danh dự của người Annam nên xin dấu tên) đã thừa dịp ấy để ngủ... gục.

— Giá Phòng Thương-mại khi không sập quách thì phụ-cấp « có đường! »

QUAN Toàn-quyền độ này ngài không được khoẻ người. Vì thỉnh thoảng, lúc đọc diễn-văn, ngài phải ngừng lại để ho. Tiếng ho cũng chỉ khúc-khắc nhỏ nhẹ thôi, nhưng máy truyền thanh phát âm nó đã « phóng-dại » cái ho ấy ra làm cho các nhà có Radio phải buồn vì được biết qui thể của quan thủ-hiến ta không được mạnh.

Có người nghe rồi nói: Hai là nhà nước sẽ nói rộng — Đông-dương đương đưa nên quyền hạn của Đại-hội-Đồng.

Quan toàn quyền BRÉVIÉ

TRƯỚC hết ngài báo hai tin mừng. Một là tăng lương cho các công chức lớn nhỏ. Số tăng lên đó kể từ 1er Juillet 1938 trở đi. Cuối tháng tới thì các công chức được lãnh lương mới và số tăng thêm từ Juillet.

Rồi đây chỉ có những đại biểu dân cử chứ không có « Chánh phủ biểu » (membres désignés par le gouvernement) như hiện thời cảnh phủ đương làm nữa.

Thiết không biết vô tình hay hữu ý, ông toàn-quyền đã nhẽ trong nhà người thất cổ mà nói chuyện giầy. Các ông « chánh phủ biểu » nhìn nhau có ý ngượng ngùng và e thẹn. Và tiếc nuối nữa.

GHẾ viện-trưởng có hai người tranh: ông Baffeleuf và ông Perroud, cùng là đại-biểu xứ Bắc. Ông Baffeleuf thất cử có lẽ chỉ vì... nói dai, kể lể công trạng mình. Cử tọa mới nghe bài diễn văn chiều hôm qua, hơn 2 giờ rưỡi, có lẽ chưa tiêu, giờ lại phải nghe ông Baffeleuf diễn thuyết trời rộng đất dài nửa khiến người ta ngán. Bởi vậy có người tin chắc nguyên nhân ông ta thất cử cũng chỉ vì thất sách.

ONG Ardin được bàn làm phó viện trưởng thứ nhứt. Đến phiên cử phó-viện-trưởng thứ nhì thì lại thay ông Phan-văn-Giáo lại đứng lên giới thiệu trạng sự Trần-văn-Chương mà đáng ra cái ghế ấy về một ông nghị miền Trung mới phải.

Vì lẽ gì lại có sự thay đổi chiến lược cuối cùng ấy? nào ai biết.

Vì ông trạng sự Chương người gốc gác Nam-kỳ chăng? Vì ông lấy vợ Trung-kỳ chăng? Vì ông làm việc ở ngoài Bắc-kỳ chăng?

Chúng tôi chỉ biết ông Trần-văn-Chương là một « chánh-phủ biểu » và theo lời tố cáo của ông Baffeleuf ở giữa Hội-đồng lúc này thì ông Trần-văn-Chương là một người mà chánh phủ cũ ra để vận động đánh đổ ông Baffeleuf không cho leo lên ghế viện-trưởng.

NẾU sự chúng tôi nghe không lầm thì ông Phan-văn-Giáo trước khi ra đi mang theo trách nhiệm ủy thác của viện Dân-biểu Trung-kỳ là giữ lấy một ghế ở ban trị sự Đại-hội-đồng cho viện.

Thế mà ông lại cùng các ông đại biểu Trung-kỳ khác nhường chỗ lại cho trạng sự Chương.

Cũng như hai năm trước, viện phó thác cho ông việc vận-nạp sở Thương-chánh về một vụ tào cáo đánh chết người mà vào đây ông làm thỉnh.

Thảo nào tên ông là Giáo.

CHÚNG tôi có hỏi ý kiến ông Phan - văn - Giáo về sự nhượng bộ vô lý ấy.

Ông ta bảo rằng đoàn đại-biểu Trung-kỳ mà ông ta là người diu dắt, làm thế tức là làm việc có nhĩa ý! Để chỗ cho trạng-sư Chương chứ không tranh dành nhau một cái ghế... hư-vinh.

Quản-lử vậy thay!

Nhưng ông Giáo quên rằng trước khi cho đại-biểu miền Bắc một bài học thấm thía về lịch sử, ông đã cho viện Dân-biểu Trung-kỳ một bài học về tin nhiệm rồi.

Nhưng sách nên mua NHẬT-NAM THƠ'-QUÁN

số 19 Phố Hàng Điều (rue des Pipes) HANOI

Sách thuốc Nhu't-bổn

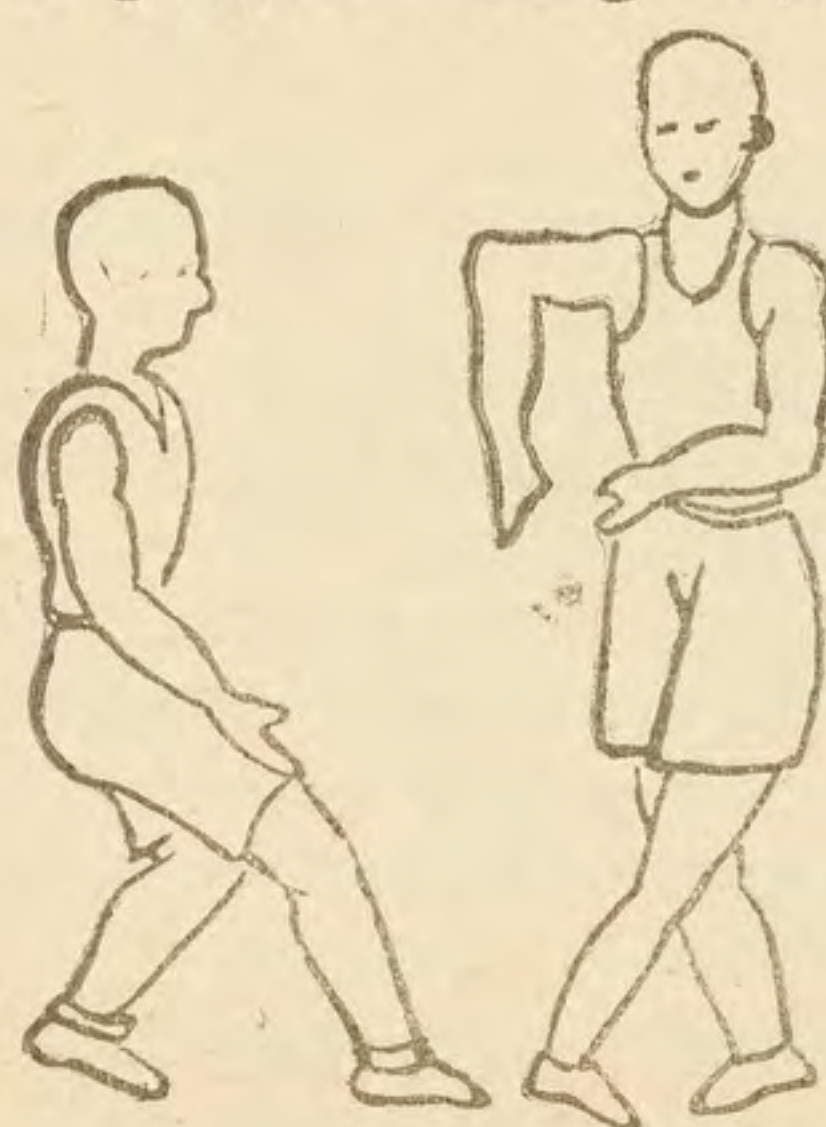
Trung-hoa bằng chữ quốc-ngữ, do người Nhật kinh-nghiệm và nghiên-cứu y-học của Tàu mà soạn ra, do Bác-kỹ Ng-an-Nhân kinh nghiệm dịch thuật và Hànội Nhật-Nam-Thư-Quán (mới dọn về 19 Phố hàng Điều) xuất bản giá 0p.50. Chắc độc-giả đã biết cụ Ng-an-Nhân soạn ra bộ sách thuốc bằng quốc-ngữ và in lại nhiều lần là:

1) Y-Học-Tùng-Thư có hình vẽ thân thể người và các cây thuốc từ 1 tới 10 mỗi cuốn 0p.50.

2) Y-Dược Đại-Toàn chia ra từng thứ bệnh giá 4p.00.

3) Sách thuốc kinh nghiệm có nhiều bài cấp cứu giá 0p.50 v.v. Được hoan nghinh nhiệt liệt như vậy nên nay ra lại hết. Vậy gởi ngay thơ hoặc mandat cho Nhật-Nam-Thư-Quán Hànội thêm cước 0p.16 (gửi contre remboursement là 0p.86). Nếu mua nhiều sách một lượt, cước sẽ rẻ nhiều.

Thieu-lâm quyền-pháp chính tông 0\$30

Thấu thái các miếng võ bí-hiêm và lối đấu võ của 2 người của phái Thieu-lâm, con nít, đàn bà học cũng biết ngay, bởi hình vẽ rõ do Sơn-Nhân luyện thuật, giá 0p.30 bán tại Hànội Nhật-Nam Thư-Quán.

Sách dạy làm « 40 nghề ít vốn » bằng quốc-ngữ

Ái làm lấy cũng được, vì phần nhiều bằng nội-hóa, do các tay chuyên môn viết ra. Dạy làm đủ các thứ xà-bông (savon), xi dẹt (cirages) phấn, thuốc nhuộm khăn, đánh răng, đánh kim khí, đánh lông. Các thứ kem, sáp bôi, dầu thơm (essence), nước hoa, trà ướp huê, hương, trầm. Các thứ si đánh đồ gỗ, (dùng nước lá thay essence), si gán thợ, ve, lọ, làm diêm (quét), làm vernie, mat tích, các thứ mực viết, mực Tàu, mực in. Mạ các thứ không phải dùng điện như: Antimoine, bạch-kim, đồng, kẽm, kền, thiếc, vàng, bạc. Thật là sách có giá trị, dày 500 trang giá 2p.00 gởi thư mua thêm cước 0p.50, Contre remboursement là 2p.45, viết thơ, mandat đề cho nhà xuất bản như vậy: Nhật-Nam Thư-Quán Hanoi.

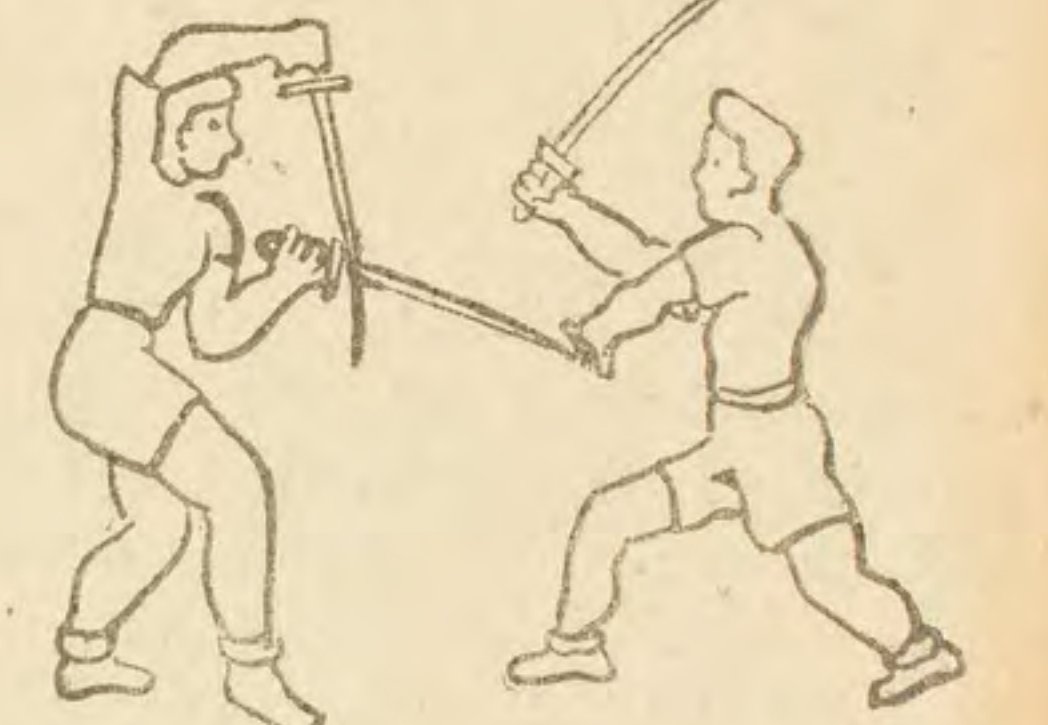
lại có sách dạy 30 nghề dễ làm

đàn bà cũng làm được, vì sách quốc ngữ phần nhiều làm bằng nội hóa: Làm các thứ miến song-thần, nển thấp, các thứ kẹo, mứt, đường, kem, nước hoa quả ép, hoa quả dầm rượu, sirops nước đá, xi-cầu, kem nước đá, cát rượu mùi, nước tha'n khí, nước chanh bọt, rượu mật ong, rượu mật ong, rượu ngọt ngâm, sữa tươi, bơ tươi, phô-ma'ch, dưa

món, lap xường, thịt phơi, các đồ chấm có ớt, chocolat, jambon, các thứ sốt chấm, (sauce), đậu-phủ-nhục, các thứ ba'nh, thật là cuốn sách để cho ai muốn tự lập. Giá 1p.50 ở xa gởi thêm 0p.20, gởi contre remboursement là 1p.90. Nếu gởi cùng với cuốn 40 nghề thì cả 2 cuốn cước có 0p.31).

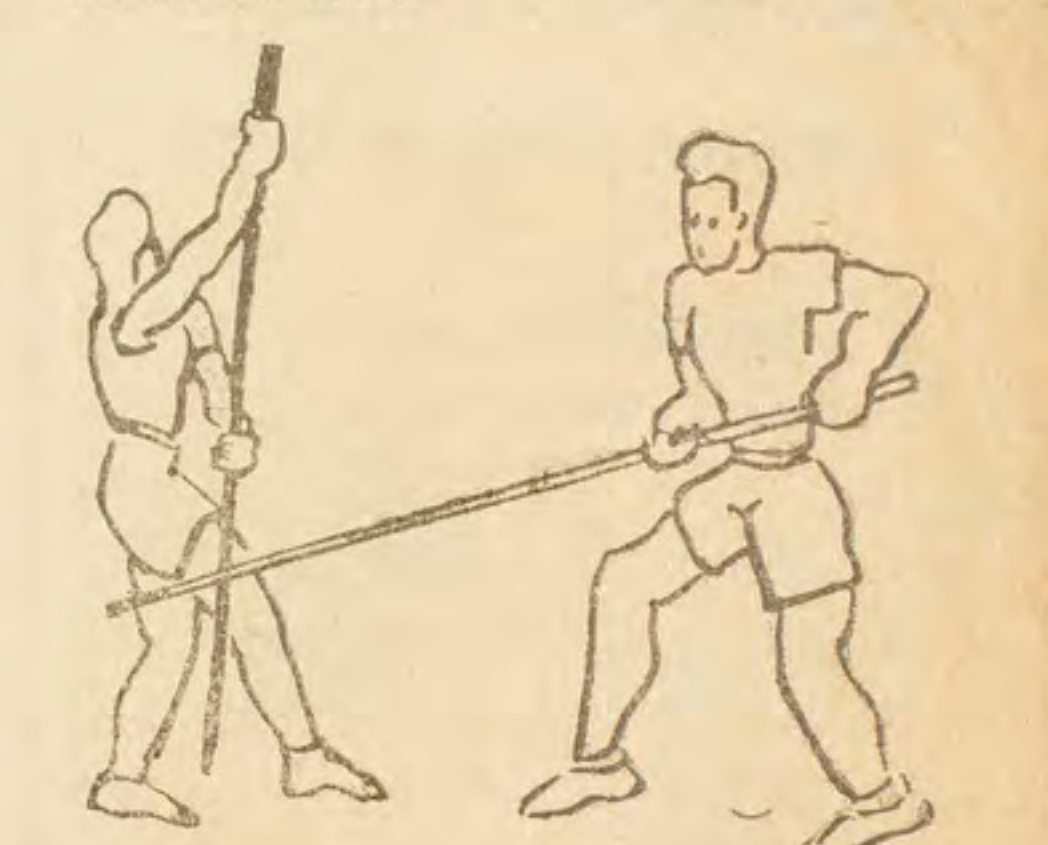
Các sách dạy võ Tàu, võ Tây, võ Nhứt, võ Annam

Các sách dạy võ Tàu đủ các bài võ và thế đánh, cuốn I — 0p.26, II — 0p.30, III — 0p.50, IV — 0p.30, V — dạy đánh Giã: — 0p.40, võ Tây 0p.60, võ Annam 0p.40, võ Nhứt 0p.50 vân, vân.

Sách dạy ĐANH Song Độc - kiem

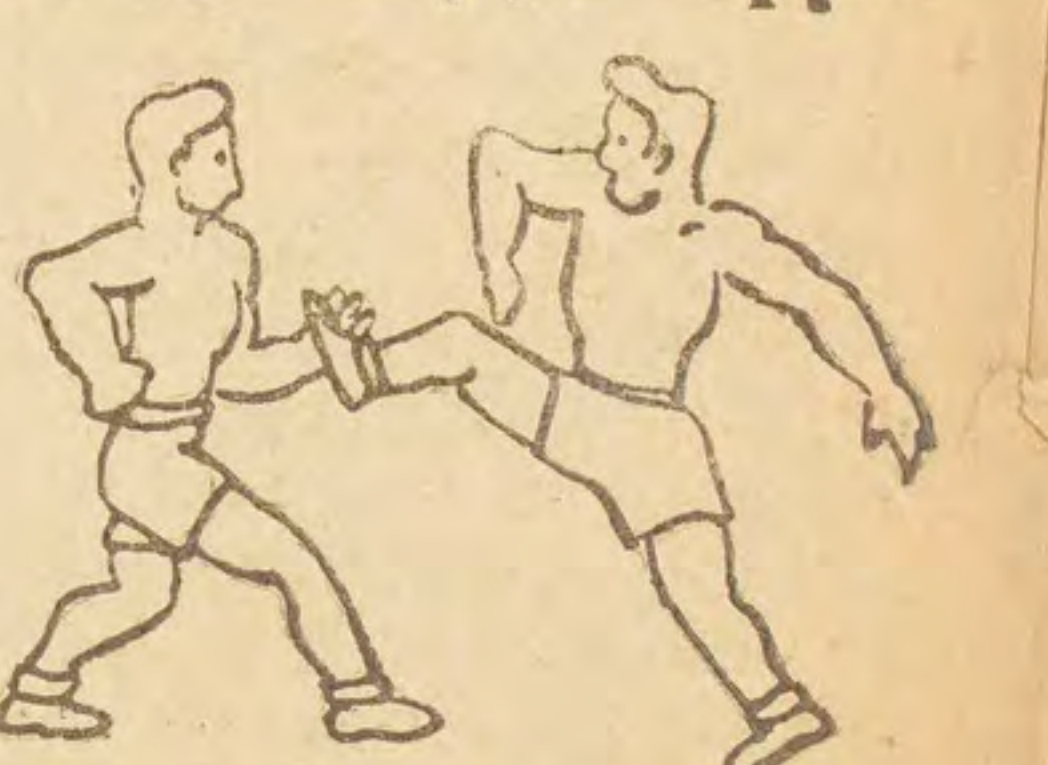
Sách dạy 120 trang lớn, bìa đẹp, dạy đủ các bài kiếm và đấu kiếm, cùng kiếm đấu với binh khí khác.

Sách dạy ĐANH CÔN rất hay

Dạy đủ các bài côn và lối đấu côn, côn đấu với binh khí khác. Sách dày 128 trang, bìa in hai màu, hình vẽ rõ, giá 0p.50.

Môn võ bí-truyền song - luyện 0p.50

Toàn những miếng võ độc ác gồm ghê của cụ Sơn Nhân sưu tầm và soạn thuật, hình vẽ rõ lắm. Ai học cũng giỏi ngay, sách in rõ, đóng bìa đẹp giá 0p.50.

Các sách kể đây mua sỉ, mua lẻ, viết thơ hoặc mandat chỉ đề cho nhà xuất bản như vậy: NHẬT-NAM-THƯ-QUÁN số 19 Phố Hàng Điều Hanoi, mua lẻ mỗi cuốn thêm cước 0p.19, mua từ cuốn sau thêm cước có 0p.03. Gởi lãnh hóa giao ngân thêm 0p.20 và phải gởi có thơ

Les meilleurs vins se trouvent aux:

CAVES ALGÉRIENNES
Grands vins de France et d'Algérie

Mme PALMADE, Propriétaire
34, BOULEVARD CHARNER — SAIGON

TÉL. 20.458

R. C. 2.565

Lần thứ hai, anh em
viết báo mượn, nhóm hội

ĐÔI TẶNG LƯƠNG

CÓ VÀI BA ÔNG CHỦ ĐẠI-NHỰ-TÁO KHÔNG CHỊU TẶNG VÀ CÓ SỰ
«LUI TRƯỚC» CỦA MỘT VÀI ANH TRONG HÀNG NGŨ TRẦN ĐẤU. —
NGƯỜI TA SẼ THẤY BÁO GIỚI HẸNG NGÀY CÓ CUỘC LÀM REO «GÁC BÚT
KHOANH TAY, MẮT NGÓ TRẦN NHÀ, RUNG ĐUI GỖ NHỊP» CHĂNG ?

◆ Về tinh thần, báo-giới Nam-kỳ ta đã được cỡi cái ách đè nặng trên vai mình từ bốn chục năm nay. Cái ách ấy là chữ dụ 30 Décembre 1888 đã được cỡi ra từ 30 Aout 1938.

Nhưng về vật chất thì anh em viết báo mượn vẫn sống trong cảnh nghèo nàn và khổ nhục, tuy nghề làm báo ở xứ này đã khá phát đạt. Nhiều tờ báo hằng ngày xuất bản chín mười ngàn và thu tiền quảng cáo đôi ba ngàn đồng là ít, thế mà anh em cầm bút làm mượn vẫn lãnh số lương «chết đói».

Tự nhiên anh em cầm bút viết mượn phải phản kháng vận động Cuộc đại hội 15 Octobre vì đó mà có.

Không có cảm tình nào, luật pháp nào có thể ngăn cản cái tinh thần tranh đấu cho cơm áo lúc người ta đói, và run rẩy trước ngọn gió đầu mùa.

Đứng trước một cuộc tranh đấu hợp lý thế ấy, MAI luôn luôn sẵn lòng làm hậu thuẫn cho anh em và một lần nữa cũng xin nhắc lại rằng không bao giờ ta thư cho bọn lòn đi, phẩu hội chỉ chực phá hoại công cuộc đòi hỏi quyền lợi cho cả một đoàn thể. —

tranh đấu giùm mình, kẻ cũng là có thủ đoạn khá lắm !

Anh Nguyễn-văn-Thời, một người trong đoàn đại biểu hôm trước, nay đóng vai báo-cáo-viên, đứng lên thuật lại công việc mà toàn thể anh em đã phứ-thác : đi viếng các ông chủ và nói rõ sự yêu cầu xin tăng lương của anh em, như đại-hội 15 Oct. đã quyết định.

Ông Lê-trung-Cang chủ báo *Điền-Tín* chịu.

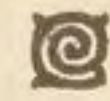
Ông Martin Tai chủ báo *Công-luận* cũng chịu.

Ông Nguyễn-bảo-Toàn chủ báo *Dân mới* trước kia cũng đã từng làm một người đi viết báo thuê, lại không chịu. Cả ông Bút-Trà chủ báo *Saigon* cũng vậy. Sự từ chối của ông chủ *Saigon* càng đáng chú ý hơn. Ông là một phẩu-động-lực mạnh, lại thêm cả bà nữa. Ông bà cho rằng hầu hết anh em giúp việc ở *Saigon* bây giờ đều mang ơn đào tạo của ông bà, giờ họ làm đơn xin tăng lương họ là còn được, chứ ông bà không chịu cách yêu cầu bằng áp-lực. Bởi vậy ông nói :

— Tôi không cần nếu những

kẻ giúp tôi lia tôi, Phương pháp chủ, hội họp lại đây để tranh của tôi là dùng những người dờ đầu cho sự cải thiện cuộc đời để làm cho tờ báo chạy. Tờ nay đứng trước cảnh thối bước soạn của báo tôi là một tờ soạn của anh em báo *Saigon*, ta nên gồm cả người trong nhà. Một tính lễ nào đây ? Ta nên đi riêng mai một chiều tôi có thể có bên ra, hay nên cứu họ ? Chúng ta tôi những kẻ hợp tác mới mà cũng có thể làm cho họ đi theo chẳng cần đến những kẻ phũ phàng, mình mà khỏi khổ cho đời họ. Vì tiếng «bóc lột» đã làm cho được.

ông buồn. Và giận nữa.

Gữa lúc ấy thì Hiền-sĩ là lù đến hội. Cũ tọa vô tay làm cho anh hân hạnh quá đứng trản ra. Theo anh thì tình thế không có gì đáng kinh sợ cả. Nhưng có mấy anh em cùng tòa soạn với anh nay không đến dự biết đâu lại chẳng vì một nguyên-nhơn bí ẩn gì khác.

Bà chủ báo «SAIGON»

Anh Bùi-thế-Mỹ lên tiếng than phiền báo *Saigon* và cho rằng báo này có sự lương sứt từ ngày có báo *Saigon* ra mặt.

Rồi anh Mỹ hỏi :

— Chúng ta, những kẻ khổ

Nhưng chúng ta cũng cần nên biết vì sao họ lại chẳng lại đây ? Nếu như bị hăm dọa thì cứ việc đến cầu cứu với anh em ta không được sao ?

Mấy câu nói cứng cỏi của anh Mỹ được hoan nghênh ào ạt.

Công việc gọi thơ cho các ông chủ, bữa trước đại hội giao cho anh J. Đồng-chữ-bút *Saigon* mà anh không làm tới. Bữa này anh Văn-Trình phải thảo bức khác và hứa sẽ gọi liền.

Cuối cùng anh em thế quyết tranh đấu cho tới cùng và đương lúc chờ đợi, hãy cây các tuần báo ủng hộ việc làm cho khỏi bị cô lập.

Anh em còn định tổ chức một buổi diễn thuyết để nói rõ tình cảnh của anh em viết báo thuê cho công chúng nghe và định in truyền đơn để rải nữa.

Cũng trong buổi họp ấy, Hiền-sĩ đã đưa một mũi tên độc tới phía anh Văn - Trình bằng cách hỏi anh chủ - tịch nên đối phó thế nào với bọn đi lãnh tòa-soạn với số lương ít hơn số lương của anh em tòa-soạn đã đề.

May thay lại có kẻ giải vây dùm anh Văn-Trình.

Bữa nay, anh em cũng chia tay nhau với một hy-vọng vững vàng ở một tương lai vật chất khá quan hơn ngày tám tối hôm nay.

Phóng-viên của báo *Mai*

Cuộc hội nghị 15 Octobre mà chúng tôi đã tường thuật trong số báo trước là do anh em đảng *Saigon* đề xướng. Kết quả buổi nhóm ấy là anh em định số lương tối thiểu và cử một đoàn đại biểu đi trần tình với các ông chủ đại-nhự báo.

Nhưng lạ thay ! đến cuộc hội nghị lần thứ hai, nhằm vào ngày 22 Octobre, thì anh em đều ngao ngán chờ mà chẳng

thấy một người nào của báo *Saigon* đến dự.

J. B. Đồng, Tể-Xuyên không đến, tới cả Hoa-Đường, Hiền-sĩ cũng bất.

Anh em ngồi nhìn nhau, lắc đầu. Tuy vậy, chợ định họp thì thiếu mất một đôi người, cũng cứ họp như thường. Có người bảo :

— Anh em bên *Saigon* đã thủ

xướng ra đề cho người khác

PHONG, BAN, ĐEN

Con nít thường hay có chứng Phong, Ban, nếu cho uống không phải thuốc, dễ diện trị thì nó sanh biến nhiều bệnh nguy đến tánh mạng, chớ chẳng vừa. Vậy ai có con nít nếu mới ăm đầu, phải đề phòng trước, thì cứ cho uống thuốc CHÁU-PHÁCH-TÂN hiệu ÍCH-NGUỒN-ĐƯỜNG nội trong nửa giờ thấy hết. Vì thuốc này công hiệu cấp kỳ và chuyên môn trị đủ các chứng bình con nít : Phong, Ban, O sưa, ỉa mửa, ỉa nước, đau bụng, ỉa lợm, khóc đêm, sinh bụng, làm kinh, trực thị v...v... trăm bệnh không sai một, nên mua để phòng mà nuôi con nít.

Giá mỗi ve Op.20

Thuốc HO bao sáp hiệu ÍCH-NGUỒN-ĐƯỜNG trị đủ các chứng ho, danh tiếng hơn 60 năm, không có thứ nào bì kịp, người lớn con nít đều uống được.

Giá mỗi hườn Op.15

Hỏi mua trong các tiệm thuốc Bắc khắp lục-châu.

Tổng phát hành 295 Phú-nhượng-SAIGON.

???

AI CŨNG NÊN NHỚ

-1- Trong bà con, ai có cần chỉ về về pháp-luật thì hãy đến nơi Phòng Văn của ông Phan-văn-Thiết số 43 rue Aviateur Garros Saigon. Mỗi lần có vấn đề một khoản giá 5 đồng ngoài ra có làm việc gì khác thì từ 15 đồng tới 100 đồng.

TAM KỶ ĐƯỢC PHONG TONG CUỘC

52 đường Aviateur Garros, 52 (sau chợ) SAIGON

Bào chế do toa của Cụ NGUYỄN - AN - CƯ

14 phương thuốc thần, danh tiếng nhất trong nước :

Đói ăn rau, đau thì uống thuốc ông CƯ mạnh liền (Tục-ngữ)

Khâm Lý Bồ Thận số 24

Bổ khí-huyết cho mấy người sức yếu kém. Làm việc thấy mệt nhọc nhiều và hay đau như : ăm lâu tiêu, bón, đần lưng, tê mỏi tay chân. Bệnh nhiều thì mộng-tĩnh, hoạt-tĩnh di-tinh.

Các ông lão, bà lão dùng thuốc này để bổ khỏe và ngừa các bệnh,

Một hộp (uống 5 ngày) giá 1p.00,

Thuốc trừ ho lao số 35

Nam, phụ lão ấu ai bị bệnh ho lao, ho thổ-huyết hoặc lao ruột, lao gan

hễ gặp thuốc số 35 này thì cũng như gặp thuốc tiên.

Bệnh lao mà không gặp thuốc số 35 thì không có thứ nào trị lành được.

Nếu bệnh nặng phải uống cặp với thuốc số 31.

Một hộp uống 6 ngày giá : 1p.20,

Thiên-Kim Bảo-Thai số 28

Thuốc này uống dưỡng thai, giúp cho người mẹ được khỏe khoắn nhẹ nhàng vui vẻ, đến lúc đẻ thì sẽ được mau lẹ và bình an.

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.00.

Điều-Kinh Bồ-Huyết số 26

Chuyên trị đàn-bà con gái kinh nguyệt không đều, mình gầy vóc ốm,

ăn uống không được, tay chân mỏi nhừ, thường có huyết bạch nhiều.

Hoặc tử-cung có bệnh rồi biến ra nhiều chứng. Mấy bà vì huyết suy rồi da mặt nhăn, khô, mệt, hình sắc buồn

bực, dùng thuốc này trong hai tuần thì sẽ thấy khí sắc vui vẻ, da mặt trắng đỏ. Thiết là một phương thuốc rất quý báu cho phụ-nữ.

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.00.

Bạch Đái Hoàn số 27

Hoàn thuốc này chuyên trị bệnh tử-cung, Bạch-đái có nhiều quá, uống thuốc không bớt, dùng hoàn thuốc này để trong «cửa-minh» thì dứt được bệnh bạch-đái. Hiệu nghiệm lạ kỳ.

Một hộp hai hoàn giá 0p.60.

Thần-Thông Chương-Tử số 29

Đàn bà ít con, hoặc nhỏ lớn chưa sanh đẻ lần nào, uống thuốc này thì trong hai tháng sẽ thấy linh nghiệm được như ý muốn. Đã có nhiều người có chồng năm bảy năm mà không có con, uống chưa hết 3 hộp thuốc này thì đã thấy có thai.

Một hộp uống 5 ngày giá 1p.00.

Bính Tân Hoàn số 15

Chuyên trị con nít từ một tới 16 tuổi, hay đau trong mình nóng nhiệt

nhiều, lâu lớn, ban đêm ngủ đồ mồ hôi đầu, ốm gầy ít ăn, ít chơi.

Hoặc trong mình có ban trái, máu xấu ăn uống không tiêu, bụng lớn.

Thuốc này uống trong một tháng thì thấy mập mạnh, da thịt tươi tốt nở nang.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá : 0p.60.

Tứ Quý Hoàn số 36

Thuốc này trị các chứng ho thường, như ho gió, ho ban, đau ngực, tức ngực. Bệnh nặng cách mấy uống cũng

mạnh được.

Một hộp uống 3 ngày giá 0p.50.

Sâm Nhung Bảo Thọ (Thuốc nhà giàu số 32)

Thuốc này dùng toàn Sâm, Nhung, Quế thứ thiết tốt mà chế ra để bổ dưỡng thân thể.

Gức bở của Sâm, Nhung là quý vô giá, nhưng phải là thiết sâm thiết nhung thì mới có giá trị.

Đàn ông, đàn bà đều dùng được, Một hộp uống 2 ngày giá : 1p.20.

Mô Kỳ Hoàn (Thuốc hồi số 31)

Chuyên trị các chứng bệnh hậu, bệnh lao, bệnh rét rừng, bệnh chổi nước, bệnh bao tử, thương hàn, bệnh thũng, bệnh suyền vân vân...

Kỵ thai.

Một hộp uống 6 ngày giá 0p.50.

Tể Sanh Hoàn số 40

Trị tuyệt chứng bệnh bón huất. Thuốc này dùng những vị thuốc bổ dưỡng tạng phủ. Hễ ngũ tạng được điều hòa khỏe mạnh thì bệnh bón phải dứt. Thuốc thơm ngọt dễ uống. Uống rồi đêm đủ 9 giờ thì tiêu được chớ không bộn dạ xót xa.

Kỵ thai,

Một hộp uống 5 ngày giá 0p.50,

Thuốc Rượu số 39

Thuốc ngâm rượu số 39 chuyên trị các bệnh phong tê, bại liệt. Thuốc này cũng bổ huyết và đổi máu xấu ra tốt.

Thuốc chế bằng sâm tốt và hiệp

với các thứ rễ thuốc trên núi thiết hay, cách bào chế rất công phu phải trộn mười ngày đêm mới thành hoàn thuốc, linh-nghiệm phi-thường. Một hoàn thuốc và bột quế : 1p.00.

(Ngâm rượu uống 15 ngày).

Thuốc nhưê đầu số 25

Bệnh nhưê đầu tuy không phải là bệnh nặng nhưng rất khó trị. Phần nhiều đàn bà thường mang bệnh này.

Có bệnh nhưê đầu là do trong mình máu không tốt, khí uất gân yếu. Hoàn thuốc này chế ra trị tuyệt bệnh nhưê đầu bất kỳ bệnh lâu hay mau.

Bệnh nặng uống nhiều ngày.

Kỵ thai.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá : 0p.50.

Bảo Anh Đinh thuốc số 10

Con nít thì phải mập mạnh, chơi dòn vui vẻ, dứa nào không được vậy là có bệnh và bị mất sức lớn.

Thuốc này trị các bệnh cho trẻ em, như là trị tuyệt gốc ban. Trẻ em lúc nhỏ có bệnh mà không gặp thuốc hay trị cho thiết mạnh thì trong mình nó còn bệnh hoài lâu ngày thành bệnh hậu làm cho nước da vàng mét, lớn bụng, ăn uống không tiêu, sắc mặt buồn bã, khi ngủ thì đồ mồ hôi đầu, hay mê hay mớ.

Thuốc số 10 này là một món linh đơn của trẻ em. Có bệnh nhiều thế nào uống hết hai hộp thì cũng lành mạnh.

Một hộp 10 thể giá : 0p.50.

Các nhà Đại-lý ở các tỉnh : Travinh : Bazar Phước-Thiện (ngang tòa bố) — Sadee : Bazar Phước-Thành tại chợ — Longxuyen : Hiệu Hiền-Phổ — Tân-an : M. Huỳnh-duy-Thinh — Huỳnh-vân-Khoé ở gần nhà việc — Mytho Bazar Nam-Thành — Namvang : hiệu Huỳnh-Trí (tại chợ) — Battambang : Sangké Bazar — Phanthiet : Maison Minh-Nguyệt — Toureham : Bazar : Nhà thuốc Ung-vân-Cảnh (tại chợ cửa) — Bentre : Tân-Thanh — Vinhlong : Hiệu Nguyễn-vân-Nghiêm, Baclieu : Hiệu Trương-Hữu-Thanh. — Camau : Nguyễn-Đạo-Đức, Soctrang : Hồng-Điền

WIGO... WIGO... WIGO...

DYNAMO — ĐÈN — BÓNG ĐỤC
của người Đức-quốc chế tạo dùng về xe máy

Appareils d'éclairage pour bicyclettes

SÁNG LẠU

ÊM AI

BỀN BỈ

ĐẸP ĐẸ

hơn các hiệu khác

Xin nài cho được hiệu
WIGO ở các nhà bán
xe máy trong Đông-dương
và có trữ bán tại Đại-ly
độc-quyền :

NGUYỄN-KỶ-XƯƠNG 61, Bd Gallieni và 4-6, Passage Bourdais -:- Saigon

Chúng tôi đọc

HANOI LÂM THAN của TRONG-LANG

NẮC đến hai ông Vũ-trọng Phụng, và Tam-Lang, chắc ai ham mộ văn-chương dư biết là hai nhà văn đã sáng tạo ra lối văn phóng sự trước nhất. Cả hai cùng có một thành-tích đáng ghi vào cuốn sổ vàng của văn-học Việt-Nam cận đại.

Nay thêm Trọng-Lang một nhà văn phóng sự có nhiều tương lai. Với cuốn «Hanoi lâm than», Trọng - Lang đã đem một viên gạch thứ ba để xây đắp thêm cho nền văn phóng-sự càng thêm dồi dào, phong phú.

Trọng-Lang đã khéo biết dùng thiên tài để làm một việc rất xứng đáng với sở thích của mình. Tôi muốn nói Trọng - Lang với một lối văn bình thường, giản dị, nhưng rất đậm đà, ý vị, đã đi sâu vào tâm lý truy lạc của xã-hội, để vạch tỏ những điều bí ẩn, tối tăm trong bóng tối; để tố cáo những nạn-nhân đã sống trong bùn dơ, do một bọn có tiền, dư ăn dư xài, muốn tìm sự khoái lạc mà dìm đắm họ trong cảnh thống khổ, thương tâm. Trọng-Lang với cặp mắt rất tinh anh đã quan sát thấu đáo sự thật. Lại có một trực giác, một tiềm thức linh ngộ đã phát hiện những điều xác thực, hiểm có, chưa từng thấy ai thấy, mà nói ra rành rẽ, lách bạch.

Bởi những quan-diêm tối yếu ấy, mà «Hanoi lâm than» đã nâng cao nghệ-thuật của tác-giả trong bóng tối thì họ chỉ là những linh hồn đau khổ đương chờ đợi sự giải thoát, họ đã bán quai gở của xã-hội hạ cấp. Một rẽ cả thân thể nhân cách; họ đã đều khiến cho người đọc nên liên tưởng, hương bình để níu chú ý và nên khen hơn nữa là lấy cái sống thừa. Và lâm than, Trọng-Lang rất có lương tâm thống khổ đã giết họ chết âm với nghệ mình, nên đã chịu khó thăm, lặng lẽ trong bóng tối. Họ

lần lộn, chung đụng với các hạng người đáng thương hại ấy mà xem xét họ chi-li, để tìm sự thật ở trong sự cử động, sự ăn nói, tóm lại là tất cả hình sắc trong sự sanh hoạt của họ. Bởi một chỗ dụng công ấy, mà ngôi bút phóng sự của Trọng-Lang lúc nào cũng thấy dồi dào, đầy đủ về tài liệu và sự hành văn lúc nào cũng giữ được liên-tiếp lý thú, đậm đà; lại tránh khỏi những sự rời rạc, nhạt nhẽo, là cái tật chung của nhiều nhà văn khác.

«Hanoi lâm than» chia ra làm bốn phần, diễn tả bốn cảnh tượng truy lạc và nhơn vật truy lạc của xã-hội ta, là: gái nhây, cô đầu, nhà thổ, và ăn mày. Họ đều là những hiện-thân của xã-hội vô sản, đã gây nên một vết thương sâu cho nhân loai. Nó là một giống cận bả, hôi tanh, mà hình như xã-hội cổ xưa đuổi, ruộng rẫy, nhưng chính xã-hội là thủ-phạm đã gây nên những nạn nhân ấy cho ai! Họ không phải là người nữa, chỉ là một lũ quái vật, yêu tinh, hiện hình về ban đêm để tìm sự sống dưới những cái thừa thãi, nhơ bẩn của xã-hội phú hào, trường giả. Dưới ánh đèn tung bùng, rực rỡ, họ là những nàng tiên, là những ngôi sao, những đóa hoa biệt nói, sống một cuộc đời đầy mộng ảo say mê. Nhưng trong bóng tối thì họ chỉ là những linh hồn đau khổ đương quần quai với sự sống một cách khổ nhục, khó khăn; họ đã bán quai gở của xã-hội hạ cấp. Một rẽ cả thân thể nhân cách; họ đã đều khiến cho người đọc nên liên tưởng, hương bình để níu chú ý và nên khen hơn nữa là lấy cái sống thừa. Và lâm than, Trọng-Lang rất có lương tâm thống khổ đã giết họ chết âm với nghệ mình, nên đã chịu khó thăm, lặng lẽ trong bóng tối. Họ

đã dành nhau từng miếng ăn, tó cháo thịt bò đáng giá ba đồng xu, họ can đảm nhô nước miếng vào để ăn lấy một mình. Trời rét như dao cắt thịt, họ chỉ mặc cái áo bom-bay mỏng dính để lấy hào nháng bề ngoài. Cái đói, cái rét đã làm cho họ cố cùng, không còn biết liêm sỉ nhân cách là gì nữa.

Trọng-lang đã nhìn thấy những «thứ hơi thở của ruột, gan, phổi đã nổi ra vì lao lực, thức đêm, kém ăn, và hơi thúi của các thứ vi trùng, bịnh kín và ho lao».

Hỏi họ vì sao lại sa ngã vào cảnh lầm than của Hanoi? Họ trả lời một cách trào phúng và lẫn lộn:

— «Vi hoàn cảnh».

Rồi, tất cả «Hanoi lâm than» không phải riêng gì các cô gái nhây, cho đến cô đầu, nhà thổ, ăn mày v.v. đều trả lời một tiếng là:

— «Vi hoàn cảnh».

Nói là vì hoàn cảnh xã-hội đã tạo ra thì đúng hơn. Nhưng vì sao xã-hội để cho một hiện tượng quái gở, vô nhân đạo ấy hành trạng ra mãi, mà không chịu trừ khử đi?... Xã - hội sẽ trả lời lúng túng vì họ không có nghề nghiệp để sanh hoạt, vì xã-hội chật hẹp, không đủ chỗ cho họ dung thân. Như thế, thì xã-hội lại trả lời trào phúng lẫn lộn hơn nữa.

Nhưng đây là một vấn - đề khác, Trọng-lang chỉ có quyền vạch rõ sự thật của bọn người xấu số ra, chứ không có quyền chỉ-trích hoặc là xúc phạm đến cách tổ-chức của xã-hội hiện đại.

Một cuốn sách 260 trang như một bức ảnh phản chiếu rất lớn của Hanoi lâm-than. Phàm bao nhiêu cảnh thương tâm do xã-hội gây nên, tác-giả đều thâu vào khung ảnh ấy, nên cao ra trước ánh sáng và công lý, để nhận thấy mặt trái trần trường, khả ố của nó.

Sau khi đọc hết «Hanoi lâm-than» tôi thấy một sự khoái trá, thỏa mãn, hình như xã-hội đã nhìn nhận một vết thương tự mình tạo ra, và đã tự thủ sự bất lực của mình. Chắc độc-giả cũng một ý nghĩ như tôi.

ĐÔNG-CHI

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN - CHÁNH - TRƯ'C

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet -:- Saigon

Lãnh sửa đồng hồ.
Chuyên môn sửa compteur
xe hơi, máy chụp hình và
máy đánh chữ v. v.

VIỆT-NAM VĂN-HOC SƯ'

**BAO GIỜ MỚI CÓ
VÀ AI SẼ VIẾT NÓ ?**

VIỆT-CHAU

— Gì mà to tát dữ vậy ?

— Có gì đâu! Người ta sắp làm một quyển sách với cái nhan đề đó. Người ta muốn lưu lại đời sau một quyển Việt-nam Văn-học-sử!

Tôi buồn lắm khi nghe được cái tin đáng lẽ phải vui mừng ấy.

Ai cũng nhận thấy rằng văn-nghệ nước nhà đã tấn tới lắm trong mấy năm gần đây. Cũng như các nước văn - minh, văn-sĩ ta bây giờ đã có một số đông sinh-nhai được bởi ngôi viết của mình, ấy là một điều mà từ xưa vẫn khó lòng mong được.

Thật vậy, trước kia, ở đất nước Việt-nam tí-hon nầy, ngoài ra môn khoa-cử, văn - chương chỉ là một môn tiêu khiển trong những lúc ăn không, ngồi rồi. Vì vậy, có ai dẫu lại lớn chuyện mà nghĩ đến việc viết văn-học-sử nước nhà...

Bây giờ đã khác hẳn!

Người cầm viết xử ta đã biết đưa ngôi viết mình ra phụng-sự cho bao nhiêu chủ - nghĩa, bao nhiêu lý-tưởng cao-siêu. Đã có nhà văn «bồng chốc lên quan»... có nhà thơ được vợ đẹp, vợ giàu... có nhà xuất-bản béo mập chêm-chệch trong chiếc «xe hòm» lộng lẫy, — có nhiều!..

Nền văn - học xử ta đã đến hồi phong-phú khá lắm rồi; vậy thì quyển sách đeo cái nhan-đề kia tất nhiên cần có lắm chứ?

— Vâng, tôi cũng đồng ý với độc-giả ở chỗ đó.

Nhưng, than ôi!.. còn nhiều nỗi đáng lo buồn lắm! Bây giờ chúng ta hãy cứ lấy chỗ văn-nghệ phát-triển nhiều nhất mà làm ví dụ: Bắc-kỳ.

Có bốn nhà xuất-bản lớn nhất; Mai-Linh, Đời Nay, Tân - Dân và Minh-Phương.

Có 3 văn-phái ta đáng chú-ý: nhóm thứ nhất là nhóm «Tiểu-thuyết thứ bảy» và «Phổ thông bán nguyệt-san», rồi đến nhóm «Ngày Nay» (Tự-Lực Văn-đoàn), nhóm thứ ba — nhóm này lấy nhà xuất-bản Minh-Phương làm cơ-quan — gồm các ông Trương-Tửu, Lê-tràng-Kiều, Nguyễn-Vỹ v.v.. Còn nhà xuất-bản Mai-Linh thì không phân biệt đảng phái.

Vậy đó, bây giờ ai đáng lãnh trách-nhiệm viết quyển sách này. Bạn đọc chắc cũng như tôi không

để gì mà giải quyết. Nhưng người ta đã quảng-cáo rồi, người ta sẽ viết, người ta hăm dọa «sẽ viết» «Người ta» đây là một vài ông trong các văn-phái vừa kể trên.

«Ngày nay» không muốn viết vì xưa nay phái ấy vẫn tự cho mình đứng đầu làng văn, công nghiệp văn-chương họ có nhiều chẳng lẽ họ viết để khen mình? Phải rồi, «cái tôi là cái không mấy tốt»! Mà sự thật thì phần

nhiều tác-phẩm đã ra đời của văn-phái ấy vẫn sẵn giá-trị về mặt «có lương tâm» hơn.

Còn các phái kia — tôi nói xin lỗi — trừ một số ít văn-sĩ chân chính, thì tác-phẩm của họ chẳng có mấy quyển sách mà ta không có thể bảo là hạng «tiểu-thuyết trăm phần trăm» (Vâng, chỉ có một tội ấy thôi). Đủ hết! Tiểu-thuyết ái-tình — đã hẳn! — tiểu-thuyết bí-mật, tiểu-thuyết khiên-dâm v. v..., còn đến Kiểm-biệt thì tôi không có gan kể ra đây.

Rồi, giữa cảnh chế độ, phỉ báng lẫn nhau và sự chia rẽ của các nhà văn như ta thường thấy đó, liệu ngôi viết của tác-giả quyển «Việt nam văn-học hiện-dại sử» có được hoàn toàn vô-tư không? ?

Các ông ở L. L. V. Đ. đây lẽ dờm đương công việc ấy n lại «tránh» đi, vậy ai, ai sẽ c hùng-tâm làm việc ấy bây giờ?

Nếu nhà tiên-tri Nostradamus còn sống, và ông ta chịu khó chiêm-tinh (!) dùm một chút thì có lẽ ông sẽ nói ngay: «...Nguy lắm! một người trong phái khác sẽ làm quyển văn-học-sử đó, thì cố-nhiên là họ sẵn ác-ý để trả thù nhóm «Ngày Nay» vì xưa nay vẫn «không khen» họ, và nhóm sau này — cũng cố-nhiên! — sẽ đem quyển sách vô tội kia ra mà hành-hình cho tội kỳ cùng; rồi thì không biết bao nhiêu phái nữa cũng lớn tiếng hò hét, nhưng chẳng ngoài câu: «Tán-dương ta, ta tán-dương lại! Chê ta, sẽ biết tay ta!»

Rồi, kết cuộc quyển sách đáng lẽ phải tôn kính ấy chẳng còn chút giá-trị gì nữa!

Tôi lại thấy nhiều nhà văn vì không văn-phái hoặc không sẵn cơ-quan ngôn-luận, nơm nớp sợ lo «người viết sử» quên mình hay giận mình thì khốn. Họ lo dứ lắm! Than ôi!.. Và khi thấy ai kia lo, tôi cũng lo giùm số phận văn-sĩ Nam-kỳ, vì xưa nay đã chẳng có kẻ lớn lối nói: «Nam-kỳ không có văn» đó sao!?

Nếu tôi không lầm, thì ông Trương-Tửu, nhà phê-bình nổi tiếng, đã hẹn viết... nhưng ông ấy viết tiểu-thuyết mất rồi! Có người bảo rằng ông ấy nói thể để «dọa người»... — Quả vậy

chẳng hỏi văn-sĩ kiểm chiển-sĩ Trương-Tửu? Ông Lê-tràng-Kiều có thể viết nhưng có lẽ ông ấy hơi ngại vì ông biết chắc rằng có người đang chờ để cho ông một trận gió táp mưa sa!.. Vậy thì «Việt-nam Văn-học-sử» đến bao giờ mới có?

Nếu như có nó xuất hiện được bằng một ngôi viết sáng suốt và thẳng thắn, nó sẽ đem lại một mỗi vui lớn cho nước nhà vậy.

Long-xuyên, ngày mùa thu

VIỆT-CHAU

Lựa rất tốt của người Việt-nam mới chế tạo
Nguyên chất tơ 100% : trắng, mịn, bền, không hề nở

Ấy là **LỰA-TIỀN VĂN-MINH** và **NHƯ-Ý** trữ bán ở

N° 128 rue Lagrandière — 160 rue Lagrandière — 18 rue Garros — SAIGON

Dịch dùm cô BICH-LAN 2 bài thi của thí-sĩ CAO-LY

(CÒN ÍT BÀI ĐĂNG HẾT SẼ ĐỊNH THƯỜNG)

Vo-van-Sac (Takeo)

Khiến khách ngàn năm cơn

I. — Lạc-dương than khóc chỉ

đồng đề,

Đại-phong ca lăm, lăm đau lòng,

Lúa lợp cung đèn ngân bước ra,
Sanh tử mấy ai tròn nghĩa vụ,
Anh hùng hết chỗ dấy can qua,
Núi sông chẳng đổi oai quyền

II. — Luân-vong chuyện nước

nồi khôn than.

Còn thăm giòng sông máu chữa

tao,

Người vật như in thiếp phụ nhê,
Mê mẩn hèn lâu nay mới tỉnh,
Thức lòng đòi đoạn Đại-phong

ca,

II. — Nước tan vua mất lụy

khôn cầm,

Lai láng giòng quyền máu chảy

thâm,

Sát phạt năm nào in nhớ mảy,
Mê man ngay đây hỡi đau ngẫm.
Xương da rờm rỗi thương con đỏ.

Đầu cổ phanh phui tướng khóc

thà,

Tàu nặng nghiêng răng đòi bữa

tră,

Hồn vàng há để hất hơi tâm,

☉

Tinh-Tâm (Tânchâu)

I. — Đồng-dà đầu khóc dậy non

sông,

Lúa phủ đèn xưa ngân bước

trông.

Quảng gánh ngậm ngùi người

sống thác,

Bó tay lưỡng bạn khách anh hùng.

Giang-san ngậm lại tiền triều

dạng.

Nhơn vật ngân thay thiếp phụ

ròng

Quý ngài đã thầy chắt chắt

Sâm - Nhung Bồ -
Thận - Tinh

hiệu « MÊ CON » 1 ve 0p. 6l
trị đau lưng, mỏi mệt, di-tinh,
mộng-tinh, huột-tinh, đái đêm,
tinh-thần suy, sức lực kém.

Bồ-Đào-Tiên chỉ khái lộ

Công hiệu linh-nghiem thể nào?

Thì thứ thuốc

hiệu « MÊ CON » 1 ve 1p.50 uống
nhiều ngày trị ho lao trong ba
thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn,
mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn-
toàn công-hiệu chắt chắt.

• Nhà thuốc PHỤC-ĐĂNG

130, rue de Paris—Cholon

Téléphone N° 80.338

ANH ĐỪNG LẦM

Tặng em Việt-Phương

Ôi! những cái xa hoa vật giục

Đừng mong đem chinh-phục

lòng em.

Đầu lờ vòng ngọc ấm êm.

Tắm lòng sắt đá dễ mềm được ru

Những gấm vóc cảnh từ khuê

các,

Chỉ để em tan nát lòng thêm,

Đời trường giả không bảo em

Quên ngày vui trẻ, quên đêm đoạn

trường.

Quên những cảnh yêu đương

thơ mộng,

Quên những lời tuyệt vọng nào

nùng,

Quên đi! nhưng thật là không

Tình xưa hình ảnh cõi lòng chưa

phai!

Em muốn nó còn hoài còn mãi;

Được lòng em té tái say sưa,

Ấm thắm như gió nhẹ đưa

Hay như những hạt móc mưa

rừng chiều,

Hay như cánh diều hiu sa mạc,

Hay em như khúc nhạc Quán-

Thiên.

Em lìa em đến cõi quên,

Bao nhiêu dĩ vãng nằm bên cuộc đời
Để tìm lại nụ cười khoai lạc,
Trong thời xuân rã-rác bỏ rơi
Với những sắc nước hương

Cao-miễn, dầu có người tri-kỷ.

Thanh-Phủ, há không bạn ruột rà?

Nếu phải buồn tình đen bạc nữa,

Cũng nên nhớ nghĩa đường sanh

trời

mà!

Mà em đã phi của đời ngày thơ,

Thời gian chỉ thờ ơ lạnh nhạt

Đề gió mưa dầy nát mắt rồi,

Còn gì đâu đem tặng người

Như anh thường nói: Trời ơi!

anh lăm,

BẠCH-NHƯ

Hà-Tiên

☉

Cảnh Bình-Minh

Trông ra sáng sáng một phương

trời,

Ảnh nước vàng soi khắp mọi nơi.

Hồi trống tan canh khua giấc điệp

Bến cồn nổi sóng réo vòng khơi.

Đầu cành lá liễu sương sa giọt.

Cuối xóm mây thừa gió lạnh

người.

Chim chóc liều lo mừng cảnh vật,

Bên trời xao xác bóng non phơi.

Mademoiselle X...

HOA

Lửa cháy bên đông ráng góc trời

« Bình Minh » báo đến khắp nơi nơi

Đầu non tuyết bữa giăng mờ khắp.

Mặt nước thuyền neo kéo lổ khơi,

Giọng điệu trên nhánh thoi thúc

sáng

Tiếng gà dưới xóm rộ kêu người.

Màn trời sẽ vén, vừng ó rạng

Trần thế tươi cười trải gấm phơi.

THƯ-TIÊN

☉

Nhắn bạn Trần-thoại-Vân

Mỗi mắt trông chừng mấy dặm xa.

Thoại-Vân sao mãi, vắng tin cả?

Qua cảnh cũ nhớ người xưa

Ngậm cảnh tiêu điều, dạ xót xa.

Trách thay « bình địa khởi phong

ba »!!

Dấu bèo rày đã xuôi giòng bích.

Dậm liễu ầu đành tui phận hoa.

Tìm bạn, lối xưa chòm cổ ủa,

Nhớ người ăn trước, đám phù sa.

Ngậm ngùi trông cuộc tang thương

biển.

Đau đớn cho ai nát cửa nhà!

NHÂN-VÂN (Sóc-trăng)

☉

Hiu-quạnh

Tặng Dieubella

Anh đi sinh-kế nước-non người.

Riêng nghĩ niềm riêng lưỡng chẳng

ngươi.

Anh thấy đời anh toàn quạnh-quẽ

Trên đường phiêu-lãng dầm chông

gai.

Và thấy tim anh quá lạnh-lùng,

Lạnh-lùng như nước buổi chiều

đông.

Nếu em hơ lấy bằng ân-ái,

Thì quả tim anh sẽ ấm nồng.

Đường đời dẫu gặp nhiều gay-trở,

Anh cũng bền gan bước trải qua,

Rồi lúc anh buồn nơi lữ-thứ,

Em vui dầm-ấm chốn đài-hoa

PHAN-VĂN-DI

LÀM SAO CHO HẾT BỆNH

NHƯC MỖI TIẾT BẠC

CHỪNG BỆNH. — Nhức mỗi phong tê bại xuôi, hoặc tê bại nửa thân mình, hoặc bên tả bên hữu (bán thân bất toại) hoặc hai chơn bại xuôi nhức mỗi, đi đứng không dặng, hoặc hình khô nhức thoát, đầu gối lớn, ống chơn nhỏ, đau nhức rên siết đêm ngày, tục gọi là « hạt tất phong », hoặc đau đầu voi, hoặc sưng nơi mắt cá, hoặc thốn dưới bàn chơn, hoặc đau thắt ngang lưng, hai chơn rung yếu, hoặc nhức mỗi tê bại cùng mình, hoặc nhức trong gân cốt, gọi là BẠCH HỒ LỊCH TUYẾT PHONG, hoặc bởi gốc độc phong-tinh nhập trong xương cốt thân thể làm đau nhức cả tay chơn muốn lại xuôi, kên là tiền lạn hậu bại, hoặc đàn bà khi sanh đẻ uống thuốc phá máu thái quá làm cho thiếu máu thành ra nhức mỗi tê bại.

Quý ông, quý bà, ai mắc phải mấy chứng bệnh kể trên
bất luận lâu mau nặng nhẹ thế nào, cứ trường phục thuốc:

KHU PHONG BỎ HUYẾT TRẮNG CẦN HOÀN

thì sẽ hết dứt,

Mỗi hộp 5 Hoàn giá 0p.80

Nếu quý ông, quý bà, biết uống rượu thì nên uống xen thêm rượu PHONG-THÁP-DƯỢC-TỬU
trong mấy bữa ăn thì lại càng mau hết lạ thường. « 1/4 litre 0p.50. Một litre 1p.50.

Nhà thuốc

VÔ-VĂN-VÂN
THUDAUMOT

Các đại lý:

VÔ-VĂN-VÂN đều có bán
Saigon N° 229, Rue d'Espagne

PHÁP-LUẬT LUẬN-ĐÀM
của
PHAN-VAN-THIỆT
Luật khoa Cử nhơn

Sự bài chế-độ đầy tù
Côn-lôn và Cayenne

CHÚNG ta, tất ai cũng dư
rõ bề bị án khổ-sai
thì phải đầy đi Ca-
yenne (Nam Mỹ) hay
là bị đầy ra Côn-lôn-đảo. Ai cũng
chỉ biết qua vậy thôi, chứ không
ấy người rõ cái lịch sử của chế
độ đầy tù ra sao.

Đời đời trung-cổ, nhà lập luật
(la législateur) theo thuyết luân-
lý cho quyền đợc trừng phạt là
sự cần phải có, để cho có sự
thăng bằng với lỗi đã làm, bởi vậy
đặt ra cho kẻ phạm trọng-tội cái
hình phạt rất nặng gọi là hình
phạt chèo thuyền vua (peine des
galères)

Trước khi đi xuống thuyền
mà chèo, tội nhơn bị đánh lẳng
roi da rồi lại bị thích-tự lẳng
chủ sắt nung đỏ nà in trên
vai. Xuống thuyền rồi thì bị
xiềng vào cái ghế ngồi luôn luôn
không khi nào được rời ra khỏi.

Qua đến đời cách-mạng chịu
ảnh hưởng của nhà triết-học Lu-
thoa (Rousseau), các nhà lập-luật
coi quyền trừng phạt như là sự
cần có để răn đe những kẻ nào
làm sai hiệp ước dân xã (contrat
social). Bởi đó nên năm 1791,
hình phạt chèo thuyền vua trở
rên hình phạt xiềng chơn (peine
des fers). Tội nhơn đã bị làm
công việc khổ cực mà căng lại bị
xiềng với một trái đạn rất to.

Mãi đến 1810, bên Pháp mới
có Bộ-Luật-Hình ra đời.

Những nhà biên-sạn ra Bộ-
Luật ấy nhìn nhận cái thuyết
hữu-ích (théorie utilitaire) là phải.
Theo thuyết này, thì quyền trừng-
phạt có cái ý nghĩa là bảo vệ
xã-hội. Bởi thế nên Bộ-Hình-Luật
mới sửa lại chế-độ trước : mấy
người phạm trọng-tội thì bị án
khổ sai, mà bề bị án đó thì tối
phải bị nhốt trong mấy cái khám
riêng (bagnes) và ngày phải đi làm
các công việc nặng nề như đào
mổ, đóng tàu, lấp ao, v.v.

Cái chế-độ mới này cũng không
khỏi dư-luận kích bác hẳn hoi.
Sự kích bác ấy có chánh đáng
hay không tưởng nay chúng ta
cũng không bàn cãi chi, vì việc đã
qua rồi, chỉ nên nói rằng cách thực
thi-hành án khổ-sai như thế có
2 điều bất tiện : nếu lần dài hạn
thì ở ngay trong nước có một
số đông người hung-ác lúc nào
cũng sẵn lòng vượt ngục ra mà
khua rối dân chúng, còn nếu
là án vẫn hạn thì tội nhơn khi
được ra ngục rồi, ai cũng biết rõ
gốc tích họ, rất khó cho họ kiếm
công việc làm nuôi sống mà cải
tà qui chánh.

Thấy dư-luận kêu nài, nhà lập
luật mới ban hành đạo luật 30
Mai 1854 định rằng từ rày
những người trọng-tội sẽ đầy
đi Cayenne.

Nói cho phải, đạo luật nói đây

không có chi là gắt gao thái quá,
vả lại luật định những kẻ nào
tánh hạnh tốt thì có thể được
bớt sự cực khổ và có thể được
làm mướn thông thả ở các nhà
tư-nhơn trong thành nữa.

Nhưng vì nơi đây tù ở xachánh
quốc nên có lắm sự lạm dụng
quá đáng. Hai mươi năm sau
này, có nhiều văn-sĩ và nhà viết
báo sang tận Cayenne mà điều-
tra, trở về viết sách viết báo chỉ
trích chế-độ đầy tù một cách kịch
liệt. Họ trách nhứt là sự nhốt
tù chung nhau để cho chúng tập
nhiệm trở nên hung dữ. Vả lại,
chúng lại còn sanh ra cái thói
«kẻ-gian», giữa đàn ông với nhau
mà họ nuôi một cái ái-tình còn
sâu sắc hơn với đàn bà nữa. Hồi
năm 1922, có hai tên tù giành
nhau một người «tinh» được
chớ phải cái sao, mà đến đâm
nhau, chết hết một người. Ở
Côn-lôn, thỉnh thoảng cũng có
những việc như thế.

Tù ở Cayenne trong mười
người bị bệnh hết sáu bảy, nhứt
là bệnh rét. Bởi vậy, bắt họ làm
việc cực nhọc làm sao họ làm cho
được ? Tính ra trong khoảng 60
năm, lấy tám ngàn tù mà chỉ đáp
được có 24 cây số đường !

Trong mười năm trở lại đây,
sự kích bác chế-độ đầy tù bị
phong-trào tở-phái ở nước Pháp
kích thích, càng ngày càng
thêm dữ dội. Cho nên hồi năm
1936, quan thuộc địa Tổng-trưởng
Louis Rollin mới lập ra một ban
ủy-viên do ông cố lãnh Chuông-ly
tại Tòa Thượng-thẩm Paris Paul
Matters làm chủ-tịch. Ban ủy-
viên ấy có làm ra một bản dự-
thảo, vừa rồi đã trở nên đạo sắc-
luật 17 Juin 1938. Theo đạo luật
này thì lệ đầy tù bỏ hẳn, những
kẻ bị án khổ-sai chỉ ở trong
các khám lớn nội chánh-quốc. Ở
trong khám họ cũng bị bắt buộc
phải làm việc, sau khi làm việc
lại bị nhốt riêng trong xà-lim,
đêm ngày cũng vậy. Sự nhốt này
có hạn : nếu bị án dưới mười
năm thì chỉ bị nhốt trong xà-
lim có một năm, bị án từ 10 tới
20 năm thì bị nhốt 2 năm, bị
án từ 20 năm cho tới chung-
thân thì bị nhốt 3 năm thôi.

Nhà lập luật 1938 làm như thế
tưởng là đã làm một việc nhơn
đạo lắm rồi ! Theo tôi thì chẳng
qua là họ đã bị những danh-từ
bác-ái, nhơn-đạo nó ám ảnh
họ đó thôi, chứ nếu xét cho kỹ
thì chế-độ mới đó mới là khó
chịu gấp hai khi xưa.

Khi xưa, tuy tiếng nói bị đầy
mà tù còn có thể vượt ngục trở
nên tự do được. Lắm tù-nhơn
cởi bè — tù Côn-lôn cũng vậy
— đi qua mấy xứ lân cận lập nên
gia thất. Chỉ như tù này về sau
thì còn trông gì ! Bị nhốt trong
khám thì làm thế nào mà thoát
ra được ! Vả lại sự cấm cố trong

xà-lim là một cái hình phạt
thảm khốc vô cùng : ai bị nhốt
luôn một năm, dầu không chết
cũng trở nên người tàn tật chớ
không thể nào lành mạnh như
người thường bao giờ !

Người ta than trách cái chế-độ
1854 bắt buộc những tù-nhơn
bị án dưới 8 năm, khi mãn án
rồi lại phải ở tại Cayenne một
kỳ-hạn bằng cái án vậy, còn nếu
bị án trên 8 năm thì sẽ bị ở
đó trọn đời. Ở đó có thể nào
người mãn tù dễ sanh nhai cho
được, vì Cayenne xứ nhỏ, chỉ có
vài ba tiệm mua bán, năm bảy
đồn điền, có ai cần dùng người
mà xin làm việc ! Tình thế quá
thật như vậy.

Nhưng theo luật 17 Juin 1938
thì sau khi mãn tội, tù-nhơn sẽ
bị tàn tật, làm sao họ kiếm công
việc làm để nuôi thân, thử hỏi ?
Phương chi mạng cái mặt ở tù
mới nắn đi cầu xin chỗ làm
tưởng ở chánh-quốc còn khó
gấp mười bên Cayenne.

Chớ chỉ nhà chức-trách bắt
chước gương nước Huế-kỳ mà
cho tù-nhơn sung sướng hơn,
mở mang trí não chúng bằng
cách cho họ học chữ, học nghề,
giải trí họ bằng chớp bóng, máy
vô tuyến-điện v.v., để họ có học-
thức và sửa tánh thì rồi lo gì
trong xứ không nhờ tù-nhơn mãn
hạn mà trở nên phần-tinh !

Cái gì ham muốn lắm thì lúc
ban đầu ít ai thấy cái sự dở,
nên chỉ tôi chắc rằng trong ít
lâu đây thì chính những ông
viết sách viết báo đã bỏ
Cayenne đi kia sẽ kêu nài
cho nhà nước ra lệnh «bãi bỏ
sự bãi bỏ chế-độ đầy tù» nghĩa
là xin trở lại chế-độ đầy tù vậy.

Nếu tới lúc đó thì kẻ ký tên
bãi này cũng không lấy làm lạ
chút nào và cũng vui vẻ mừng
rõ dùm cho tù-nhơn, bởi vì họ
vẫn có chút hi-vọng được cướp
cái tự-do lại, mặc dầu là nhỏ
nhặt, hiểm nguy, nhưng nếu dứt
bỏ nó đi thì quả thật là vô nhơn
đạo vậy.

PHAN-VĂN-THIỆT

Thuốc ĐIỀU KINH
trị bệnh kém huyết
của đàn bà
hiệu Nhành - Mai

Uống thuốc này vào máu huyết điều hòa, hết
xảy xam, mặt mày đỏ lại, kinh nguyệt đúng
kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đón bà đau
về chứng máu huyết đầu nặng nề nào, uống
thuốc này được vui lòng lắm, quý bà sẽ khen
tặng vô cùng. Giá mỗi ve 0p.50. Khắp nơi có
bán, các chỗ bán thuốc Nhành Mai đều có bán.
Mua si lờ nhiều do nơi Nguyễn-văn-Lương
Boite Postale n° 336 Saigon hoặc nơi tiệm có
Nguyễn-thị-Kính Chợ-mới Saigon, hoặc các ga
xe điện có bán. Mua lẻ do nơi các đại-lý.

Thuốc HO BỔ PHỔI
hiệu Trái Nho giá 0p.15
Trị ho đại tài. Có bán khắp
cả Đông-pháp, do nhà thuốc
Nhành Mai phát hành.

+ CLINIQUE PELLERIN +
93, RUE PELLERIN

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỒ Tél. : 20.912

Có nhiều phòng rộng rãi, mát mẻ sẵn chỗ tắm và rửa
mặt riêng, mỗi phòng cho người dễ và bệnh nằm.

Có nhà mổ và nhà đẻ đủ đồ khí cụ để mổ và đẻ khó.
Coi mạch và trị bệnh : tim, gan, phổi, thận, và bao tử,
ruột, trĩ, ban, kiết.

Trị bệnh đàn bà : tử cung, bạch đới.
Trị bệnh bằng điện khí : Diathermie.

• Phòng rọi kiến (Rayon X) (chụp hình, vẽ hình không hại
người, coi phổi, bao tử, ruột).

COI MẠCH : Sáng 8 giờ tới 11 giờ. — Chiều 3 giờ tới 5 giờ.

Madame
Tương-van-Huân
200, rue d'Espagne. — SAIGON

● BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU ●
REN, CHỈ LAINE (Gởi contre remboursement)

Chuyện lạ trong nước hiện nay

NGƯỜI NÀY CHỈ NÓI MỘT
tiếng mà con cạp ngã quay

NGUỜI cổ trần đứng giữa Tự nhiên con cạp ngã lăn ra
tắm bình này, tên là bất-tĩnh, làm như có bàn tay
Nguyễn-An 27 tuổi, ở vô hình đánh ngã nó vậy. Thừa
Thạch-hàn, Quảng-trị, vẫn làm cơ ấy cả ba người cùng chạy
nghề đồn cũi trong rừng.

Theo báo Croix d'Indochine, máu ra rất nhiều, Hàn phải vịn
hóm tháng 5 rồi, Hàn cùng vợ vai bạn và vợ mới cất bước
và một người bạn đi vô rừng chạy nôi. Khi ra khỏi rừng mới
làm việc, khi đến bên đồn điền hồ hoàn lên, dân làng kẻ dao
của cụ Thượng-Bà, Hàn để vợ người mác chạy vô rừng tìm
đi vô rừng lượm củi khô trước, cạp đề đánh, thì nó đã tỉnh
còn mình với Ngọc (là bạn) đứng dậy chạy đi mất rồi.

trong bóng cây mát vẫn thuốc
hút. Hàn phải ở nhà thương chữa
thuốc 1 tháng mới lành vết tích
ở trong bụng rậm nhầy ra, vô lớn, anh ta đặc ý đưa cái tay
ngay cánh tay Hàn để vật anh có kỷ-niệm của cạp cho những
ta xuống ; trong lúc kinh hoảng, du-khách Nam-kỳ xem khi ra
Hàn kêu : « Chúa Giê-su ! Đức bà Maria ! ».

PHOTO NGHỆ-QUANG
190-192, rue des Marins (Đường Thủy-binh, hàng cháo mít)
CHOLON — Tél. : 30.209

Bốn hiệu khai trương tại Cholon là nơi trung tâm diêm của thương trường, cho tiện hệ giao thông cùng lực-châu quý khách.
Chẳng những bốn hiệu chuyên môn về nghệ chụp hình theo điệu nhà nghề thiết đẹp thiết giống mà thôi, bốn hiệu cũng có trữ bán
những đồ dùng trong nghệ chụp hình tính giá riêng cho nhà nghề như kiếng, giấy, films, thuốc rửa hình v.v... Ngoài ra bốn
hiệu lại có trữ bán các thứ đồ đồng hồ lớn nhỏ đủ kiểu, đủ hiệu cùng là máy hát đĩa hát bài bản tân thời, Đồng thời bốn hiệu có
sẵn thợ chuyên môn sửa chữa các thứ đồng hồ bất luận lớn nhỏ, máy may, máy hát và bán cả đồ phụ tùng của máy thứ máy
ấy nữa. Mua si tính giá rẻ đặc biệt. **HÌNH ĐẸP, ĐỒ TỐT, GIÁ NHẸ KHÔNG ĐÁU BẮNG**
Hình kim-thời ; 1p.40 bốn tấm cartes postales lại tặng thêm một tấm hình rọi lớn format 18x24.

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BÒ

Bệnh mới đỡ, xanh xao, yếu đuối, ban rét, yếu phổi, kinh nguyệt không đều, đang kỳ thai nghén, và sau khi sanh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu bò huyết, thơm khai vị, tiêu thực, được nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2\$00

DỰ TRỮ TẠI:

Pharmacie Vương-hữu Lê

144, rue d'Espagne - SAIGON (sau Chợ-mới)
Ở xa gửi theo cách lãnh hóa giao ngân

ĐI CHƠI CHỢ LỚN DỰ TIỆC TRUNG-HOA

Ái đã đi tới Chợ-lớn, mà chẳng hề bước lên "Thái-Hồ-Lầu" thì cũng thiệt! Vì chốn này: đã dành sẵn đủ thức sơn-trần hải-vị, để cho ta chng bực-hầu năm ba đánh chén trong khi nhàn-hạ, chẳng những món ăn đẹp miệng, thức uống đủ mùi, mà lại một tòa nhà nguy-nã: lầu cao sáng-rạng; Có vườn hoa đẹp, có gió thanh-thản, muốn ăn-bổ dưỡng-xa, lại sẵn sàng thang điếu. Ta có thể ngắm đây:

Khi chén rượu, khi cuộc cờ, (có để sẵn cờ tướng);
Khi xem hoa nở, khi chờ trăng lên!
Thật là vô-chúng hững-thờ, làm đều thanh-thản!

② ② ②

Ban ngày từ 12 giờ trưa đến 3 giờ chiều

Có bán trà, bánh, mứt, cháo để điểm-um; theo giá bình-thị. Có ca-si với giọng du-dương, giúp vui cho quý khách.

Lãnh tiệc lễ đám, để đãi đông khách-quí, phòng huê-rạng-rải, tiện lợi nhiều bề. Xin quý-khách chiếu-có, ít sẽ đẹp lòng!

"THÁI-HỒ TỪ-LẦU"

284, Rue des Marins 284

Téléphone Automatique N° 30351, CHOLON

DẦU THIÊN-HÒA

VE LỚN
0\$26

VE NHỎ
0\$10

TRỊ BÀ CHƯNG HAY HƠN HẾT
THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG 208 rue Marins, CHOLON

- 10 -

Hoa-Nhưt chiến tranh

100 ngày nay công kích Vo-Han

Tính ra mỗi ngày chiếm được của Tàu 2 dặm đất, Nhưt phải tốn 20 triệu đồng

ẦY LÀ Ý KIẾN MỘT TÒ BẢO TÀU

MẤY lúc này bốn phía chng quanh Võ Hôn chắc gì người ta ngó lơ mãi để hai quân Hoa Nhưt cho Nhưt làm theo ý muốn. Bởi đánh nhau hết sức vậy, Nhưt muốn phá lọt được mấy cửa ải trên đây không phải trường này rất đem qua chiến trường kia.

Hai là số lính mới mộ từ hồi tháng 5 rồi, tập rèn không đầy 3 tháng thì đã phải vội vàng đem viện binh qua Tàu; Ba là mạo-hiêm lấy lính Mãn-châu và Cao-ly, tức như sư-đoàn thứ 7 đó. Từ nay dần tới, Nhưt có thêm binh lực tiếp-tế sang Tàu, vẫn không thoát khỏi ba cách vừa mới nói trên. Nhưng ừ cứ phải quanh quẩn rất lính ở chiến trường này qua chiến trường kia mãi thì rồi lại thế - tất phải bỏ mất những khu-vực họ đã chiếm cứ được. Còn nếu đem lính ở trong nước qua, thì chỉ có số lính đã nói, lại mới nhập ngũ sau kỳ tháng 5 tới giờ mà thôi. Làm vậy không khác gì họ đem đàn chó ra chiến trường đánh nhau, cái sức chiến đấu của bọn ấy yếu kém tự nhiên, chẳng bần cũng rõ.

Đến như lấy lính ở Mãn-châu Cao-ly sang tiếp, thì tệ ra họ triệt bỏ cái binh-lực phòng Nga, chẳng những là không thể làm được như thế, bước chỉ ngày nay giữa đám quân-phiet nước Nhưt đã chia rẽ nhau rồi, nếu làm cách rút lính như thế, quân-đội Quan - đông và quân-đội Cao-ly tất nhiên họ phân-đo, chứ không chịu đũa. Thế là đến cách tăng binh thứ ba, Nhưt cũng không sao làm được.

Thế là Nhưt lo tiền khó khăn. 2' - Hiện-thời cái binh - lực Nhưt - bôn ở các chiến trường bên Tàu có ba nguồn đem tới: Một là quanh quẩn ở chiến trường này rất đem qua chiến trường kia. Hai là số lính mới mộ từ hồi tháng 5 rồi, tập rèn không đầy 3 tháng thì đã phải vội vàng đem viện binh qua Tàu;

Ba là mạo-hiêm lấy lính Mãn-châu và Cao-ly, tức như sư-đoàn thứ 7 đó. Từ nay dần tới, Nhưt có thêm binh lực tiếp-tế sang Tàu, vẫn không thoát khỏi ba cách vừa mới nói trên. Nhưng ừ cứ phải quanh quẩn rất lính ở chiến trường này qua chiến trường kia mãi thì rồi lại thế - tất phải bỏ mất những khu-vực họ đã chiếm cứ được. Còn nếu đem lính ở trong nước qua, thì chỉ có số lính đã nói, lại mới nhập ngũ sau kỳ tháng 5 tới giờ mà thôi. Làm vậy không khác gì họ đem đàn chó ra chiến trường đánh nhau, cái sức chiến đấu của bọn ấy yếu kém tự nhiên, chẳng bần cũng rõ.

Hưởng gì số tiền tích-từ của họ đã xài hết rồi, giờ đang phải đem ra chi-dụng. Thế thì vấn-đề quan-hệ ngày nay, khoan hỏi gì tới sự Nhưt - bôn có sức đi tới được mãi hay không, mà cần phải bồi cái năng-lực kinh-tế của Nhưt muốn chủ - trì các khoản chiến-phí ở Trung-quốc bây giờ phải làm sao đây? Nếu nói rằng vay mượn ngoại quốc, thì nhắm chỉ có hai nước Anh Mỹ là đủ tư cách cho Nhưt vay tiền; nhưng ta xét tới gốc nguồn thì Anh dân có ưa Nhưt, Anh đại gì vác tiền của ra cho vay để Nhưt xâm xẻo dụng chạp tới những lợi ích của Anh ở

Coi qua trang 12

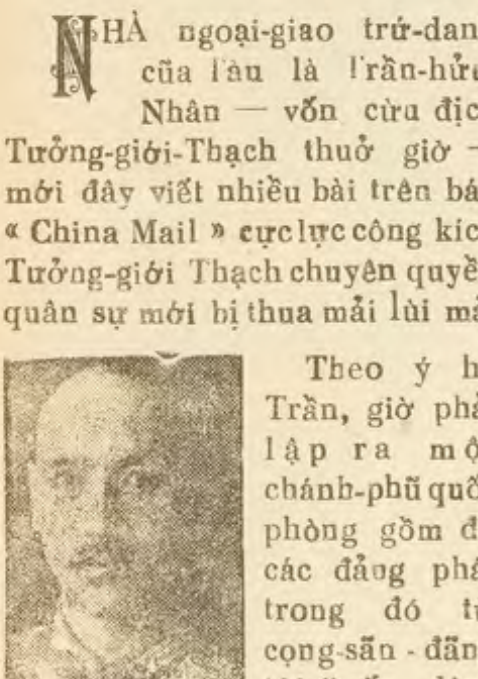
Mưa bom xuống Hôn-khẩu

Nhưt đã xin các tàu bè Âu-Mỹ đậu ở Võ-xương Hân-khẩu nên đang xa ra. Vì bắt đầu thứ hai tuần này mỗi ngày không quân Nhưt bắn phá Võ-Hôn. Đây là quang cảnh một chiếc phi-cơ Nhưt bị bắn ngã ở Võ-xương mà dân chúng đang xem

- 11 -

Trần-hữu-Nhân muốn đánh đổ Tù-ơng-giỏi-Thạch để lập ra một Chánh-phủ Quốc-phòng

Theo ý họ Trần, giờ phải lập ra một chánh-phủ quốc phòng gồm đủ các đảng phái trong đó từ cộng-sản - đảng tới Quốc - dân-đảng, cùng hiệp lực họ về quốc gia, chứ để một tay họ Tưởng độc-đoan binh quyền mãi thì đại sự hỏng bét.

Chắc là Trần-hữu-Nhân muốn lập một ủy-ban quốc phòng như kiểu chánh-phủ cộng-hòa bên Y-pa-nho bây giờ vậy.

LA TRAC-ANH

Nói còn dư được Hôn-khẩu ít là một tháng nữa

HỌ TƯỚNG ĐÃ ĐI TRUNG-KHÁNH VÀ DÂN CƯ HÔN-KHẨU BỎ ĐI HẾT RỒI

SỰ mất Quảng-châu mau lạ quá, chắc làm cho binh Tàu ở Võ-Hôn rúng bối.

Từ cuối tuần trước, khắp các mặt trận chung quanh Võ-Hôn, quân Nhưt đến tấn triển. Họ chỉ còn cách Hôn-khẩu có 30 cây số. Có lẽ hôm nay họ đã đến khít bên Hôn-khẩu rồi.

Cách tuần lễ nay, dân cư Hôn-khẩu đã bỏ đi hết đến đâu những đường phố lớn không có bóng người đi. Các cơ-quan còn sót lại cũng đã thiên di nơi khác.

Hình như Tưởng-giỏi-Thạch cũng đã bỏ Hôn-khẩu mà đi Trưng-khánh rồi, giao việc phòng thủ cho hai tướng Trần-Thành và La-trác-Anh.

Cứ theo lời tuyên-bố của họ La, thì ít nữa cũng giữ 1 tháng nữa mới mất Hôn-khẩu.

Chính quân-hộ Nhựt họ cũng nói khoảng giữa Novembre thì quân họ công hãm thành ấy.

Nên để ý

Quý ngài muốn có đồ trang-sức vừa đẹp dễ, vừa tối tân, vừa rẻ tiền, chỉ đến tiệm BA-QUAN sẽ có đủ đủ, cho quý ngài lựa chọn. Chỗ đáng tin cậy.

BA-QUAN

58 rue Vannier
Chuyên môn bán và bán lột xoàn mới Đức-Quốc.
Ngang hông kho bạc, Chợ-củ Saigon

CÁI CẢNH NHÀ TAN NƯỚC MẮT CỦA MỘT ÔNG GIÀ 70 TUỔI

MAY CÒN CÓ TÀI VIẾT CHỮ BẰNG LƯỚI

LÀM con người ta, thật đọc phải tuôn rơi hàng lụy. V không có cảnh gì khổ dụ như bài thi này: nảo cho bằng lúc gặp phải cái cảnh nhà tan nước mất, khiến mình phải trôi nổi bơ vơ, ăn không cơm, ở không chỗ, rét không áo.

Biết bao nhơn-dân Hoa-bắc Hoa-trung đang ở trong cảnh đó.

Bảo Tàu thuật chuyện mới vài ba tuần trước đây, người ta thấy tối ngày lang thang trên đường phố Quảng-châu, một ông già ngoài 70 tuổi, râu tóc bạc phơ, áo quần lam lũ, nét mặt lúc nào cũng nhơn nhô âu sầu, đây mấy lớp sơn giả bụi.

Tay bưng đĩa mực, tay ôm cuộn giấy, ông lão này ghé vào mỗi tiệm buôn bán, cúi đầu chào rất lễ phép, rồi van lơn người ta mua dùm ông ít chữ viết để cho ông có tiền độ nhật.

Nhiên nhà mới ngó thấy bóng ông, liền khoát tay xua đuổi, vì ông là tri-huyện, sau về nhàn cấp một họ tục, không biết ông cứ ở Bắc-bình. Nhà ông vốn giàu có, một bà vợ, 5 con trai, 3 con gái, nội nhà trên mười người.

Ông viết chữ bằng chót lưỡi, chứ không dùng bút hay là đầu ngón tay như sự thường thấy. Thật vậy, nhà nào ưng chịu thì ông trải tay ra giấy lớn ra, ngâm nước mực đen trong miệng rồi lấy chót lưỡi làm cây viết, viết ra chữ liễn thi-ca bằng chót lưỡi ra viết chữ kiếm cơm chữ lớn, có nét bút rất là tài cho qua ngày đoạn tháng.

Ông viết chữ bằng chót lưỡi, chứ không dùng bút hay là đầu ngón tay như sự thường thấy. Thật vậy, nhà nào ưng chịu thì ông trải tay ra giấy lớn ra, ngâm nước mực đen trong miệng rồi lấy chót lưỡi làm cây viết, viết ra chữ liễn thi-ca bằng chót lưỡi ra viết chữ kiếm cơm chữ lớn, có nét bút rất là tài cho qua ngày đoạn tháng. Miệng ông ngâm mực tối ngày cấp mỗi như sơn đen, có một vết lại mau và tỏ ra người có kỳ hình dị-tướng, ban ngày bán học-thư văn - chương cao siêu chữ đôi com, tối ngủ góc đường xỏ chọc, cái thân già nua tuổi có đọng khằng-khái bi-ca, và toàn tác vì cảnh quốc phá gia vong có ý nghĩa đau đớn về nỗi nhà tan nước mất, khiến người ta thật là đáng thương.

QUANG-CHÂU VÌ SAO THẬT THU MAU QUÁ

VÌ TƯỚNG GIỎI THẠCH KHÔNG CỨU VÌ DƯ HÂN-MƯU KHÔNG ĐÁNH VÌ MẠC-HY-ĐỨC LÀM PHẢN

AI đọc điện - báo sáng thứ bảy tuần rồi chắc đều để thủ mau le quá.

ý đến cái tin này: « Quân Nhựt vào thành Quảng-Bái-a-si-loan, khắp thế - giới có « châu hồi 2 giờ rưỡi chiều thứ sáu tinh với Tàu, đều có cái « sán 21 Octobre. Liền chiều hôm cầm-giác rằng phen này Nhựt-đó, hồi 5 giờ rưỡi, Hương-cảng bốn xâm phạm Hoa-nam tất là « được tin, ai nấy đều ngẩn ngơ « rùng động, vì mới hôm qua, mà họ cũng phải phát biểu ý-kiến « thứ năm, Dư-bán-Mưu ở mặt « trận về còn tuyên bố rằng tinh lo dùm cho Nhựt thua ở Hoa-nam. Vì Quảng-đông là nơi có « Người ta lấy làm lạ sao Nhựt « quân chưa đầy 10 ngày mà tấn « 130 cây số như thế. »

Thật vậy, ai cũng phải lấy làm lạ về việc Quảng-châu thất thủ mau le quá. Từ hôm quân Nhựt đổ bộ ở Bái-a-si-loan, khắp thế - giới có « châu hồi 2 giờ rưỡi chiều thứ sáu tinh với Tàu, đều có cái « sán 21 Octobre. Liền chiều hôm cầm-giác rằng phen này Nhựt-đó, hồi 5 giờ rưỡi, Hương-cảng bốn xâm phạm Hoa-nam tất là « được tin, ai nấy đều ngẩn ngơ « rùng động, vì mới hôm qua, mà họ cũng phải phát biểu ý-kiến « thứ năm, Dư-bán-Mưu ở mặt « trận về còn tuyên bố rằng tinh lo dùm cho Nhựt thua ở Hoa-nam. Vì Quảng-đông là nơi có « Người ta lấy làm lạ sao Nhựt « quân chưa đầy 10 ngày mà tấn « 130 cây số như thế. »

dầu ĐỒNG BẢO

Thượng hạng hơn hết các thứ dầu trị bá chứng

Hãng làm gạch bông của người Annam

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment) và granite thiết tối lại giá rất rẻ, Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo (marbre artificiel) và bằng Granites. Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Đới tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng ngoại hạng, hạng nhất của các hội-chợ Huế, Hanoi và Hải-phong. Quý ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gởi thư thương lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTON DES INDUSTRIES RÉUNIES
"CARREAUX IMPERIAL"
BÀO-TRAC et NGUYỄN-VĂN-HUỆT
68, Quai de Belgique - SAIGON - Téléphone 31.025

Quý ngài muốn mua đàn GUITARE và MANDOLINE kêu và đẹp, xin mời lại:

HARMONIA

23, RUE SABOURAIN - SAIGON

Đặc-biệt, giá phải chăng: XIN CAM ĐOAN THIẾT KẾ, ĐÃ ĐƯỢC CÁC THẦY ĐƠN ĐỀU CÔNG NHẬN, CÓ THẦY ĐƠN Ở RẠCH-GIA - DẠY TẠI TIỆM

PHU-LƯU

PHẠM-VĂN-VIỆN (PROPRIÉTAIRE)
Hãng chế tạo quốc hiệu Phú-Lưu-Đại-lý giầy tân thời Hanoi và bốp dầm của các vị hoa-khôi - Bán đủ các thứ hàng tạp hóa Bắc-kỳ - Valises - Cartables - Thuốc Lắc Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lạc-trinh BÁN SỈ BÁN LẺ

Thưa quý ngài, Vì lòng quý ngài đã quá yêu mà vừa giúp cho bản tiệm đứng vững trên đường thương-mại trong bấy nhiêu lần, bản tiệm rất cảm ơn, nay bản tiệm xin bà cáo, để quý thân chủ được rõ là bản tiệm đã khai trương thêm một chi nhánh ở tại Cần-thơ. Vậy quý ngài ở miết hậu giang muốn mua chi xin thương lượng với người quản-lý của bản tiệm ở tại Cần-thơ hay viết thư thẳng cho hãng chánh chúng tôi ở Saigon cũng vậy. Nay kính cáo.
26, rue Marché - CANTHO - 106-111, rue Lagrandière - SAIGON

này Quảng-dông chống cự một cách vô cùng kịch liệt, không để cho quân giặc lấy được tấc đất nào đâu.

Chính tổng-tư lệnh Du-hán-Mưu cũng tuyên ngôn một cách lạc-quan và trịnh trọng như vậy. Độc-giả xem tờ lịch của Du-hán-Mưu mà báo này đã đăng tuần rồi thì biết.

Cứ xem tin tức báo Tàu mỗi ngày cũng đủ khiến cho người bàng-quan thấy khê khốc kinh hồn, lém nhem thấy trước cái nhục bại-trận Hoa-nam của mấy anh Nhựt. Nào là trung ương phái bao nhiêu binh mã xuống viện Quảng-dông. Nào là Tướng-giới-Thạch sai hai danh-tướng Lý-tôn-Nhơn, Bạc-sùng-Hi nam-hạ hiệp với Du-hán-Mưu kháng chiến đáo ải. Nào là họ Tướng đã khởi dụng lại những Lý-tể-Thâm, Tướng-quang-Nại, Thái-đình-Giải. Nào là Quảng-tây phái 10 vạn đại-binh qua tiếp cứu. Nào là Hoa-quân bãi binh bỏ trận, quyết không cho quân giặc bén mảng đến Quảng-châu.

Té ra những tin ấy hão huyền giả-tạo hết thảy.

Trong khi đó, Nhựt-quân đổ bộ ở Bái-á-si-loan sau 5 ngày đã lấy được 500 làng xã thành thị, gồm 4 triệu nhơn-dân, họ làm như cách chế củi khô, theo gió lướt, vào chỗ không có người (ta vậy). Trừ ra một vài trận ở Thạch-long, Tăng-thành có đánh nhau kịch liệt mà thôi, còn thì Hoa-quân không thiết gì kháng cự. Cho đến lúc quân giặc đến Quảng-châu, binh Tàu chỉ phá tan một ít dinh thự và xuống máy rồi đi, chớ không kháng chiến, hay nói cho đúng, chỉ kháng chiến một cách cầm chừng rồi lui.

Chúng tôi nói những tin trên kia hão huyền giả-tạo, vì nếu có việc thực hiện ra đúng như các tin ấy thì chắc Nhựt-binh bị đánh trầy da cháy trán từ phía ngoài ra, có lẽ rất cuộc đến thua không chừng, chớ không khi nào Quảng-châu thất thủ mau lẹ kỳ cục như thế.

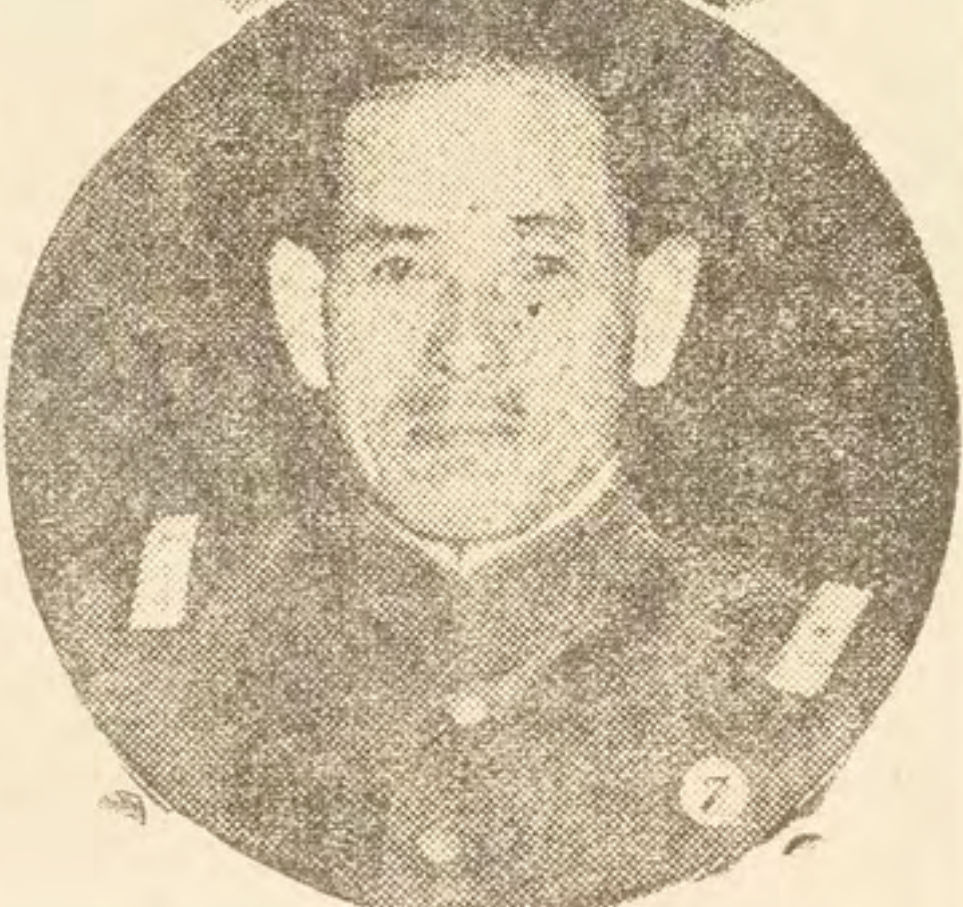
TÀ cứ suy đoán cũng biết được chơn tình đại-khái, dầu không thật trúng cũng không cách xa.

Tướng-giới-Thạch không phát viện binh xuống Quảng-châu, vì bao nhiêu quân đội đều lo giữ Võ-Hơn, đâu có dư dật mà chia sót cho Hoa-nam. Cũng chẳng phái Bạch-sùng-Hi xuống chỉ huy quân-sự. Mấy hôm đầu, Du-hán-Mưu một ngày năm ba lần đánh điện xin viện binh và phi-cơ, nhưng họ Tướng chỉ trả lời bằng mấy lời khuyến-khích khôn khéo bề ngoài mà thôi. Quảng-dông vẫn có mười mấy sư đoàn tinh-binh, chớ nào phải ít sao, nhưng bấy lâu đã phải đem lên đóng góp trên miền Võ-Hơn hết bảy tám phần mười, còn số ở lại nhà đâu có đủ cự địch.

Nhiều người nói dân Quảng-dông người nào cũng có thể vác khẩu súng ra trận và có tiếng đồng cảm thuở nay. Phải, sự đó có thật. Nhưng phải biết rằng một chủ nông-dân người ta đưa cho chủ khẩu súng vác lên vai, tức thì trở nên một tên lính đánh giặc được sao?

Ngoài ra cái lẽ Trung-trương hiện thời không dư binh-lực để

cứu viện Quảng-dông, người ta còn nói một lẽ khác nữa là họ Tướng vẫn biết thuở nay các tướng-lãnh miền Tây-Nam không thành tâm tông phục mình, nếu như lâu nay họ có tông phục họ Tướng chỉ vì họ Tướng đang có sức mạnh và hơn có quốc-nạn bảo phải hiệp nhứt đó thôi. Cho nên phen này họ Tướng mặc cho Tây-Nam tự vệ lấy và cũng do sự nghi kỵ ngấm ngấm mà không phái Lý-tôn-Nhơn Bạch-sùng-Hi trở về địa bàn của họ để cứu-viện Quảng-dông và lo cách káo-thủ Quảng-tây luôn thể.

Hai tướng Nhứt DIÊN
TUẤN-LỘC và TÙNG-TỈNH
đã đánh hạ Quảng châu
trong chín ngày

Du-hán-Mưu có trách nhiệm bảo thủ Quảng-dông, vẫn là người có tài thao lược, nhưng lúc giặc đến nhà bắt ngờ mà binh lực mình không sung, xin cứu viện không được thì lấy gì mà đánh.

Hai tiếng «bất ngờ» đúng với sự thật, là vì nhà đương cuộc Quảng-dông vẫn đinh ninh tin chắc rằng Nhựt không khi nào dám xâm phạm Hoa-nam, thành ra không dự-phòng đầy đủ, và lại yên tâm phái đi đa-số binh lực lĩnh mình lên đóng góp ở mặt trận Võ-Hơn. Còn lại ở nhà chỉ có vài ba sư đoàn tinh-binh, vài tiểu-đội phi-cơ, và những dân-binh mới mộ gần đây, tập rèn chưa đủ, làm sao đánh nổi quân cường-địch kia.

TÓM lại, chúng tôi thiết tưởng sự mất Quảng-châu mau quá, vì có ba lẽ:

1' Tướng-giới-Thạch không cứu viện, hay là Hèn-khẩu hiện thời không dư binh lực đâu mà cứu Quảng-dông.

2' Du-hán-Mưu không đánh lại thiết tình, hay là liết sức mình không đủ, nếu đánh thì chỉ khổ nhơn dân.

3' Tin-lâu nói đại tướng Mạc-hy-Đức làm phản, mại quốc cần vinh, lấy của Nhựt 200 muôn mà đưa giặc vào nhà để nửa họ cho làm tỉnh-trưởng Quảng-dông. Nhưng tin Đức lại nói tướng Mạc-hy-Đức tử trận lúc binh Nhựt tấn vào thành Quảng-châu. Rồi một tin Tàu khác đã nói Du-hán-Mưu bắt giam Mạc-hy-Đức rồi. Vậy biết tin ai? X.Y.

Tình Chị Em

— Chị về chị bảo với anh

CUU-LONG-HOÀN ấy nổi danh phước ng trời

Khắp Nam, Trung, Bắc một lời

Đồng thanh tán tụng: dưới đời không hai

Mỗi tuần anh chị chớ sai

Một hoàn uống thử biết tài thuốc tiên

Bồ thân đau phải xài tiên.

CUU-LONG-HOÀN

Chức đơn ở Viên Đông

V. NGÂN

GRANDE PHARMACIE SINO-ANNAME

VO-DINH-DAN
323, Rue des Marins
CHOLON

R. C. SAIGON: 1744
TÉLÉPHONE N° 30.262

Succursales:

118, Rue d'Espagne - SAIGON
Rue Chier - PHNOM PENH
Rue des Echonnais - HANOI

Năm điều tiện lợi cho những người dùng viết máy: 1' ĐẶNG mua y giá theo các xưởng chế tạo bên Pháp. 2' ĐẶNG lựa chọn tự do. 3' ĐẶNG khắc tên họ vào viết khối phải trả tiền công. 4' ĐẶNG bon garantie 3 năm. 5' ĐẶNG lấy viết liền, khi viết máy có hư hao chủ định, có thợ chuyên môn sửa và có đủ đồ thay phụ tùng

XIN LẠI
NHÀ NGHỀ

TRAN-NGUYỄN-CAT

31, Boulevard Charner - Saigon

Tél. 21.289

Coi tiếp ở đây

100 ngày công kích Võ-Hơn

Vậy thì hiện tại Nhựt cần đem viện-binh sang tiếp tế cho các chiến trường bên Tàu, chỉ còn cách là lấy binh trong nước đi nữa thôi. Mà đem viện binh trong nước đi, chỉ là số lính mới mộ mấy tháng nay, sức chiến đấu yếu ớt, như trên đã nói, huống gì còn gây nên cái tình thế nghiêm trọng này:

1' Khiến cho bọn người sanh sẵn công nông càng ngày kém sút, vì họ phải đi lính hết, lấy nhơn công đâu cấy cấy, chế tạo.

2' Thế tất nhơn dân càng thêm xao xuyến phản đối chiến tranh đến sanh ra nội biến là khác.

TÓM lại, theo chỗ quan sát của dư-luận Tàu thì Nhựt bốn lúc này đã đến lúc hết liềm cạn túi, kinh-tế nguy nan, lại viện-binh Nhựt cũng không có mà tiếp tế nữa, tức là cái ngày họ bại trận sửa soạn đến nơi vậy.

Tin tức sách báo

Thầy thợ

Chúng tôi mới được tin đến 27 Octobre 1938 tờ tuần-báo «Thầy Thợ», sẽ ra đời do một nhóm viên chức sở Bưu-điện, ty giáo huấn, sở Trường-tiền và sở xe lửa chủ trương.

Mục-dịch «Thầy Thợ» là binh vực quyền lợi thầy thợ và tranh đấu nghiệp đoàn. Xin giới thiệu cùng độc-giả.

Chánh-trị Tuần báo

Là tuần báo ra ngày thứ ba, ở số 39 Amiral Sènes Hanoi, cơ quan Phản-đối Cộng-sản do ông Nguyễn-thế-Vinh chủ-trương. Một năm 1p.50, mỗi số 3 xu. Số 1 đã ra ngày 18 Oct.

Báo «Tin tức» chết

Chánh-phủ đã thân giấy phép xuất-bản của báo «Tin tức» ở Hanoi là tờ báo cơ-quan Đệ-Tam.

Giúp người làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-y chuyên-môn đã cứu được cả muôn người, bình ho lao, ho khạc ra đàm trắng, xanh, vàng, ho khê khê, ra máu, đã dùng đủ thuốc Tây-Nam không hết, mau viết thư kèm mandat cho M. TRINH-VĂN-TU Ancien Institutleur à Hiệp đức MYTHO sẽ có thuốc uống lành bệnh.

Có thuốc 5 đồng và thứ 3p.80

Thuốc trị bệnh ĐAU THẬN đại tài hiệu Nhành Mai

Chúng đau thận sanh ra phần nhiều bởi sáo đục vô độ, nên khí suy huyết kém, mắt lờ tai điếc, đau lưng mỗi gối, mình mẩy ồm nhồm hay dài đêm, cũng là xón đái. Hoặc bởi làm việc mệt nhọc, ăn uống không tiêu, tay chân nhức mỏi, trong bụng hồi hộp chán vắn mặt mày. Xin nhớ dùng thuốc bổ thận hiệu NHÀNH MAI Uống một tuần thì thấy sự linh nghiệm phi thường, tình khi đầy đủ, đàm cam đờn không hay trả tiền lại và thường các tên phi. Vì trước khi tôi đau thận cả năm, chạy đủ phương không hết sau nhờ thuốc này hết bệnh tôi mới mua toa bào chế bán ra, ai dùng rồi cũng khen tặng vô cùng linh nghiệm. Giá mỗi ve 0p.50. Do nơi Nguyễn-văn-Lượng Boite postale n° 336 Saigon, trừ bán rất nhiều nơi tiệm các Nguyễn-toạ-Kính ở góc Chợ mới Saigon. Mua lẻ do nơi các Đại lý.

Giá mỗi ve 0p.50

KHẨU SÚNG BERTHA BẮN CHẾT CON NIT DÀN BÀ Ở XA 125 CÂY SỔ

Kỳ trước, chúng tôi thuật theo ý kiến trong nguyệt báo « Je sais tout » nói về 10 lẽ không thể chiến tranh ở đời nay, là vì khoa-học tấn tới lạ thường, các môn khí-giới chiến - tranh bây giờ mắc tiền lắm, đến nỗi những nước giàu có đến thế nào, chỉ chiến-tranh 12 tháng là đã phá sản.

Trong đó chúng tôi nhớ dịp có nhắc lại khẩu súng Bertha của Đức hồi Âu - chiến 1914-18, có sức bắn xa tới 125 cây số, mà mỗi viên đạn ấy tốn kém đến 5 muôn đồng bạc.

Nay xin thuật riêng về chuyện khẩu súng này cho độc-giả nghe, vì nó là chuyện lý - thú, chỉ tỏ ra khoa-học Tây-phương — nói riêng là khoa - học của Đức, — vừa có chỗ tài lạ không ngờ, vừa có chỗ dã-măn đáng ghét.

HỒI đó là tháng 3 năm 1918, Âu-chiến đã đầy dẫy bốn năm rồi. Sáng sớm tinh sương ngày 23 Mars, dân ở xóm Montparnasse kinh-thành Paris bỗng nghe một tiếng nổ vang trời chuyển đất, làm cửa nhà như rung rinh muốn đổ hết thảy. Cách sau 20 phút, có tiếng nổ thứ hai; rồi 20 phút nữa tới tiếng nổ thứ ba cũng vậy.

Người Paris xôn xao tán loạn hoảng vía kinh hồn, tin chắc là không-quân Đức thả bom không còn nghĩ gì nữa. Nhưng lạ thay! ngó lên không-trung chẳng thấy máy bay nào hết. Một đội phi-cơ Pháp bay lên mây dò thám từ Paris ra suốt ngoài mặt trận, và các đồn thám thính đều trả lời:

— Chẳng nghe, chẳng thấy gì cả, cũng chẳng có chiếc máy bay Đức nào ở trên không.

Sáng hôm đó, một viên-quan trong sở Thí-nghiệm đi làm việc lượm được ở đường Liancourt một miếng sắt bẻ, liền bẻ vô túi, đem vô sở thí nghiệm biết là một vật thuộc về viên đạn rất lớn bẻ ra.

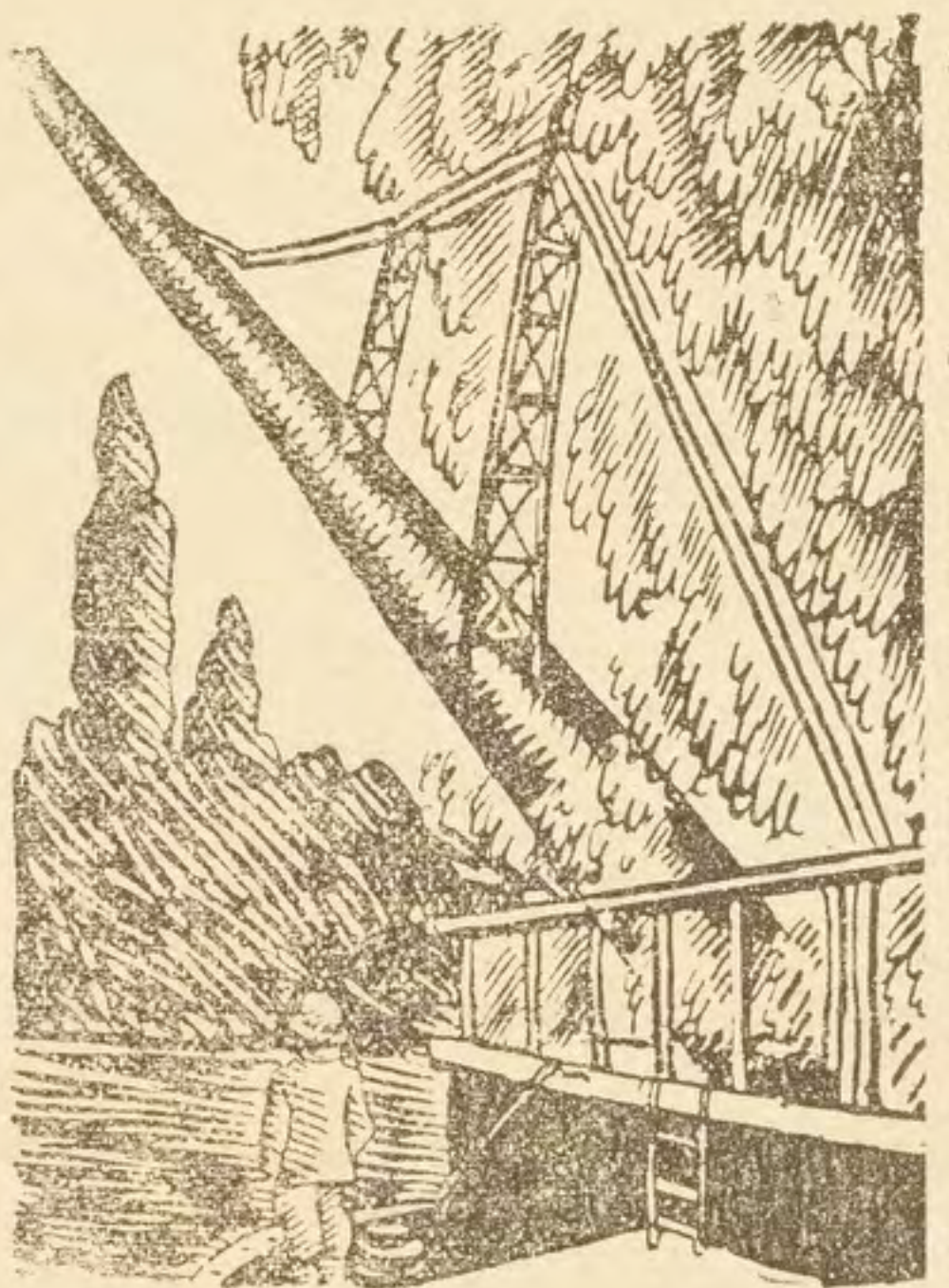
Té ra suốt từ tháng ba đến tháng chín năm ấy, cứ ít ngày kinh thành Paris lại bị năm mười viên đạn đó của Đức ở cách xa hơn một trăm cây số bắn tới.

Con quỷ bằng sắt

NÓ là khẩu súng khổng lồ Bertha (la grosse Bertha) của Đức chế-tạo bí mật đến sau bại trận rồi họ phá hủy hay cất

giấu đi đâu cũng bí mật, từ hồi Âu-chiến tới nay, không mấy ai được biết chơn-tướng nó ra thế nào. Mãi tới gần đây đại-tướng Niessel nước Pháp mới vỡ được tấm hình đả cũ, và viết bài tường thuật trong báo Science et Vie, người ta mới biết rõ Bertha là con quỷ bằng sắt.

Nó dài 34 thước, đường trực-kính ở miệng rộng 210 ly, riêng cái ống súng (tube seal) đã cân nặng 200 tấn, nghĩa là hai toa đầu máy xe lửa nhập lại, nếu kê toàn thân khẩu súng và các đồ phụ tùng, thì nặng tới 750 tấn cả thảy. Bởi vậy, phải xây cái nền si-măng cốt sắt (béton armé) thật vững vàng mới đặt khẩu súng khổng-lô ấy lên mà bắn được.

Hình dạng con quỷ sắt Bertha đặt trên nền đúc và ống dài 34 thước, phải có sườn sắt nâng đỡ

Lúc đó, Đức chế tạo ra được mấy khẩu Bertha và đặt ở ban oi, chia bắn vào thành Paris. Khẩu thứ nhứt đặt ở Laon cách 122 cây số. Khởi sự bắn vào Paris hôm 23 Mars 1918 như đã nói trên.

Khẩu thứ nhì đặt ở Ham, cách Paris 100 cây số. Khẩu thứ ba ở Chateau-Thierry gần hơn, chỉ cách 80 cây số.

Tính ra từ tháng 3 đến tháng 9, ba con quỷ sắt này khạc ra 320 viên đạn mà có 180 viên trúng ngay giữa thành Paris, nhưng không có một viên đạn nào lọt vào tay người Pháp mà còn nguyên-lành. Vì Đức sợ Pháp bắt được viên đạn mà bắt chước và xét ra nguyên-liệu cùng cách chế-hóa, nên chỉ họ dự bị từ lúc làm ra những viên đạn ấy, như rớt xuống không nổ thì cũng có mỗi lứa sẵn ở một đầu, đốt nó tan rã.

Có cái lạ, là mỗi khẩu súng Bertha chỉ bắn được có 65 phát, cứ mỗi phát bắn ra, lòng súng lại rộng thêm một chút, cho nên viên đạn cũng phải lớn thêm cho vừa. Viên đạn số 1, dài 9 tấc, bề trực-kính 21 phân, nặng 100 ki-lô, nhưng tới viên đạn số 65 thì trực - kính 21 phân rưỡi, dài 1 thước 11 phân và nặng 115 ki-lô. Bắn hết 65 viên đạn, người ta phải nâng đúc lòng súng lại mới dùng bắn được nữa.

Viên đạn đi mau 1.600 thước một cái tích-tắc đồng - đồ, đó là sức mau quán-quán, đến nay chưa có đạn súng đại - bíc nào bằng. Nó bay lên trên tít mù xanh, 40 cây số, rồi mới rớt xuống. Mỗi viên đạn này chế tạo ra hao tốn tới giá 500.000 quan tiền Pháp tức là 50.000 đồng bạc xứ ta. Thì ai trúng số độc-đắc Đông - Pháp 10 muôn chỉ đủ chế tạo 2 viên đạn Bertha!

Bởi thân hình khẩu súng vừa dài vừa lớn, như hình in cho độc-giả thấy đây, cho nên dưới phải xây nền đúc đá dành, mà trên cũng làm sườn bằng sắt để kèm lấy nó mới vững. Cứ mỗi viên đạn bắn đi rồi, người ta phải dùng một cây thước máy kiểu riêng để thọc vô trong lòng súng thăm dò thử coi nó còn ngay ngắn không, rồi mới nạp đạn bắn đi phát kế.

Chế-tạo ra khẩu súng này, Đức chứng tỏ ra khoa-học của họ cao cường, nhưng nó có cái kết quả dã-măn ác-độc, vì lúc bấy giờ súng Bertha ở xa cách 125 cây số khạc đạn vào Paris, sát hại binh-dân và cả đàn bà con nít, chết rất thảm thiết. Có một viên đạn rớt ngay xuống một nhà thương, đầy những đàn bà con trẻ nằm dưỡng bệnh. Thảm thay! có hai mẹ con nhà nọ đang ngủ, đạn Bertha làm cho văng đầu nát thây; đưa con mất hẳn nửa dưới, người mẹ bay mất thân trên. Độc-giả thử ngó tấm hình thê thảm bên đây, đủ thấy cái tài khoa-học chiến-tranh của người Đức có kết quả dã-măn đến thế nào?

Lở tai ngàn dặm

NGƯỜI Đức đặt khẩu súng này ở trong khu rừng rậm, che đậy tai mắt thiên hạ rất khéo.

Đứng trông coi công việc nạp súng và bắn súng này, không phải là mấy tay pháo thủ tầm

Con quỷ sắt Bertha ăn mất hai mẹ con nhà này, con hết nữa dưới, mẹ mất thân trên, ngó đã thâm chưa?

thường, mà chính là phó-đề-đốc Bertha ở trên mây xanh, rồi thì Rogge, thêm người phụ lực là nhà chế tạo ra nó bèn dùng phép ông giáo-sư Rausemberger, một toán mà tính đúng độ số viên nhà vật-lý-học đại danh lúc bấy giờ. Chính ông tính toán độ xa

Thế là người Pháp tìm ra được mấy cái ổ của con quỷ sắt Bertha rồi bấy giờ một mặt cho súng đại bác thật lớn, đặt trên

Đông-minh có cách nghe được đường rầy, (artillerie lourde sur voie ferrée) tới gần để bắn phá; một mặt cho phi cơ liệng bom xuống đêm ngày, làm hư mất hai ba khẩu súng Bertha của Đức ở khu rừng Laon. Còn khẩu đặt ở Ham cũng rập bẫy có ít ngày rồi Đức tháo ra chở về Bá linh vì Đông minh đã biết cái bí mật của họ rồi, họ không dùng nữa.

Đến ngày nay người ta chỉ biết đại-khải khẩu súng Bertha là thế, còn cơ - quan của nó ra sao mà có sức bắn xa tới ngoài 100 cây số thì vẫn chưa biết. Nó cho bên địch-quốc không nghe được.

Thiệt, ban đầu bên Pháp tức Nghĩ coi 20 năm trước người mình quá, vì ra công do thám ta đã có thứ khí giới chiến mãi không biết giặc Đức nó để tranh lợi hại gớm ghê đến thế; con quỷ sắt ở chỗ nào mà bắn bấy giờ nếu có chiến tranh, tới kinh đô mình. Sau, ông Es- người ta còn đem ra làm thứ changon phát minh ra được cái giết nhau lợi hại gấp trăm nửa máy «bất tiếng» rất là tinh xảo, kia. Ai không thấy 20 nay khoa nó bất tiếng bay vô vô cửa đạn học đã đi tới một bước rất xa!

NÊN CHÚ Ý

SỰ THẬT NÓI NGAY

SÂM-NHUNG-TINH, CÓ NHIỀU THỞ

Người tinh-thần suy, sức lực kém, hay đau gân, đau cơ, gan lũng, di-tĩnh, mộng-tĩnh, huyết-tĩnh, ăn ngủ thất hường, bởi sự chơi bời quá độ.

Mời quý ngài nên uống ngay thuốc Sâm-Nhung-Tinh có Tinh hiệu HAI THẮNG NHỎ của nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC, đã dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khỏe bởi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu, để dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội. Mãi nó thơm ngon.

AI mắc phải bệnh ho ?? đã dùng đủ thứ thuốc mà không hết, khuyên dùng ngay thuốc Hóa-Đàm Chi-Khải-Tán hiệu HAI THẮNG NHỎ gói thuốc hình ba góc.

* Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở các tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC 12 Bđ Bonheure CHOLON

NHÀ MÁY CHẾ TẠO
HAI - PHONG
(Tonkin)

Có cần nhiều
đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn

RÉSISTANCO

Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ
ở hiệu

NGUYỄN-SƠN-HÀ

97 rue Charner - SAIGON

Téléphone : 21.786

Một cô làng chơi

Nghề, nghề bán nhọc mua vui,
Bán vui, mua nhọc, mấy ai nghề
này ?
Đút đầu vào cửa trắng mây,
Còn chẳng má thắm với ngày
xuân xanh ?

Một mình ngơ ngẩn năm canh,
Buồn buồn tiếc tiếc như hình
mất chi ?
Đời người lạng lẽ trôi đi,
Lựa gì thơm sạch ? Lựa gì tốt
tươi ?

Cái thân đã bỏ đi rồi,
Vì ai son điểm phấn nhồi làm
duyên ?
Thà là quê-kệch nghèo hèn,
Đêm xuân vẫn thấy thú riêng
trong trời.

Lầu xanh thương nỗi mấy
người,
Ê-chề còn biết mùi đời ra chi ?
Việc gì ra mặt tình si :
Kể thì đưa mắt, người thì kéo
tay ?

Dối đời mà thấy mình ngấy,
Không thương mà khóc, không
say mà cười !
Gẫm thân biết mấy tội trời :
Hư người sự nghiệp, hại người
huân-công !

Bạc đầu làm gái ở không,
Vẫn mang lấy tiếng tranh chồng
cướp con !

Lòng nào các chị giận hờn,
Em mừng duyên chị, chị buồn
thân em :

Cũng thì xương cứng thịt mềm,

Hay gì « lá gió cành chim » dập
đi ?
Bởi chưng số phận hẩm hiu
Phải liêu, thì phải đành liêu,
thế thôi !

Tiếc thân cha mẹ dạy nuôi,
Bán ra nuôi lấy những người
đầu đầu.
Bao nhiêu tiền bạc ai thân,
Riêng mình vất vả đêm lâu ngày
dài.

Gởi song một giấc tan rồi,
Mệt tảo lục tui, cha bồi xết lung!
Con người ngoài sáng sang
lưng,
Ai hay trong tối quá chừng
nhuốc-nha.

Còn xuân bướm lại ong qua,
Một mai xuân hết, thấy hoa ai
màng ?

Tắt-tơ gió bầy dọc đường,
Ghé qua phòng ngủ, lượn ngang
sông bài.

Khuya rồi tri kỷ không ai,
Đặt lưng trần nọ chôn người cho xe.
Khóc chi cỏ ướt đầm-dề ;
Trưởng khi nệm lót màn che,

mỉm cười !
ĐẦU-TIỆP

Không phải chúng tôi nói Ay là « Lục-Tĩnh Tân-Văn »

CHÚNG TÔI CHỈ TRÍCH RA ĐỂ KINH TẶNG :

Hoàng Tinh-Nam tiên-sanh dit A-SOUE

Từ hôm cuộc xung-đột
Trung-Nhật nổ bùng
ra đến nay người
Huê-kiều bất cứ là
ở xứ nào cũng đề xướng khẩu
hiện thân thiện với người ở xứ ấy.
Tôi không biết ở Anh ở Mỹ
người Huê-kiều họ ca-tụng người
ở xứ ấy bằng cái luận điệu nào
và cái màu mỡ ra làm sao, chớ
ở đây khi tiệc tùng với Annam
thì « Hoa-Việt vạn tuế » vang
dậy, họ ca-tụng nào đồng-chúng
đồng màu da v. v. họ nói bà
con gần nhau lắm, thiếu chút
nữa là anh em chú bác kia lặn.
Họ nói vậy mình cũng hay vậy.
Còn khi tiệc tùng với người
Pháp thì cái khẩu hiệu « Pháp
Hoa thân thiện vạn tuế » cũng
chấn-động cả... một gian phòng.
Họ ca-tụng nước Pháp là văn-
minh đệ-nhứt hoàn cầu, là thân
Hòa-bình nhân-đạo của thế giới.
Ồi thôi! cái đó là lẽ dĩ-nhiên
rồi, dầu họ không cần nói cũng
không ai nói sai được, vì khắp
nước Pháp, khắp các thuộc-địa
Pháp, chỗ nào chánh-phủ Pháp
cũng sẵn lòng dung túng cho
người ngoại quốc đến làm ăn,
mặc dầu cưới vợ hay sanh cơ

lập nghiệp ở đời ở kiếp đó cũng
đặng, duy có một điều là đừng
làm bậy thì thôi.

Riêng về bọn « ố-nam-danh »
của Sóc tôi đây, tôi không biết
những sự nhìn nhận bà con
quen lớn của nhiều người Tàu
đó có thiệt tình hay không. Chớ
tôi sợ chừng nó chỉ là một
mánh lới ngoại giao !

Không biết từ lúc hồi nào, mà
Sóc tôi mới chộp mắt chào đời
đã thấy mấy chú chệch đến ở xứ
này rồi. Mà mấy chú ấy muốn
cưới gái « ố nam » làm vợ thì
thông thả tự do, không một lễ
tục nào bắt buộc; còn người A-
nam muốn cưới vợ ố-nam... ối thôi
thời dòng giống / hiện-triều ấy có
để gì.

« Gươm trời đầu để tay phàm
tuốt,

« Búa ngọc sao cho đũa tục mài
Thì đây, không phải tôi nói
láo cho các ngài đầu, ngay trong
một số báo đăng tin buổi tiệc
đãi bạn đồng nghiệp Jean Ray-
naud người ta ca tụng vang dậy
« Pháp-Hoa-Nam thân thiện vạn
tuế » một bạn đồng nghiệp có
đăng dưới bài ấy cái « phi-lê » này :

« Xâm-Lương-Điền, 19 tuổi, con

« của khách Lương-Tiếp 47 tuổi
« buôn bán ở Hanh-thông-tây,
« quận Gò-vấp, hạt Gia-định vốn
« có tư tình một cậu trai trẻ
« Annam tên Trang, nhưng cuộc
« lương duyên người Ngô kẻ Việt
« này bị khách Lương-Tiếp cự

« lực phản đối và tìm đủ cách
« để ngăn ngừa, quyết không cho
« đôi trẻ được bán-niên-giai-lão.

« Nhưng, dầu có khác nói giống
« một khi đã nghe theo tiếng gọi
« của trái tim thì tưởng khách
« Lương-Tiếp có muốn làm sao
« cũng không cản ngăn nổi.

« Bởi vậy, ở Hanh-thông-tây
« không được số gần nhau, thì
« đôi trẻ dọn phố đến Thị-nghê.
« Xâm-Lương-Điền lại có ăn cắp
« của nhà nàng vừa vàng vòng
« vừa tiền bạc đáng giá lỏi 175
« đồng để làm vốn mua bán.

« Nhưng khách Lương-Tiếp ta
« không nghe, liêu đi đầu cáo, cặp
« trai Việt gái Ngô rầy dẫu
« đã bị bắt và làng Thanh-mỹ-
« an giải tòa ngày 11 Octobre
« vừa rồi. »

Thế là « Hoa-Việt thân thiện
không vạn tuế » rồi.

Vậy những lời kêu gào thân-
thiện ấy phải chăng như câu liễn
nôm trước ngỏ một ông thầy
thuốc mà tôi đã thấy :

« Có đứt tay mới hay thuốc
« Vừa hết rận vội quên thầy »

NAM-PHƯƠNG-SÓC

TẠI SAO CÓ DI-TÍNH ?

Bệnh di-tính sanh ra bởi 3
nguyên-nhơn :

- 1) Bẩm tánh yếu quá chăm
lo học tập.
- 2) Độc bệnh phong tình nhập
vào thân.
- 3) Chơi cách thủ dâm.

Trong 3 nguyên-nhơn này sau cả ngày lẫn đêm tinh muốn 5 hộp thì không còn tái trở lại gà kêu. Cảm mà ho. Ho nhiều
người có bệnh di-tính thường ra lúc nào cũng được. Thường nữa.
mắc bởi 2 nguyên-nhơn sau sau khi tiểu tiện tinh ra và loãn
cùng. Bệnh di-tính có ba thời-kỳ gần như nước tiểu. Một hai khi cũng trị bệnh Di tính, nhưng chỉ khác có chút huyết.
và cách hành bệnh cũng đều lẫn lộn cả máu. Con đường sản trị đồ tạm thời, rồi bệnh cũng
khác nhau. Các bạn xem kỹ sàng đã đưa các bạn đến một trở lại như xưa. Thuốc Cổ-tinh-
hình trạng như sau đây thì biết bệnh nguy hiểm hơn : bệnh ho
rõ bệnh mình ở vào thời kỳ nào lao.
nặng hay nhẹ.

MỐI CÓ BỆNH

Ban đầu đêm nằm ngủ mơ
mộng thấy giao nọp với đàn bà,
tinh vừa ra thì giật mình thức
giác. Như thế gọi là Mộng tinh.
Trường-hợp này bệnh rất dễ trị.
Người chỉ thấy đau lưng, mỗi
chút ít thôi.

BỆNH HƠI NẶNG

Lấy tất các bạn thanh-niên
cho thể là thường. Bệnh càng hấy bớt đau lưng, các khớp
thêm, sau ngủ không còn thấy xương bớt mỏi, ngũ êm không
giao hợp nữa mà tinh ra lúc nào còn giật mình thức giấc nữa,
không hay, sáng thức mới biết. tìm đã bớt hồi hộp. Uống trong
Người thấy mỗi mệt, đau lưng một hộp thì người đã thấy khoẻ
hon. Các khớp xương rêm mới, nhiều rồi, làm việc hăng hái trở
không muốn dậy. Hai mắt có lại, ăn biết ngon. Bệnh nhẹ 1, 2
ghèn và hơi có buồn đen. Ăn
không biết ngon, làm việc biếng
nhác, người quạo quọ Bệnh
như thế gọi là Di tính.

BỆNH ĐÃ NẶNG

Các bạn mới bắt đầu « ổng
thuốc, nhưng không nếm thuốc
chuyên môn. Bệnh càng tăng rồi

Phuấn men men Hay dùng thuốc cổ danh

Một thứ thuốc chuyên-môn trị :
Mộng-tinh, Di-tính, Huột-tính rất
mau lẹ, dễ uống và được một cái
đặc biệt là bệnh không hề tái trở
lại :

CỔ-TINH-ÍCH-THỌ-HOÀN

Người có bệnh nặng hay nhẹ,
trong 3 thời kỳ kể trên uống vào
1 hoàn CỔ-TINH, 1 giờ sau là
thấy trong người dễ chịu tho
thời hơn lên. trong 2 ngày đầu
Ich Thọ chúng tôi có hào chể
2 thứ thuốc chuyên trị bệnh ho
và kinh nguyệt Bạch-đái rất
hiệu nghiệm kể ra đây :

BẢO-PHẾ-LINH-DƯỢC

Chuyên trị các bệnh ho mới 24 giờ.
phát. Ho khan, ho có đờm, ỉt
nặng 5, 7 năm uống nhiều lần tiếng. Ho khô khô tọng cổ như

thể, sở dĩ nó trị bệnh được đặc
biệt hơn là ở chỗ : Bệnh không
bao giờ tái trở lại khi đã mạnh.
Giá mỗi hộp 1p.00
Nếu uống trong 1 hộp đầu
không thấy hiệu nghiệm chi hết,
thì các bạn hãy làm quãng-cáo
xấu cho Cổ Tinh Ich Thọ. Nhưng
nếu nó thật hay thì các bạn nhớ
giới-thiệu giúp với các bạn
thân. Cảm ơn trước các bạn.

Giá mỗi hộp 1p.00
Nếu uống trong 1 hộp đầu
không thấy hiệu nghiệm chi hết,
thì các bạn hãy làm quãng-cáo
xấu cho Cổ Tinh Ich Thọ. Nhưng
nếu nó thật hay thì các bạn nhớ
giới-thiệu giúp với các bạn
thân. Cảm ơn trước các bạn.

BẢO-PHẾ-LINH-DƯỢC

Chuyên trị các bệnh ho mới 24 giờ.
phát. Ho khan, ho có đờm, ỉt
nặng 5, 7 năm uống nhiều lần tiếng. Ho khô khô tọng cổ như

PHỤ-NỮ-BẠCH-YẾN-HOÀN

Trị kinh nguyệt không đều,
trời sụt, huyết kinh bầm dot.
Huyết kinh khi nhiều, khi ít. Trị
kinh nguyệt thất thường bởi
làm việc quá sức mình, hoặc
những việc vui buồn sức động
quá kích thích đến tâm trí. Trị
Bạch-đái, sưng tử-cung, bởi kinh
nguyệt không đều sanh ra.

Thuốc Bạch-yến-hoàn giúp các
bà đồ da thâm thịt, máu huyết
hồng hào, mau có thai.

Kinh nguyệt không đúng đã
lâu rồi, uống trong 1 hộp Bạch-
yến-hoàn. thì kinh sẽ trở lại
đúng ngày luôn luôn. thuốc
Bạch-yến-hoàn rất dễ uống. Các
bà các cô nhất thuốc cách nào
đi nữa gặp thuốc Bạch-yến-hoàn
cũng uống được.

Giá 1 hộp 1p.00

Đặc-biệt cho các bạn ở xa

Thuốc PHỤC-HƯNG bán y
giá, nhưng muốn cho các bạn ở
xa có thuốc hay dùng mà chỉ trả
theo giá thường, khỏi phải chịu
cước phí, vậy chúng tôi vai
cộng uống được.

Thuốc Bảo Phế linh dược lại lòng gỏi contre remboursement

Mạch uống vào hồ phổi, trị tức
ngực, không ho mà tăng hăng (Cắt tằm giấy mua thuốc sau đây)
có đờm, ngừa bệnh lao.

Hiệu nghiệm trong

Giấy mua thuốc

PHỤC-HƯNG-Y-QUÁN 323, rue des Marins, CHOLON

Xin gởi cho tôi C. Rembt.

... hộp BẢO-PHẾ ... hộp CỔ-TINH

... hộp BẠCH-YẾN ... (Khô: cước phí)

Nom :

Adresse :

Bào chế tại : PHỤC-HƯNG-Y-QUÁN - Cholon

PHÁT HÀNH DO : Nhà thuốc VO-DINH-DAN
323, rue des Marins CHOLON — 118, rue d'Espagne SAIGON — 4, rue Ohier P. PENH

LÈO VÀ KHÁ

PHONG - SỰ CUA VIET - HU'ONG, PAKSE

MỘT THIÊN PHONG - SỰ CHỮA ĐẦY NHỮNG
VỀ THẦN TIÊN HUYỀN ẢO BÊN CẠNH CÁC
CỎ PHÙ - XẢO ĐA - TÍNH VÀ NHỮNG PHÚT
RỪNG RỖN GIỮA CẢNH MA THIÊNG NƯỚC ĐỘC

(TIẾP THEO KỲ BÁO 58)

TÔI hồi Kasi có mấy câu nhà sàn toàn gỗ, cửa đóng then « sáo » rồi ngồi làm gài. Chanpha cất tiếng gọi. thình, không biết nói gì hơn nữa. Cả hai chúng tôi cùng ngồi ngó nhau và cười trong sự im lặng. Rồi vợ vâng, tôi chỉ cái quan-tai bọc giấy : — E n Kasi ! ai nằm chết đây ? — Mẹ của Agna Nai-Kong. — Bà đau bệnh gì ? — Bệnh ho lao.

Tôi rùng mình ghê tởm, đôi mắt tôi sáng hẳn lên, tôi tưởng tượng như có một đàn vi-trùng Kock theo lẫn giấy bay bổng ra khoảng không khí yên đưng, tôi vội kêu Chanpha đứng dậy rồi dắt nhau ra. Cái cử chỉ kỳ khôi của tôi đã làm bao nhiêu người phải ngạc nhiên.

— Việt-Hương có việc gì thế ? — Anh kỳ quá, bộ anh không sợ vi-trùng bệnh lao hay sao lại đưa tôi đến đây ?

Chanpha cười và tuôn lý sự ra :

— Anh tưởng bệnh lao dễ lây qua hết thấy mọi người sao ? Bao nhiêu người xung quanh đây cũng bị truyền nhiễm bệnh lao theo như anh tưởng ?

II. - ẢO TÌNH VÀ KHÓI CÀ-BOONG

KHÔNG muốn cho tôi phải thất vọng vì những lời tán-dương của anh lúc ban chiều, Chanpha đưa tôi đến một làng cách xa hơn bốn cây số : Bannacatieu.

Trời tối đen, theo ngọn đèn pile lập loè rọi đường, chúng tôi cỡi ngựa sắt vùn-vụt băng qua những cánh đồng rộng, một khu rừng thưa, bốn bánh cao-su lăn êm ru trên con đường mòn đất bụi. Chanpha vui vẻ bảo tôi :

— Thanh-niên ở tỉnh này là đồ-đệ trung-thành của thần tình-ái và sống dễ yên, yên dễ sống. Một người thiếu-niên, nam hay nữ, chỉ biết nghĩ đến những ngày hội « boum », ngày ngấn-phí, ngấn - cấm (giữ đàn bà đẻ) mà bởi thế cho nên ngoại-quốc thường tặng cho xứ Lèo là một xứ vắng vẻ và cho thiếu-niên Lèo là những thiếu-niên đa-tính đa-cảm không ưa hoạt-động, chỉ biết sống theo những ngày vui trong dây hoa-sứ (frangivaniens) vàng đượm thơm-thơ.

Chúng tôi đến Bannacatieu, những cái nhà san lo-lững yên lặng ngủ dưới khoảng trời đen, không một đóm lửa, mấy ngôi sao nhấp-nháy như muốn ganh tị với ánh tối mờ.

Chúng tôi bước lên một cái

nhà sàn toàn gỗ, cửa đóng then gài. Chanpha cất tiếng gọi.

Sau một tiếng ừ hử trả lời rồi anh lửa bật lên, tiếng người chầm rãi nện trên sàn lót ván, cánh cửa vùng mở : Một ông già đầu râu tóc bạc tay cầm cây cà-boong chi-ra ra.

— Agna pay lệnh đe thote (quan đi chơi khuya thế).

Chanpha mỉm cười chỉ tôi nói :

— Có thầy này ở Pakse mời vào muốn đi chơi nên bảo tôi dắt vào đây.

Ông cụ nhường đôi mây bạc nhìn tôi bằng sự yên lặng của tư tưởng, sự yên lặng ấy chỉ thoáng qua rồi như đoán được ý-định của chúng tôi, ông dạy lại cất tiếng gọi :

— Nang Sinh ! Nang Sinh ! có agna Chanpha tới chơi, dạy đi con.

Một tiếng « đôi » dạ từ trong nhỏ nhẹ đưa ra, như tiếng oanh trên cành liễu thỏ-thế, lòng tôi thấy rung động, đôi mắt tôi chiếu thẳng vào cửa buồng, tìm tôi ngừng đập, bên cạnh bạn tôi thân-nhiên trò chuyện với ông cụ già.

« Có thể thế được không ? » lời than náo nức cũ, quan cố tổng thống nước Pháp, Paul Doumer, trong khi hấp hối đã bắt tôi nhớ đến lúc này.

Có thể thế được không ? Theo lẽ-giao ta « nam nữ thọ thọ bất tương thân » con gái không được giao-du với phái mạnh ; mà đây phong tục trái bần, nam nữ tự do giao du trò chuyện không chút ngại ngùng. Đến kẻ làm cha mẹ cũng rất tán thành cái cư-xử tự do ấy, vì theo họ thì cái tuổi xuân xanh chỉ có một thời mà mỗi người đều có quyền cá-nhân, mặc dầu là con cháu. Cái quyền ấy, khi đã đến tuổi thành nhen, cha mẹ giao cho mặc tình chọn-lựa, tự tìm lấy hạnh-phúc tương-lai, tự bảo vệ lấy trong những cơn mưa sa gió táp. Vả lại theo lý thuyết riêng của các « phò-thậu » « mẹ thậu » thì một cô « phù xảo » thường được các « phù bà » lui tới, ấy là trong nhà sẽ gặp nhiều điều may-mắn, lại tránh những tai bay vạ gối và cô phù xảo ấy mới đắt chồng.

Sinh đã rửa mặt rồi bước vô chẳng cần phải mời, nàng tự nhiên lại ngồi bên cây cà boong nhìn chúng tôi mà cười nụ. Ánh lửa hồng đượm tỏa, Sinh người hơi đen nhưng may có chút duyên thắm. Chanpha gọi câu chuyện bằng những lời bông bay, ông cụ vội tạ từ đi ngủ, để cô gái yêu quý lại với cặp yêu tinh. Chúng tôi ngồi gần Nang-Sinh mỗi đứa một bên, như vợ được một miếng mồi béo bở. Trông xiên vào ngực,

áo cánh cụt tay bằng tơ nhân tạo để nổi lên đôi quai tuyết-lê tròn trặn rung động, tôi ngồi ngó trằm trồ, Chanpha cũng vậy. Như đã hiểu ý, Sinh háy nguyệt chúng tôi, làm cho Chanpha cười tôi cũng cười theo.

Một tiếng chó sủa văng vẳng từ xa đưa lại, Chanpha vùng đứng dậy nhảy xuống sân và lúi vào đêm tối, vì anh không muốn ngồi kéo dài những phút vô vị ấy, hay nói cho đúng, anh muốn nhường lại cho tôi được tự do nếm thử cái thú thần-tiên mộng ảo bên cạnh một cô phù-xảo, dưới ánh đèn đen của cây cà-boong !

Sau khi liếng giầy Chanpha đã tản mát và tiếng ngáy của ông cụ vang-đông một góc phòng, tôi cầm lấy bàn tay đen dũi của nàng Sinh rồi rót vào tai Sinh những câu đường mật dịu-dàng như tôi đã cùng Kasi thổ thề :

— E n Sinh, em đẹp lắm, cái bàn tay này có số giàu sang.

Quanh quai chỉ có thể mà chúng tôi đã thức suốt một đêm trường.

Muốn bẻ thử đĩa hoa rừng, tôi theo kế-hoạch của Chanpha đã dẫn tôi bỏ ra hai cây mua một lít rượu nồng để mời nàng Sinh uống, để phục cho Sinh say. Nhưng khổ thay tôi không phải một bác Lưu-Linh, một con sâu rượu, mà theo lời giao ước của Sinh, hề nàng nồng một chén thì tôi phải uống cạn một ly. Bây giờ tôi mới biết không uống rượu cũng có khi là một sự bất lợi.

Một chén đến hai... ba... mà Sinh vẫn thần-nhiên uống cạn, trái lại tôi đã đổ mồ hôi gay mắt, đầu nặng trĩu, tôi cũng rần rần uống cho đến khi nằm luôn xuống đó đánh một giấc ngủ mê man lúc nào không hay !

Chừng mở bừng mắt dậy, thì trời đã quá trưa. Trong nhà đã tản mát đi làm hết, chỉ còn lại Sinh với tôi. Tôi thấy đói bụng khát nước, vì tôi hồi hóm, tôi phải chịu lòng Sinh mà uống mất hai phần chai rượu mặc dầu tôi đã lén nhả ra nhiều.

Nang đem ra cho tôi một « tậu » nước lạnh, thứ nước đục vấy lộn cơn những bùa non và một « tấp » xôi, một chén « cheo », một đĩa « bà-đec » có con dơi bỏ lộn-ngon.

Đôi quai, tôi đành phải cất cả vệ-sinh, thò bàn tay của tôi vào « tấp » vắt lấy những vắt xôi đen-thui chấm « cheo » muối ớt mà ăn một cách ngon lành đầy thú-vị. (Trí tôi bỗng nhớ đến một câu hát của ai đặt ra không rõ, để gheo những Việt-kiều lấy vợ Lèo :

Vi dầu bà-đec chấm cheo
Trăm năm chẳng bỏ vợ Lèo tôi đâu.

(Còn tiếp)

MỖI lần qui ngài cần dùng mua đồ kính tặng ai hoặc là chưng dọn trong nhà, xin lại thăm tiệm LA PERLE mới mở ở đường Catinat 213, giấy nhà bấy từag trước vườn bông cho con trẻ ngồi chơi. Ấy là nhà chuyên môn bán các đồ gốm, đồ xưa, đồ ngọc thạch, giá cả thiệt rẻ.

Nhất là các đồ bằng cây chạm trổ rất khéo như một bộ salon kiểu thiết ngộ, ngồi êm, toilet đứng lối bên Tàu.

Cửa hàng LA PERLE này đã có tiếng ở Bắc trước, nay mới vào mở tại Saigon đảm chắc sẽ làm vừa lòng chư quý khách về mọi phương diện.

La Perle
213, rue Catinat

Pensionnat LÊ-MINH-NGUYỆT

54, Avenue de la Marne (gần đồn Cây-mai) CHOLON

Dạy đủ ban sơ-học và trung-học.

Mở dạy 2 lớp lère và 2è année ngày : 2 novembre 1938

Hỏi thăm điều-lệ, có học phí nhẹ và nhận khoa phụ có ích cho cả nam nữ học-sanh, nhờ đình có theo để trả lời.

Sáng lập đã 10 năm và đã làm đàn cho những thầy đàn có tiếng như : Giáo Tiên, Ba Phó, Chon, Ba Nén, Kéo, Cậy, Ky, Chắt v.v

SUỐT cả Đông-Dương chỉ có một tờ học báo về bậc tiểu-học (cycle primaire):

POUR LA JEUNESSE SCOLAIRE

là tờ học-báo soạn riêng cho nam-nữ học sanh lớp nhứt và 2 lớp nhì các trường Pháp-Việt ở Đông-Dương.

Các bạn muốn luyện Pháp-văn cho mau giỏi và muốn đi thi C. E. P. C. I. chắc chắn được đầu thi không có một tờ học-báo nào giúp ích các bạn tốt bằng tờ :

POUR LA JEUNESSE SCOLAIRE

của nhà in Mai-Linh Hanoi, Haiphong, Saigon xuất-bản đã được 2 năm nay.

Về niên học 1937-1938 báo

POUR LA JEUNESSE SCOLAIRE

vi thêm bài, thêm tranh nên bán 5 xu một số và một năm 2, \$50. Nhưng bạn nào mua báo trả tiền ngay trước ngày 15 Octobre 1938 vẫn được hưởng giá cũ 1 p.80 một năm.

Về niên học 1937-1938 báo

POUR LA JEUNESSE SCOLAIRE

đã đóng xong thành bộ gáy-da, mạ chữ vàng, dày ngót 2.000 trang có 1.764 bài, bán giá đặc-biệt 3 p.00. Ở xa thêm 0p. 50 cước gởi.

Thơ và mandat mua báo gởi về.

Nhà in Mai-Linh, 57, Phúc-kien Hanoi

hTơ mua báo không có tiền xin miễn gởi và trả lời.

DỜI CHỖ Ở

Nhà « ATELIER D'ART LUTETIA » đóng đồ bàn ghế tối tân đã có danh tiếng kể từ 1er Octobre 1938 đã dời về số 286 cũng đường Paul Blanchy (ngang nhà thờ Tân-định) Saigon.

Chữ-nghơn kính cáo

TIN VĂN THỂ THAO

CÓ tin chắc chắn rằng Pétra, cuộc hành trình của mình bằng xe chiếc vợt hai thước có tiếng đập ra Bắc. Cố nhiên là cuộc tâm gần đây đã đáp tàu về Nam-kỳ rồi và có lẽ vào hạ tuần tháng sau anh chàng ấy sẽ tới đây.

CÓ lẽ tổng cuộc sẽ cho những tay lành nghề về môn vợt như Chim, Giao hay Nửa để thử tài với Pétra. Bà con Sài thành sẽ được dịp trông anh chàng tay vợt ấy trở tài ra thế nào cho biết. Pétra về đây chơi chừng một tháng rồi sẽ đáp tàu về Pháp với cha.

CÓ lẽ tổng cuộc sẽ cho những tay lành nghề về môn vợt như Chim, Giao hay Nửa để thử tài với Pétra. Bà con Sài thành sẽ được dịp trông anh chàng tay vợt ấy trở tài ra thế nào cho biết. Pétra về đây chơi chừng một tháng rồi sẽ đáp tàu về Pháp với cha.

CÓ lẽ tổng cuộc sẽ cho những tay lành nghề về môn vợt như Chim, Giao hay Nửa để thử tài với Pétra. Bà con Sài thành sẽ được dịp trông anh chàng tay vợt ấy trở tài ra thế nào cho biết. Pétra về đây chơi chừng một tháng rồi sẽ đáp tàu về Pháp với cha.

CÓ lẽ tổng cuộc sẽ cho những tay lành nghề về môn vợt như Chim, Giao hay Nửa để thử tài với Pétra. Bà con Sài thành sẽ được dịp trông anh chàng tay vợt ấy trở tài ra thế nào cho biết. Pétra về đây chơi chừng một tháng rồi sẽ đáp tàu về Pháp với cha.

CÓ lẽ tổng cuộc sẽ cho những tay lành nghề về môn vợt như Chim, Giao hay Nửa để thử tài với Pétra. Bà con Sài thành sẽ được dịp trông anh chàng tay vợt ấy trở tài ra thế nào cho biết. Pétra về đây chơi chừng một tháng rồi sẽ đáp tàu về Pháp với cha.

Những trận banh đáng xem trong ngày lễ Đình chiến

Trong dịp lễ nói trên Tổng cuộc bóng tròn sẽ tổ chức hai trận đá banh giữa hai hội tuyển Nam-kỳ.

Ngày 11 Novembre hội tuyển vôbiên sẽ gặp hội đại-biêu Nam-kỳ rồi qua ngày 13 Novembre Police sẽ gặp hội đại-biêu.

Nghe như sự sắp đặt cầu tương của hai hội như thế này trong ngày đầu:

Hội tuyển vô-biêu
Bonnnet
Coréa Thénault
Fabry Brou Guyomarch
Lille Muttini Hernandez
Tường Mutel

Hội tuyển ci-vinh
Bầu
úi Xê
Paccini Ven Tánh
Guichard Quang Tôt Tiên Đại

Ngoài Bắc nhơn dịp Hội-chợ cũng có 2 trận giao hữu giữa hai hội tuyển Trung-Bắc. Nói là trận giao hữu song thật ra là họ vượt nhau để vào Nam tranh giải Léo Lagrange vào cuối năm này.

THI TRUỜNG TIÊU TỨC

Giá lúa

Ngày 28 Octobre 1938 theo giá Taux Officiel 10f.00
lúa ở các nhà máy Cholon bán Banque de l'Indochine 10.00
nguyên bao 68 ki-lô. Banque Franco-Chinoise 10.00
Lúa thượng hạng : 5,12-5,16 Honkong et Shanghai 10.00
Lúa hạng nhứt : 4,98-5,12 Chartered Bank 10.00
Lúa h. nhĩ 40% Japon 4,80-4,84
Lúa h. nhĩ 50/55% Java 4,70-4,74
Lúa thượng dùng 4,33-4,37

Giá bạc

Giá đồng bạc cũ

Ngày 26 Octobre 1938 1\$14

Bắp

Đỗ mỗi 100 k. 7,26 - 7,50
Trắng (không định giá)

Dừa khô

Dừa khô Saigon 100 k. 13,85

Đường

Đường cát trắng 100k. 27,00

Giá cao-su

Saigon 17-10-35 1\$, 295 le kilo
Paris 24-10-38 cpt. 15 fr. 10 v. le k.
Londres 26-10-38 cpt. 8d 7/26pv. v.
Singapore 25-10-38 cpt. S G 028 1/2
New-york 22-10-38 cpt. U.S. 16, p70

Giá gạo

Ngày 28 Octobre 1938 bán luôn
bao 60 k. 700.
Gạo số 1 25 % tấm 7,03-7,07
Gạo số 2 40 % tấm 6,53-6,57
Gạo số 3 50/55 % tấm 6,22-5,27
Gạo lực 5 % lúa 5,40-5,44
Tấm số 1, số 2 5,66-5,70
Tấm số 3 5,00-5,04
Cám trắng 3,26-3,30
Cám lức 2,20-2,30

Heo

Mỗi 100 ki-lô 32,00-35,00

Bán máy xay lúa gạo

Trừ đủ đồ phụ-tùng dùng theo nhà máy xay. Những đồ phụ thuộc như bàn găng, cối lức, cối trắng, cối chà có quạt hút mát gạo, xa gió, bàn đảo, bù dài vân vân. Đại-lý nhiều hiệu máy chạy dầu cặng, máy chày trâu và đã ráp nhiều nhà máy được kết quả mỹ-măng.

ÉTABLISSEMENTS
21, BD GALLIÉNI
(TÉL. N° 21.058) SAIGON

TRẦN-VĂN-HANH

MỘT PHƯƠNG LẬP BOND

có bản đồ chi tiết, vòng vàng mà lại mỗi tháng, có hy vọng trúng một số vốn lớn đây là vé mới cách thức P má

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

Hội tư bản chiếu theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1938
vốn đã đóng tất : 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp
Hội quán : 7, Đại-lý Edouard VII ở THƯỢNG-HẢI
Hàng chánh ở Đông-pháp : 26 đường Chaigneau - SAIGON
Số thường mại Saigon 20
giúp cho quý ngài đăng ký ra số vốn

400 \$	mỗi tháng đóng	1 \$ 00	5.000 \$	mỗi tháng đóng	12 \$ 50
500	—	1 25	6.000	—	15 00
1.000	—	2 50	7.000	—	17 50
1.500	—	3 75	8.000	—	20 00
2.000	—	5 00	9.000	—	22 50
3.000	—	7 50	10.000	—	25 00
4.000	—	10 00			

Vé này đăng lãnh vốn mục đích (từ 400 \$ tới 1.000 \$) bởi cuộc xổ số hàng tháng, hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu vé không được may mắn ra trong 200 cuộc xổ số hàng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé tiết kiệm cách thức P đăng dự cuộc xổ số hàng tháng từ tháng đầu mỗi năm. Như vậy năm người mua vé, chẳng những chắc chắn sẽ được lập nên một số vốn, mà lại có hy vọng được lập tức một số lợi to (400 lần số tiền tháng đã góp nếu vé trúng ra trong tháng đầu).

PHẦN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-KIỆM của

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

ĐÔI CHƠI ĐỂ DẠNG, khai tổn hao rất rồi chỉ cần
CÓ GIÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm.
ĐĂNG VAY 90 % số giá chuộc về.
ĐƯỢC BẮT ĐÓNG LẠI, trả số góp trả và tiền lời hay là giá trị hạn
ĐƯỢC GIẢ HƯỞNG LỢI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng thêm số bảo hiểm
ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRẢ MỘT THÁNG

SỐ VỐN hườn lại bởi cuộc xổ số tới ngày 31 Dec. 1937 gần..... 455.000 \$
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-Pháp tới ngày 31 Décembre 1937, gần..... 72.000 \$

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIỆM của

hội vạn quốc tiết kiệm

Số vốn đã đóng tất cả : Đông - sản và bất - động - sản ở Đông - Pháp tới ngày 31 Décembre 1937..... 2.403.548 \$ 30

MUA VÉ HAY HỎI ĐIỀU-LỆ XIN DO NƠI:

hội vạn quốc tiết kiệm

Chi nhánh : SAIGON, 26, đường Chaigneau ;
HANOI, 8 ter Phố Tràng thi ;
và nơi Đại-lý khắp cõi Đông-pháp.

SÁCH CẦN ÍCH

ẤY là bộ « DÂN LUẬT NAM KỲ » cần kíp cho mỗi gia đình dân Nam-Kỳ, Hanoi, Hải-phong và Tourane, có lời tựa khế lạng của trạng sư Trịnh đình Thảo, được lời khen ngợi khuyến khích của quan Thống-độc, vị chủ tịch Quân-bạt nghị-viện, quan Đốc lý Saigon, vị trạng sư như quý ông Kim, Nương v.v., các vị quân hạt nghị-viện như quý ông Dực, De Lache-vrolière v.v. Chỉ đủ mọi vấn đề thuật về « người » (hộ tịch, việc đi xa, chủ trú cư, việc cha con, việc vợ chồng việc giá thú, việc ly hôn, v.v. và tài sản « quyền sở hữu chủ và các quyền khác, việc di-sản, việc chúc thọ việc khế ước và nghĩa vụ v.v. » rất đúng với Pháp luật và án lệ đương hành. In kỹ nhĩ tại nhà in tây Testelin rất khéo có bộ chữ rất châu đáo. Mặc dầu giá gầy và giá in gầy bội, bộ sách DÂN LUẬT NAM-KỲ trên 30 trang mà chỉ bán 1p.20, cước 0p.10. Xin chư tôn bầy giới thơ mua ngay nơi tác giả kèm mandat giá tiền theo, Số in ít lắm, chậm bước thì không có sách, mất một cái địa bàn chỉ nam quý vô giá của gia đình Mau giới mua nơi tác giả : ông PHAN-VÂN-THIỆT, Cử Nhơn - Luật, Pháp-Luật Cổ-văn, N° 43 Rue Aviateur Garros à Saigon.

Mỗi lần hỏi một việc tại Phòng-vấn ông Phan-vân-Thiệt tốn 5 đồng, ngoài ra có cần làm đơn, trạng, ý-đoán v.v. thì tốn thêm từ 10 cho tới 100 trăm tùy việc khó dễ.

ĐẶC TẶNG VÀ KÍN NHIỆM

Bệnh Phong - ngứa

Các thứ phong độc ở trong máu mà biến ra các chứng bệnh ngoài da như là:

Nổi mọt có giề cùng, dưới hán hàn tọa, lưng, ngực, cổ, bắp vể, ngứa ngăm, hay là da thịt bằng sưng tề, nổi cục đỏ bầm, ngứa heo kê tay, có mọt trong bồng, da lòng bàn tay hơi xù xì, da mặt rần, đau lưng, mỗi xương, hỷ nống thuốc:

Phong Ngứa Nhơn Noàng.

Thủ tiêu các thứ phong độc, phong ngứa, lọc máu trở tinh sạch ngứa được bệnh phong đơn, giải được gốc độc bệnh phong tinh, trẻ nhỏ có ghẻ lở, ghẻ ngứa, nổi u nổi giề dùng rất công hiệu. Người lớn trẻ nhỏ đều dùng được.

Giá mỗi gói 0p. 60

Bán tại: Quận-Chúa.

21, Amiral Courbet - Saigon
Gửi lãnh hóa giao ngân mau lệ từ 2 hộp sắp lên. Cần dùng đại-lý.

MỎI RA

M. Sáu HUÔNG ca :
Mỗi tuyệt tình

(Đàn guitar giấy Rachgiá và cò)

Tuồng

Quan-Am thọ hàm oan

Bốn người ca

Lưu thủy trường, Khóc hoàng thiên và Vọng cồ

(Đàn kim, cò Octavina và Guitar)

TRON BỘ 3 DĨA

asia

TRƯỜNG ĐẠO THAO VY

32-34, rue A. Garros - SAIGON

Day từ lớp chót (Cours Enfantin) đến lớp nhứt (Cours Supérieur)

Thầy giáo lựa chọn kỹ càng và có kinh-nghiệm nhiều từ 7, 8 đến 30 năm trong ty Giáo huấn

Học trò nghèo sẽ được giảm hoặc cả, hoặc một phần học phí.

Xin vô học mau kéo hết chỗ

Mách giùm làm nghĩa cho ai mắc bệnh lao

Bệnh ho lao là bệnh mà dân tộc ta dễ mắc hơn hết. Ban sơ bệnh chỉ phát ra bằng ho gió, ho cảm, nhưng nếu lâu ngày không điều trị phổi yếu, vi-trùng ho lao (bacille de kock) hóa sanh ra từ chỗ phổi yếu. Chừng ấy người ho khan, rang tức cả ngực, khạc ra đàm trắng, xanh hoặc vàng, đôi khi khạc ra máu. Vậy ai lỡ mắc bệnh ấy, mà đã chạy cùng thầy Tây, Tàu, nhưng bệnh mình vẫn trở trở thì mau giới thơ đến cầu phương thuốc gia truyền của ông TRỊNH-HẢI-LONG (nội tổ của ông đốc-học TRỊNH-VĂN-HÀO Saigon) để lại. Ở xa muốn có thuốc dùng gói mandat 3p.50 thì có thuốc gói lại. Thơ, mandat đề cho M. TRỊNH-VĂN-HÀO Directeur Ecole Villa n° 110 rue Vassoigne (Tân-định) - SAIGON

Già-tì có máy bay giặc liệng bom xuống xứ ta

Vì nhà cửa xứ mình không nên lấy cát khô ráo mà liệng có hầm sẵn như nhà bên tây, vào chỗ phát cháy để vạt tắt nó cũng không có Métro để mà đi. Chờ có tưới nước mà khốn. hần-đoàn thể-tử chun xuống 3— Chồng với thứ bom độc-lãnh nạn, thể tất mỗi nhà nên khí (bombes à gaz) thì lấy mền tự đào hầm ở trong vườn hay những nước cho ướt, bịt kín tất trong sân rộng như cách của cả những lỗ hổng ở nơi mình ẩn đại-tướng Deslaurens chỉ vẽ, núp. Mất nên đeo thứ kiếng che

Với những phố trệt, thì trên kia cả mắt như kiếng của người đi xe máy dầu vẫn mang; tay bom rót nhằm xuống đó mắt cả nên đeo bao tay bằng da (gant sức mạnh của nó đi, và thường de cuir); luôn luôn có khăn mu-khi mất nỏ. Còn nhà lầu thì soa những nước bicarbonate de trên trần nhà nên để những soude để bịt lỗ tai, lỗ mũi và lỗ miệng. Nhứt thiết ta chờ có ăn uống đồ gì đã có độc-khí dính vào. Hai bàn tay trơn cũng chờ nhà xuống tới bao cát thì phải rờ mó những món đồ gì đã có khựng lại đó. Dầu cho gặp thứ dính độc-khí.

Chứng nào máy bay giặc đi cũng có thể cần nó không bùng rồi, nhà đương - cuộc báo hiệu cháy lan ra được. Rồi những người ở trong nhà trong phố lúc ấy, cần phải tắt ngay công-tơ đèn điện, phải che kín cửa sổ cùng các lỗ hổng, đừng cho một tia sáng nào rơi ra bên ngoài. Lấy mền những nước mà bịt các lỗ hổng lại rất tốt, vì độc khí không thể lọt vào. Lại nên có chậu nước lạnh pha với Bicarbonate de Soude để những khăn mu-soa mà nhét vào lỗ mũi luôn.

Có ba điều nên chú ý đặc biệt:
1°—Tránh những thứ bom nổ (bombes explosives) thì chỗ ẩn núp phải là chỗ xây bằng nền đúc cho thật dày, hay không thì ta đào hầm như kiểu Deslaurens cho sâu; có lẽ mười phần chắc được yên ổn tám chín.
2°— Chồng với thứ bom phát hỏa (bombes incendiaires) thì ta

TÓM lại, khắp thế-giới ngày nay châu-thành nào và các miền phụ-cận cũng phải lo việc phòng-không, cho nên ta chờ lấy làm lạ rằng sao nhà đương-cuộc Địa-phương đang bảo ta khai báo nhơn-số mỗi nhà để dự bị dời dân đi trong lúc nguy cấp. Ấy chỉ là một việc phòng bị đương nhiên, chứ không phải có giặc giã gì đâu mà lo.

Nước Pháp có dư sức mạnh và có nhiều đồng-minh ở chung quanh, để bình vực họ về xứ này yên ổn, và có sức xua đuổi bất cứ quân xâm-lược nào, ta nên vững lòng tin cậy như thế.

P. S.

Nhân tài Việt-Nam

Thêm một vị cứu tinh
cho nhi - đồng ta

Ấy là ông Docteur Hồ-tá-Khanh mới ở Pháp về chuyển tàu «Félix Roussel» hôm tuần rồi.

Con một nhà đại-doanh nghiệp ở Phan-thiết là cụ Hồ-tá-Bang, lão-hữu của các ông Phan-châu-Trinh, Huỳnh-thúc-Kháng, ông Hồ-tá-Khanh qua học-tập y-khoa ở bên tây, có nhiều thông-minh sáng-kiến, nên đã thân được cái thành-tích vẽ vang rực rỡ, các vị giáo-sư đại danh nước Pháp là thầy học ông đã phải ngợi khen.

Nguyễn

là sanh-viên thực-hành (ancien interne des Hôpitaux) ở các đại-bệnh-viện Marseille và viện Dục-anh ở quận Bou-

Dr. Hồ tá-Khanh

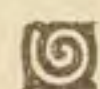
che du Rhône, ông Khanh đã có biệt - tài và có nhiều kinh-nghiệm về các chứng bệnh do tay ông săn sóc điều - trị, cho nên ông được trường y-khoa Đại-học Marseille giao cái vinh dự đặc biệt, làm chức quản - đốc bệnh-viện (chef de clinique) của nhà trường, lại coi luôn cả phòng giải-phần bệnh-căn (anatomie pathologique) nữa.

Lúc thi y - khoa bác - sĩ, cái luận-án (thèse du doctorat) ông viết hay lắm, đến đời trường Đại-học Marseille đã xướng - nghị lấy phần thưởng Luận-án năm 1938 để tặng cho ông.

Ngoài ra ông còn đậu bằng cấp của viện Vệ-sanh Nghiên-cứu và bằng cấp về y - khoa thuộc-địa.

Bấy nhiêu cái kết quả đủ chứng tỏ ra ông Docteur Khanh có tài học ra sao. Nhứt là về khoa trị bệnh nhi - đồng, ông càng xuất sắc.

Nay ông về nước, chắc sẽ đem những tài học sở trường ra giúp đỡ đồng bào, chúng tôi mong đợi và chúc mừng ông.

Ông Nguyễn - văn - Dinh chủ hảng Asia ở Pháp mới về

CŨNG kỳ tàu Félix Roussel ở Pháp qua mới rồi, ông Nguyễn-văn Dinh chủ hảng Asia sau một thời gian chuyên học về nghề chế đĩa hát và phim hát bóng, đã trở về nước.

Ông có mua được nhiều máy móc tối tân về nghề làm đĩa hát. Công cuộc chế tạo đĩa hát Asia từ đây sẽ được hoàn mỹ hơn. Còn nghề sản - xuất phim hát bóng mà ông Dinh đã học bên Pháp thì còn phải đợi trong một thời gian nữa mới có thể đi tới chỗ thực hành được.

Ngày 10 novembre 1938

PHÒNG SỰ

TUẦN BÁO SỐ 1 RA ĐỜI

Cơ-quan chuyên về điều - tra

Chủ-nhiệm : CÔNG-MINH

Chữ-bút : VIỆT-NAM Lê-trung-Nghĩa.

Bảo đóng thành tập 16 trương, giấy tổ, hình ảnh nhiều.

Giá 1 năm 6p.00, 6 tháng 3p.00, 3 tháng 1p.50.

CẦN DỪNG ĐẠI-LÝ LỤC-TỈNH

Tòa soạn tạm thời : đường Rousseau 109¹⁶

Bạn đọc muốn xem số đầu xin cho biết địa-chỉ.

20 NĂM DANH TIẾNG

NAM-THAO-ĐU'ÔNG

59, Quai de Belgique - SAIGON

Trung-Nam y-sĩ NGUYỄN-VĂN-BÁU

Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-đồng

Giờ coi mạch : Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ.

TÂN-NỮ HỌC-ĐƯỜNG

1, 2, 3, rue du Grand Couronné - CHOQUAN

Chuyên dạy đủ các khoa nữ-công thường thức : thêu, may, cắt, thắt, ép, dệt, bánh, mứt, nấu ăn v.v.. nhứt là các môn : bắc màu, bắc trắng, mức bông, bông đường nắn, bông đường rê (kiểu Gocong) thì rất tươi nhuận, sắc sảo, được phụ-nữ xa gần hoan nghinh, cho là khéo hơn các nơi. Có dạy thêm nhiều khoa nữ-công thực-nghiệp : làm fromage đồ hộp, chế dầu thơm, savon, đồ trang điểm phụ-nữ v.v.. do một viên kỹ-sư hóa-học chăm nom.

Về khoa Pháp-văn có giáo-sư tốt nghiệp ở Đại-học-Đường Paris, dạy nói và viết tiếng Lang-sa thông hạp theo thời thế, học một năm thì rành. Chị em nào có học lực sẵn, có bằng Sơ-học Pháp-việt sắp lên, học càng mau giỏi hơn. Hỏi thăm thêm điều chi xin đính cò trả lời và để cho bà Đốc-học trường Tân-Nữ theo địa chỉ trên đây.

Người ta có thể dùng khoa-học tìm sự may mắn được không?

Chẳng nên nói rằng : «không thể nào được». Hãy hỏi cho được cuốn «De l'influence des radiations sur la personnalité» mà đọc. Tác-giả cho không chờ không lấy tiền. Cứ viết thư hỏi : M. Llaurensy - 2, Rue Garcerie - Saigon

NEO=TONIO

DU Dr PÉRIÉ — PARIS

Bổ máu huyết — Bổ tinh lực — Dưỡng
thai và sau khi đẻ nên uống giúp cơ-
quan sanh - dục — Trừ huyết bạch —
Ngừa bệnh lao

CÓ BÁN TRONG CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Dépôt général : Pharmacie KIM-QUAN
90, Bonard — SAIGON
Téléphone : 21.464

DAINAN. KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Guynemer — SAIGON
M. MATUSITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON HANOI PNOMPENH
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier
BÁN ĐU CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 58)

Mồ hôi chảy ra ướt đầm cả quần áo, thậm chí tới mấy vết trầy, Mãng bắt đầu biết rất biết đau, nhưng anh không cựa quậy vì sợ làm động, anh cũng không dám ngó lảng chỗ khác, sợ có người leo vô rình mà anh không thấy thì mang hại lớn!

Chiếc xe Pho anh gặp khi này, bây giờ đã chạy tới, rồi ngừng ngay chỗ đám đông. Trên xe, Mãng thấy phía trước một người lính ngồi cầm vô-lăng, phía sau kế bên một người tài, một người đàn bà. Xe vừa ngừng anh nhận ngay người ấy chính là cô Kim-Huê chờ không ai lạ. Cái áo choàng lạnh vắt ngang đầu gối, đầu mắt hai bên tay của cô. Mãng đoán chừng như tay cô đã bị còng thì phải.

Chú cai bước tới gần bên chiếc xe hơi, chủ dùm chơn, xè tay bên mành tang chào người tây rồi không hiểu chủ trăm trết giống gì mà người tây ấy bước xuống xe, rảo mắt ngó cùng chung quanh.

Nhứt thiết mỗi cái cử-động lớn nhỏ gì của những người đứng phía đường, Mãng không để lọt khỏi mắt. Bỗng chốc anh dụt mình, ngẩng đầu lên để dòm cho kỹ, nhưng khổ cái đầu của anh nó phải dựa mái nhà cũng được một mực ấy mà thôi chứ nó không thể ngẩng lên cao thêm nữa. Anh rần rờ ngó cấp mắt để ngó ra ngoài cho rõ...

Mãng thấy có một người đứng nắm tay người tây ấy nói chuyện ra chiều thân thiết lắm! Anh càng nhượng mắt nhìn kỹ người ấy để nhận lại coi người ấy là ai mà hình trạng lại quen mắt. Ông Phan! Chính phải rồi! Mãng không lầm.

Vài phút sau, thiên hạ tản lạc lần lần, xe Pho cũng chở cô Kim-Huê và người tây đi mất.

Mãng không lấy đó làm mừng mà anh cho là một sự lạ. Suy nghĩ một trí, lý lẽ gì cũng không định được. Thình lình anh nghe có tiếng mở cửa, có tiếng giày bước vô nhà rồi tiếng giày ấy lần lần lại gần chỗ cái lỗ trần nhà. Rán nín thở để giữ cảnh phăng lảng. Tiếng người kêu gọi:

— Thầy Mãng ơi! thầy không xuống còn ở trên làm gì?

☞

XVI. — Một nhà viết báo

DÔNG nói ấy Mãng nhận ngay là ông Phan! Biết chắc như thế nhưng anh vẫn nín không rứt rịch, anh cũng không thêm lên tiếng trả lời:

— Xuống chó! Ông Phan nói lớn tiếng hơn lúc này.

Mãng cũng vẫn lặng thinh như

thế mãi rồi không hiểu anh tính lẽ nào đến một phút sau anh mới chia lết ra lộ, rồi bỏ mình tuột xuống.

Đầu cổ văng nhện dính, mặt mày lem luốc trông rõ như con ma. Vừa tuột xuống tới đất anh nắm ngay cái rờ-que của ông Phan, lộ vẻ mặt hung tợn anh hỏi:

— Hãy nói cho tôi! ông muốn làm gì nữa đây?

— Thầy đừng diều cách ấy chứ. Nếu tôi muốn hại thầy tôi chỉ liếc mắt thầy một cái một, cần gì để thầy làm chuyện vô lễ đến tôi. Bộ thầy thấy cô Kim-Huê bị bắt rồi thầy nói là tại tôi mưu sự hay sao? Thầy bị chúng gài bẫy cũng tại tôi hay sao? Nhớ lại coi trước khi thầy đi đón cô Kim-Huê tôi có nói với thầy những gì hay không?

Mãng ngơ ngáo bộ mặt hề rồi lần lần thả tay ra đứng xuôi xị. Ông Phan dắt anh ra phía sau vườn vạch rào chun qua cái villa kế bên là nhà của ông ở. Chừng vô nhà rồi, ông chỉ phòng tắm và trao cho Mãng một bộ đồ biếu anh tắm rửa và thay đổi.

Nghĩ đến cái cử-chỉ của ông Phan, Mãng phải rối trí, anh không hiểu ông là người gì? Mà tại sao thiên hạ đương kiếm anh mà bắt rồi ông nói chuyện gì với người tây rồi người ấy lại chở cô Kim-Huê đi mất, không vĩ đến sự bắt bớ anh nữa? Là không? Ông Phan là người gì?

— Mà thôi! dẫu cho ông là ai đi nữa miễn là ông không có làm hại mình thì thôi!

Cái ý nghĩ « đánh liều » ấy làm cho Mãng nhẹ trí khôn một chút. Ra khỏi phòng tắm, anh lấy làm nhột nhột khó chịu vì ông Phan ngó mặt anh, ngó bộ đồ của anh, ngó cả bộ đi tương đương của anh nữa. Cái khó chịu làm cho Mãng sượng sùng, cái gương mặt lơ lơ như người mất trí. Ông Phan lại chỉ ghế biếu anh ngồi và nói:

— Thầy ngồi xuống đó đi! Rán chịu khó một chút,

Như một cậu học trò để dạy Mãng vâng lời ngay. Ông Phan vô phòng riêng, khi trở ra trên tay ông cầm một cái hộp nhỏ, ông lại gần bên Mãng, ông rờ rẫm cái mặt của anh. Mãng lấy làm kỳ dị lắm. Nhưng đã toan đánh liều, nên anh để mặc cho ông muốn làm gì đó tự ý.

Mãi đến gần mười lăm phút đồng hồ, ông Phan mới đứng dang ra xa anh Mãng vài bước, ông ngó anh rồi ông cười khúc khắc.

Mãng bước lại tủ kiển, nhìn lại gương mặt của anh, anh không còn nhìn được anh là Mãng cũng vẫn lặng thinh như anh nữa. Cái gương mặt của

anh đã bị ông Phan sửa đổi rất nhiều, dẫu rằng chú cai hay là chú hương quân có gặp đặng anh thì cũng khó mà nhìn cho ra. Da mặt đã thâm đen, chơn mày đậm, mép trên lại có râu lúng phúng, Mãng trông rõ lại mặt anh như thế, anh không thể nín cười. Day lại ngó ông Phan, anh nói:

— Ông muốn dắt tôi đi đâu đây chờ gì?

— Phải! tôi sẽ dắt thầy đi viếng khách quý. Thầy hãy nhớ rằng gương mặt thầy đã đổi thì tên của thầy không còn phải là Mãng nữa! Ai có hỏi thầy tên gì thầy hãy nói rằng thầy tên là Cao-Trực...

— Cao-Trực! Mãng lặp lại để nhớ.

— Thầy phải nhớ cái tên ấy. Và lúc tôi nói chuyện với khách thầy đừng nói gì tất cả, tuy vậy thầy cũng phải lạnh trí mà tùy cơ ứng biến để đối đáp người ta, nếu có ai hỏi những gì. Vô nhà họ rồi tôi xưng với họ tôi làm nghề gì thì thầy cũng nhớ rằng thầy cũng là người đồng nghiệp với tôi.

Mãng mỉm cười rồi:

— Ông định sẽ nói làm nghề gì?

— Ở đây ai cũng tưởng tôi làm nghề viết báo thì tôi cũng sẽ nói tôi làm nghề ấy!

— Phải đấy! Làm nghề viết báo thì cái tên của ông tặng cho tôi thật là đúng điệu.

Nói rồi miệng bậm hai tiếng Cao-Trực, trí lại nhớ đến chức nghiệp của ông Phan, anh lấy làm lạ, không hiểu tại sao ông lại nói với Kim-Huê rằng ông là ông Phan còn với người

Thuốc MẠNH Đại-Quang

Thuốc nước chế Sâm-nhuang của các thượng-phẩm, bổ trung ích khí, bổ thận tráng dương, sự công hiệu thuốc này kẻ ra không xiết. Nói tóm lại, ai muốn hạnh phúc, muốn gia đình vui vẻ, thì đừng quên trong nhà có một chai thuốc MẠNH, pha với nửa lít rượu hay nước chín, mùi rất thơm tho dịu dàng dễ uống, dùng lúc nào cũng được, uống nhiều càng tốt mau thấy khỏe khoắn, lại ngăn trừ diệt các chứng bệnh. Già, trẻ, đàn bà có thai, không thai hoặc sau khi sanh sản dùng thuốc MẠNH càng mau thấy công hiệu. Thuốc MẠNH là một vị thuốc đại bổ khí huyết, rất cần ích cho tất cả mọi người.

Thuốc MẠNH ĐẠI-QUANG bán thật chạy, song không làm quảng cáo trong 4 năm trước, có nhiều nhà thuốc cũng dùng Sâm-nhuang mà chế ra thứ thuốc nước, nên nhà thuốc ĐẠI-QUANG phải đổi tên « THUỐC MẠNH » hiệu con « BƯỚM BƯỚM » có dấu chứng tại tòa cho khỏi lầm lạc khi dùng thuốc nước Sâm-nhuang. Giá thật rẻ để phổ thông các giới có thể nắm bắt tốt đẹp ý vị. Chỉ có 0p.50 một chai, các nơi đại-lý khắp cả Đông-pháp đều có trữ bán.

Nhà thuốc chánh CHOLON: 27 Bd Tổng-đốc-Phương
Chi-cuộc, 231 rue d'Espagne - SAIGON

ở đây ông lại là người viết báo, anh hỏi:

— Thưa ông! Tại sao người với Mãng:

đây họ không kêu ông là ông — Ông có sở mật-thám hồi nãy

Phán? nói với tôi rằng: với cái cử chỉ

— Ai nói với thầy? của cô Kim-Huê cũng đủ huộc

— Cô Kim-Huê! tội cho cô là kẻ sát-nhơn, chứ

Ông Phan mỉm cười rồi nói: đừng nói chi đến tang chứng

— Chuyện thầy hỏi không của ông đã tìm ra rất nhiều...

ich gì tất cả. — !!!

Nói đến đây, trước cửa nhà

chị vú dất dứ bé đi chơi về. — Hồi sớm ông cũng muốn

Ông Phan đoạn ngang câu nói thầy, nhưng nhờ tôi chứng nhận

bước lại bằng con trên tay, mở rằng cái villa ấy đóng kín mít

tủ lấy bánh cho con ăn. Sau khi nên ông không vô đó, ông chờ

hôn con vài cái, ông trao lại cô Kim-Huê về Baria, có lẽ cô

cho người vú, và căn dặn phải bị giam ở đó.

rần rồ con nhỏ ngủ cho ngon (Còn nữa)

Ông Khanh-Son ngoài Bắc

Một nhà tiên tri coi sô mạng

Nói mười trúng tám (chỉ có thánh thần mới nói đặng hoàn toàn cả mười thôi). Bà con trong Nam ta nếu đã từng mất tiền coi nhiều thầy mà chưa đặng vừa ý thì mau biên thơ cho ông Khanh Son — 36 Jambert Hanoi.

Nhiều ông thầy chỉ nói môi mép rằng: Có thể bảo cho ta biết được con số mà mua giấy đặng trúng số bạc lớn, hãy hỏi ông thầy ấy sao chẳng tìm cách mua cho mình trước để có nhà lầu xe hơi, và chỉ mà phải ngồi làm nghề này.

Lại còn có thầy mang phép mường mán làm mê hoặc lòng người, định pha sự dị-đoan vào với khoa học văn minh sao đặng.

Nay bà con ta hãy gởi tuồng chữ ký, hoặc viết tên họ, tuổi (tuổi ta cũng đặng) kèm ngân-phiếu 9 các làm bút-phi trong năm hôm sẽ nhận đặng quy-kỳ cần-tắc.

KHANH-SON
Nº 36, RUE JAMBERT, HANOI

Nếu chẳng biết viết thì cần cho biết ngày sanh tháng đẻ và tên tuổi cũng đặng.
(Xin gởi thơ bảo đảm hay là muốn trả tiền bằng cò lại càng tiện)

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THÁI-PHONG

72% dầu — 186 Quai de Belgique — Saigon

Ai mua sách ?

Quý-ngài cần món chi về văn học, khoa-học, hoặc bất kỳ môn học nào khác nữa, bằng chữ Nho, chữ Pháp, quốc ngữ, hay chữ ngoại-quốc, mà các tiệm trong Nam không sẵn xin cứ viết thư cho :

Mr. ĐÀO-VĂN-HÀNH, 40 rue Maréchal Pétain-Hanoi.
Ở đó có bán đủ thứ sách, truyện, theo nguyên-giá Pháp. Có đủ thứ tự vựng Pháp, ngoại-quốc, Pháp Nam và Nam-Pháp của : Génibrel, R. P. Hué, Cordier, Barbier, Larousse v.v. Có mua giùm các sách cũ, sách biếm cớ, và vật dụng cho bà con ở xa. Quý ngài hồi thêm điều chi xin viết thư và nhớ gởi timbre trả lời.

Ông PHAN-VĂN-THIỆT
CỦ-NHON-LUẬT

Tiếp khách mỗi ngày ở tại :
PHÒNG-VĂN BIÊN-SỰ
N° 43 Aviateur Garros, SAIGON

Mỗi lần cố-vấn về một khoản pháp-luật giá là 5 đồng.
Khi nào có đặt đủ đơn, trạng, lý-doán thì giá từ 15 tới 100 đồng tùy việc lớn nhỏ.

**TẬN TÂM VÀ TRUNG
THÀNH VỚI PHẬN SỰ**

MỠI PHÁT MINH DÒI HÌNH NGƯỜI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỮU-HOÀN : Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bệnh phong * đơn cùi.

HỒI-HOÀ-TẾ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đăng hình bệnh nhơn ở nơi báo Điện-Tín rồi. Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết-quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy đổi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bệnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG BỒ-HUYẾT : Trị tuyệt bệnh : đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn để đầu tề đó, mặt mày tay chơn nó lành như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỒ : Chuyên trị đàn ông đàn bà ấu uống không đặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng méc, đầu hay chán vàng, ngồi làm việc thận hư, hề uống vô thì thấy khoẻ và công hiệu liền.

DỒI S C NGƯỜI : Thuốc NGUYỄN-ĐỨC bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bổ, không phá không hành, không đi tinh, không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon quý ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu hoàn : mỗi hộp giá 1p.20 Vạn Linh Đại Bồ : mỗi hộp giá 0p.40
Sưu Phong Bồ Huyết : mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc bỏ Á-phiện : mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường HUỖNH-QUANG-TIÊN (Cầu Rạch Bần) Saigon.
NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

Đĩa
BeKa

Đĩa BEKA hát êm ru rõ ràng

Không kêu rờ rờ như thứ khác

Đĩa BEKA hát cả năm còn tốt

Không phải đồ xài hai ba hăng bở

Tròng đỏ

Phước-Cường
Cô ba Xuân
Van-thành-Ban (Hát bộ)
Hát d ầu Bie

Tròng xanh

Trần-Đất
Phước-Cường
Hát điệu Bào
Ca điệu Hư

Tròng đen

Huỳnh-Kỳ (Cả Phẳng - Hát)

Tròng tím

Trần-Đất
Múa bông
Kinh Phật
Nói Thơ
Hát Bộ

Tròng vàng

Đại Phước-Cường
Phụng-Hảo
Tài Tử kim thời
Hát Bộ
Ca điệu Bắc
Ca điệu Hư

HÃY ĐÓN MUA ĐĨA BEKA ĐẶC BIỆT TẠI TỬ XUẤT SẮC

+ DOCTEUR +
NGUYEN-TAN-ĐOM

Diplômé de l'Institut de Médecine Coloniale de Paris
Ex-Assistant à la Clinique de la Tuberculose
de la Faculté de Médecine de Paris

CHUYÊN MÔN VỀ BỊNH PHỔI

Có máy điện rọi phổi (RAYON X)

CONSULTATIONS :

SỐM MAI : 9 giờ tới 12 giờ CHIỀU : 3 giờ tới 7 giờ

TÉLÉPHONE : 20.652

63, Rue Mac Mahon - SAIGON

BỊNH PHONG-TÍNH

Lậu, Dương-mai, Sang-độc

Hiện bây giờ, không biết bao nhiêu là thuốc để trị, nhưng chưa thấy có thứ nào đem lại đặng một cái kết quả cho hoàn toàn, có chẳng đi nữa là những lời nói phịa phờ để gạt gẫm người bệnh nào rể tiền, nào công hiệu trong đôi ba ngày, người bệnh không hiểu rõ tưởng thật nên có nhiều khi gặp nhảm thứ thuốc uống cho độc nhập vào cốt, đôi ba ngày thấy bớt, rồi đôi khi làm công chuyện mệt, uống rượu nhiều thì bệnh trở lại lập tức, vì gốc độc vi-trùng đã ăn thâm vào ngũ tạng lục phủ, hành nóng lạnh, tay chơn nhức mỏi, đau xương sống, đau cùng lặc lẻo, đau thắc ngang lưng, đau rang nơi ngực, đường đại bón, đường tiểu không thông hoặc có chút mủ hay là tiểu có giây nhợt, thế lần ngày lấy cho vợ, truyền độc cho con hết sức nguy hiểm, nên có nhiều người không hiểu nói tôi đau bệnh phong-tính uống thuốc hết rồi không chơi bởi nữa sao bệnh trở lại, là tại nghe những lời phịa phờ : nào rể tiền, nào trị mau mạnh như đã nói trên.

Vậy phải tìm thứ thuốc nào trị tận gốc mới có thể tuyệt-độc.

Sưu-độc bá-ứng-hoàn

Hiệu **ÔNG-TIÊN** là một thứ thuốc bí truyền gồm trị tận gốc, tuyệt độc các chứng bệnh phong tính như : lấm Lậu Tim-la, cốt-khi, Sang-độc, Dương-mai, Hạch-xoài, bất cứ bệnh nặng nhẹ lâu hay mau, hay là độc nhập vào cốt đi nữa, thuốc Sưu-Độc Bá-Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên cũng tổng vi trùng gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi cần trừ căn, không hành bệnh nhơn (chắc vậy).

Vậy những người bệnh đã nhiều thứ thuốc rồi không hết bệnh như nói trên mà muốn thấy rõ sự công hiệu thuốc Sưu-Độc Bá-Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên đem lại một cách kết quả tốt đẹp mỹ mãn thế nào nên hỏi những người đã dùng rồi mới tin chắc. Cho đến quan Nhị-Phẩm Hồng-Lô Tự-Khanh ở triều đình Huế còn công nhận mà cũng không riêng gì người Annam mình cho đến Tây, Tàu, Ấn-độ, Cao-miên, Xiêm-Lào cũng đều khen tặng, những thơ ấy đã từng ấn hành lên mặt các báo quốc âm hằng ngày.

Vậy người bệnh lỡ mắc phải bệnh phong-tính muốn dứt tuyệt độc cứ quả quyết tìm kiếm chắc đặng thuốc Sưu-Độc Bá-Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên mà dùng. Có bán khắp nơi đại-lý và chi-cuộc Ông-Tiên ở Lục-tỉnh ; Saigon 228, đường d'Espagne, Dakao, 186, Bd. Albert 1er, Phnom-Penh 57, rue An-dương. Mỹ tho : Mộng Hoa

THIỆT HAY?.. HAY LẮM?

Huê-liều linh-đơn số 01 trừ tuyệt vi-trùng Tim-La, Dương-Mai, đau bệnh thâm-căn cổ-đế 2, 3 mươi năm, cũng lành tuyệt nọc, chữa bệnh lậu kinh niên thiệt hay lắm,

BỊNH LẬU

Đái đau, tức, buốt, gắt bí đái, uống thuốc lặn số 08 vào một giờ thấy kiến hiệu, bệnh nhẹ liền, bôm thuốc số 18 giặt sạch vi-trùng, khi mạnh không bao giờ phục phát,

BỊNH TRẦU, BÒ, HEO

Thuốc Lục-sức hồi-sanh-hoàn số 13 cứu sống súc-vật vô số kể được nhiều thơ khen tặng, mà nhưt là cố đạo Ignatio Bùi-công-Thích ở Chi-hòa (Saigon) và ông xã Hà-văn-Khiết ở An-Bình (Cao-lãnh) khen ngợi chầu cùng,

BỊNH ĐAU LƯNG

Bất cứ đau lưng, đau cật nặng nhẹ thế nào hề dùng Bỏ thận tự-lại-tinh số 17 thì bệnh phải tuyệt, dám cam đoan.

Nhà thuốc ĐÌNH - THÀNH - SONG

112 Rue d'Espagne -:- Saigon

có bán khắp nơi : chi cuộc tại PNOMPENH Trương-long-Bào dit Xiêu Bao 47 rue Okna oum, Kim Seng 120 rue Armand Rousseau, MỸTHO Tổ-Tâm 43 route Gocong, TÂNAN Nguyễn-hữu-Dr, CÁIMON Nguyễn-văn-Ba, TRÁVINH Liên-Hiệp và Tô-vinh-Trưởng, CHOLÁCH Nguyễn-văn-Ba, VĨNHLONG Nguyễn-thành-Liêu, MỘCAY Đoàn-thợ-Như, TIẾUCĂN Phan-tân-Triệu, BÊNTRE Tân-Thanh, SÓCTRĂNG Hồng-Điều, BACLIÊU Nguyễn-tân-Biện, CÁNTHƠ Librairie Tân-Vân, PHAN THIẾT Lê-nam-Hưng, HUẾ Phò minh Nguyễn-hữu-Song, LONG-XUYỀN hiệu Bạch-Loan (nhà đùm) ville và tại Nguyễn-văn-Tý Bắc-vàm-Cống, GÒCÔNG Huỳnh-văn-Mên.

Nên tin hay không?

Một con chó, cứ mỗi ngày đi
kiếm một đồng bạc về cho chủ

sông của con người ta đến thế nào? Ai nói tôi không ham hay là tôi khi rảnh rỗi, chỉ là nói không thật tình đó thôi.

Báo Mỹ mới đây thuật chuyện ở thành San-Antonio (Texas), luôn 15 ngày nay, có một con chó, sáng sớm ra đi đến trưa trở về, nơi miệng có ngậm một tờ bạc giấy 1 đô-la (hơn 2 đồng bạc xư ta) đem về cho chủ nó.

Dân cư thành này nghe sự lạ ấy, nhiều người rủ nhau đi theo dõi con chó ấy nhưng mà không biết nó đi đâu mà theo. Họ chỉ rình mò đi theo đuôi nó một khúc đường, rồi nó có giò chạy biến mất.

Sở dĩ họ muốn theo nó, là vì tin chắc con chó lạ đời ấy đã bơi tìm ra được một cái kho-tàng kim-đá nào đó mà không ai hay.

Lạ thay! ngày nào như ngày ấy, cứ sáng sớm nó ra đi, tới gần trưa về thì có một đô-la ngậm nơi miệng, không kém không hơn.

Kỳ dư nó chỉ ở quanh quẩn trong nhà tôi chiều tôi tới, không hề bước chân đi đâu hết, mặc dầu người ta lôi kéo nó đi dạo nó cũng không đi.

Chắc ai cũng nghe nói bên Huê-kỳ 10 năm nay có lập trường riêng dạy các loài chó học chữ học nghề và con nào tốt nghiệp cũng được lãnh bằng-cấp-bác-sĩ nọ bác-sĩ kia như người ta vậy. Chúng tôi thiết tưởng con chó trong chuyện này đã đậu bác-sĩ kinh-lẽ sao đó, chó không phải lơ mơ đâu.

Ít năm nữa loài người phải leo trên cây mới có chỗ ở

Nhiều nhà chuyên-môn về khoa thống-kê nhơn-số, đều nói một cách quả quyết rằng cứ 200 năm thì nhơn loại ở trên mặt đất này lại tăng lên gấp hai.

GẤY nay Nếu hiện thời địa-cầu chỉ có đến loài 2000 triệu nhơn-số, thì đến năm 2136 sẽ lên tới 4000 triệu, qua biết đi 2338 lên 8000 triệu, rồi 2538 có kiểm 16 ngàn triệu, 2738 tới 32 ngàn triệu. Cho triệu và 2938 lên 64 ngàn triệu. Cứ tính trung-bình như thế, hạc là thì một ngàn năm sau đây, dân số nước nào hiện giờ cũng tăng gấp 32 lần nhiều hơn hết thấy. Ví dụ nước Pháp đến năm 2938, dân-số sẽ tăng-gia lên đến 1200 triệu người. Nước Nam minh hiện giờ có 18 triệu dân thời, nhưng một ngàn năm sau, nghĩa là năm 2938 sẽ có 576 triệu con hơn của Trung-quốc hiện thời.

Song người ta nói như vậy chứ không lẽ dân-số địa-cầu tăng lên quá thế thì ít năm nữa nhơn loại phải leo lên ngọn cây mà ở, và ăn đất mà sống cũng không đủ, khعان nói gì đến và -thực lấy đâu mà ăn.

Nơi chế tạo ra Thổ-hành-Tôn nhiều nhất

THUỐC giờ người ta vẫn kêu Nhựt - bôn là nước dân lùn, nhưng bây giờ ta

thấy họ cao lớn vạm vỡ như người Âu-tây chứ có lùn đâu.

Sự thiệt, xứ Hung-gi (Hongrie) mới là xứ sản xuất người lùn, nhiều hơn đâu hết. Sự để ra người lùn, hầu thành ra một môn kỹ-nghệ vậy, vì lẽ trong xứ có nhiều gánh hát xiết, cần có Thổ-hành-Tôn sắm vai cho lạ mắt. Huống chi người ta còn chế tạo dân lùn cho các gánh xiết xiết hạ dùng nữa.

Cái lập-tục ấy khiến cho nhiều người dân bà có thai nghén, chỉ sợ mình đẻ ra con lùn, nên chỉ trong lúc bụng-mang dạ chứa, các bà tìm đủ các thứ thuốc dự phòng và cầu nguyện thần thánh đêm ngày.

Tại kinh đô Budapest vài năm có một cuộc đại-hội dân lùn, số người dự hội có mấy ngàn anh nẻo anh nấy chỉ cao tám chín tấc cho đến thước một thước hai là nhiều.

Cũng ở Budapest có những nhà hàng riêng, bán các đồ dùng cho dân lùn như bàn, ghế, tủ, giường m người dùng hàng cũng là người lùn nữa mới là ngộ CLO.

Thái Bình

Hoàn

(Trị ho lâu)

Đảm định tích-tụ trong Phổi sa nh trùng-độc, ăn phá chất Phổi

M. Bình nhơn ho nhiều, nhất là về đêm, khạc ra có chỉ máu trong đàm, chỉ ấy thiệt là mãnh. Phổi lụn vụn bị vi-trùng ăn lỗ ra đó. Con người lần lần ốm gần như bộ xương, * hẳn thần đã đuối, biếng ăn biếng ngủ.

Thuốc THÁI-BÌNH-HOÀN của nhà thuốc Đại-Đồng làm mát trái tim bề Phổi, trừ đàm, chữa lành các vết tích ở Phổi, dứt chứng ho lâu ngày, ngừa được bệnh lao.

Mỗi hộp ... 1 p. 50
Sở bảo chế ĐẠI-ĐỒNG
96, rue Pellerin - Saigon.

NGUYỆT NGUYỆT VIÊN

Thuốc bổ đàn bà sữa đường kinh xấu ra tốt, trị các chứng bệnh bởi máu huyết, bổ sức lực, giúp tươi trẻ, làm xinh đẹp, giữ hậu-tự, là một thứ thuốc quý nhưt, tuyệt hay. Nhà thuốc VĨNH AN HÒA bào chế sau 13 năm nghiên cứu, 3 năm thí nghiệm.

Mỗi tháng uống 3 hộp. Mỗi hộp giá 0p.50.

Có bán tại : Saigon : Nguyễn-thị-Kính, Thanh Thanh, Xuân Nga, Quảng An, Tân-dịnh : Vũ Lai, Tân-dịnh thư xá, Dakao : Đức Thăng. Phú-nhuận : Nam-Xương. Cholon : Nam-Thanh. Mytho : Nam-Cường. Cantho : Tân-Văn. Thoatnot : Trần-vinh-Tường. Namvang : Vương-ngọc-Chánh.

BIỆN SỰ PHÒNG

HUỲNH VĂN NGHE

cựu thống ngôn tòa
100, LAGRANDE - SAIGON
Tél. : 20.962

Gần 2 năm rồi, phòng-vấn được thân chủ đủ mặt người tây, người Annam và người khách hoan nghinh. Phần đông người thân chủ cũ và mới từ-tế đứng đàng đàng giao nhiều việc khó khăn và trắc trở đều gặp sự kết quả mỹ mãn và chưa gặp việc bất thành. Phòng-vấn không lãnh những việc không đáng tốt, và không bao kiền cho ai hết.

Công việc làm mau lẹ và đáng vừa lòng.

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN
CÓ CẤP BẰNG VỆ-SANH VÀ VI-TRÙNG-HỌC
Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat
hiện giờ dời tại số 16 đường Larègnère
Téléphone n° 21.163
(Sau vườn Bô-rô, gần góc đường Chasseloup Laubat
và Larègnère chừng 20 thước) - SAIGON
CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH :

Chuyên môn BỆNH NGOÀI DA : lốt, ghẻ, lở, lồi, phong, đơn, ung độc, thẹo, mụn, bốt, mủ, cóc v.v... BỆNH MÁU : PHONG TÍNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi, lao, mạch máu sưng nơi cẳng, trĩ, mạch lương, hạch, rét, kiết v.v... BỆNH VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông : CÁC THỪ LẬU, ống dài teo, họng dài, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v... của đàn bà : huyết bạch, tử cung, giây chằng, chòm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đốn v.v... Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chữa nhựt và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau
Có vài cái phòng để cho bệnh nhơn nằm. Có máy điện nhỏ chạy bằng piles để cho bệnh ở xa dùng rất tiện.

Vòng nửa mặt nhận hột xoàn mới

V. 184 giá : 43\$50

V. n° 7 giá : 42\$00

Nhiều kiểu vòng nửa mặt vàng tây, đai tròn, đai chạm nhận từ 15 đến 42 hột xoàn có 3 l.v. rưỡi vô nặng từ 2 chỉ đến 3 chỉ.

Ngọc thạch thứ thiệt, trong có gân xanh, dùng lâu lên nước nước xanh đậm làm nhiều món nữ trang cà-rá 2 hột (một xoàn mới, một hột cầm-thạch) bóng

hết tròn cầm-thạch kiểu lục giác, bóng cầm-thạch mài giác xoàn, pendentifs, bông chột cầm-thạch, giây chuyền và médaille tua kiểu, thiệt khéo.

Pendentifs đá đen nước nhận hột xoàn mới, bông chột đá đen nước giá 6p. 00 một đôi. Mỗi món đồ có giấy riêng lảo-kiết vàng và hột xoàn.

QUAN CHUA
21, rue Amiral Courbet - SAIGON

PHÒNG KHÁM BỆNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) - SAIGON
Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie
de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie
du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH :

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trị, Nước đái đường, Nhức mỏi v.v.
DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột v.v.

GIỜ KHÁM BỆNH :

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 tới 7 giờ.

Phòng khám bệnh Dương đường và Nhà bảo sanh

Docteur HỒ-VĂN-NHƯT

Nguyên lương-y phụ-tá về bệnh đàn bà ở Đại đường đường
BAUDELOQUE (Paris) (từ năm 1934 tới năm 1937)

CHUYÊN - MÔN CÁC BỆNH ĐÀN BÀ VÀ KHOA SANH - SẢN

Trị các chứng bệnh : huyết bạch, đường kinh trời sụt, mất đường kinh, băng huyết, đau tử cung, tử cung trệ, đau trước, hư thai, ngoại thai, các chứng bệnh sanh ra trong khi mang thai và sau khi sanh sản v.v...

Rọi kiến và chụp hình tử-cung.

Có các thứ máy điện trị bệnh đàn bà : DIATHERMIE, ELECTROCOAGULATION, INFRA-ROUGES, ULTRA-VIOLETS...

Phòng khám bệnh tại đường Tabert n° 9 et 9 D

Giấy thép nói N° 20.516

Sớm mai : từ 8 giờ đến 11 giờ rưỡi. Chiều : từ 3 giờ đến 6 giờ rưỡi
ĐƯỜNG ĐƯỜNG và NHÀ-BẢO-SANH (clinique et maternité) TẠI PHÙ-NHUẬN góc đường Paul Blanchy prolongée và TOUR DE L'INSPECTION.
N° 123. Giấy thép nói N° 20.434.

Đường đường ở giữa ba mẫu vườn, đẹp đẽ, thanh-tịnh, và bệnh nằm ở trên hai tầng lầu đều tinh sạch và thoáng mát. Có nhiều phòng tắm riêng. Cách nuôi bệnh và sự ăn uống rất cẩn mẫn và hạp vệ-sanh.

SAVON SỐ 1

HIỆU HUÊ-NAM 72%

Tốt nhất giá rẻ. Bán sỉ và bán lẻ khắp trong chợ Saigon và Cholon-Môi và có bán khắp nơi : hỏi các tiệm tạp hóa. Mua savon hỏi nài choặng SAVON SỐ 1

Cần dùng nhiều đại-lý : Mỗi tỉnh và mỗi quận
SAVONNERIE HUÊ-NAM
(gần cầu Palikao) - 34, Quai de la Distillerie - CHOLON

